

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ЦЕНА 3 ДИНАРА

БЕОГРАД, АПРИЛ 2000. ГОДИНЕ
ГОДИНА XI, БРОЈ 732

ЛОПОВЛУЦИ НАТО ПЕШАДИЈЕ

**ТРОГОДИШЊЕ НАЈЕЗДЕ "СКАКАВАЦА"
ОПУСТОШИЛЕ СРПСКУ ТРАДИЦИЈУ
И КУЛТУРУ:
„ЗАЈЕДНО" СКАЧУ ПОСЛЕДЊИ КРУГ**

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач
др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник
Синиша Аксентијевић

Заменик главног
и одговорног уредника
Душан Весић

Помоћник главног
и одговорног уредника
Јасна Олујић

Издање приредила:
Марина Рагуш

Редакција

Жана Живаљевић,

Огњен Михајловић, Весна Арсић,

Маринко Марић, Ивана Борац,

Коста Димитријевић, Јадранка

Шешел, Драгана Глушац,

Ивана Ђурић, Наташа Жикић,

Дејан Анђус, Весна Зобеница,

Добрица Гајић, Весна Марић,

Момир Марковић, Дејан Лукић

Техничко уређење,
компјутерски прелом,
дизајн и израда колора
Северин Поповић

Фоторепортери

Марко Поплашен и Крсто Голубовић

Лектор

Зорица Илић

Секретар редакције

Љиљана Михајловић

Председник Издавачког савета

Др Ђорђе Николић

Заменик председника

Издавачког савета

Др Бранко Надозеза

Издавачки савет

др Војислав Шешел,

Томислав Николић,

др Никола Поплашен,

Маја Гојковић,

мр Небојша Величковић,

Александар Вучић,

Драган Тодоровић,

Мирко Благојевић, Ратко Гонди,

Момир Војводић, Стево Драгишић,

Драгољуб Стаменковић,

Гордана Поп-Лазић,

Лука Митровић,

др Бранислав Блажић,

Штампа

"Етикета" 20 октобра 2,

11307 Болеч

Редакција прима пошту на адресу

"Велика Србија",

Трг победе 3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

Почела је, новембра 1996. године, "као порив за променама, као позив на боље, као поглед у будућност", да се црним словима испишује трогодишња прича о локалној самоуправи у Србији. Полетеше, као црни гавранови, Ђинђић, Драшковић, Чанак, Веселинов, Каса... народу да траже легитимитет, да убеђују и утврђују демократске принципе, да владају... Успели су, бога ми, да српски нападени народ заглаве у блато сопствених илузија, а њихових убеђења и директива.

Јасно је видљиво да њихова владавина беше само претходница НАТО агресије, композиција преузимања полу-га моћи, обезвређивања предузећа у циљу припреме властичке трансформације, а у корист инопартнера, заузимање медијског простора као веома битног у обликовању јавног мњења у којем ће се слушати "Дојче веле", "Глас Америке", ХТВ, како би се сугестивно направио добар полигон што лакшег успостављања протектората, што је добро познато у сценаријима америчких режисера. Уосталом, није тако давно било када један рече чекајући свој кључ "ја сам свој посао обавио. Југославије више нема" (С. Месић).

Коначно, пред вама се налази непобитан след чињеница које потврђују суштину локалне власти у 43 општине Србије, која је ништа друго до продаја земље са легитимитетом заведеног народа. Српска радикална странка је од самог почетка указивала на право лице коалиција, које су морале да оправдају уложене велике паре страних држава преко којикаких невладиних организација и фондација, и борила се свим могућим средствима и у тој борби, до скоро, била усамљена. Цену од шиканирања до батињања свуда по Србији, плаћали су наши чланови, садашњи председници месних, општинских и окружних организација, помоћници, заменици и министри у Републичкој и Савезној влади.

Искључиво захваљујући њиховој истрајности и снази у потврди патриотске дужности (која је изнад свих осталих), опстали су на овом тешком путу очувања државе. Да није тога, било не би било ни истине преточене у редове овог издања "Велике Србије".

Марина Рагуш

БЕОГРАДСКИ РУЛЕТ

Незапамћена превара коалиције "Заједно" грађане је коштала "права на живот", изигравање народа три године дуго, права је демонстрација заштите људских права њихових западних финансијера...

Кажу хроничари да у записивању догађаја може тачно да се "примети" правилност у понављању процеса који чине зачарани круг у историји, тако да се на основу тога могу предвидети будућа дешавања. На препознавање неписаних закона утиче више фактора, али се чини да је поднебље и "колективни дух", или ментални склоп народа, детерминанта на основу које, скоро прецизно, можете "погледати у будућност".

Историја се, на овом поднебљу, понавља можда баш због две одлике нашег народа: "трпљења" и "заборавности". Скоро да се граничи са немогућим колико наш народ може себи да дозволи у смислу отуђивости личног достојанства и права на живот достојног човеку, а све због "воље за моћи" лажних пророка. Пророштво је последњих година артикулисано кроз деловање коалиције "Заједно". У томе треба нагласити да међу њима, ипак, предњачи Српски покрет обнове. Пароле попут: "За боље и праведније сутра, демократије друштво, враћање вери и цркви", вешто су коришћене у циљу добијања локалне самоуправе. Пазите православце и вернике који на улицама свесно жртвују напаћене људе и агитују да у крви стварају "режим"!!

Да не би отишли у "еп", овај ће хроничар вама, који читате редове који следе, покушати бар фактографски да склопи "коцкице у мозаик" локалне власти у Србији, остављајући вама коначни суд. Надамо се да, иако се подвуче по која емоција, нећете замерити...

Време је 17. новембар 1996. године када почиње прича о београдским локалним изборима, и то баш моментом затварања биралишта у ноћи 17. новембра. На основу података добијених од својих чланова бирачких одбора, коалиција "Заједно" израчунала је да је у Скупштини Београда победила. Од тог момента почиње "постизборна" криза...

У Београду и у многим градовима у Србији трају масовни протести грађана због поништавања изборних резултата. Међутим, истине ради, није само то био разлог бунта огромног броја грађана, већ и све оно што се на овим просторима дешавало – ратна разарања, коло-

не избеглица, хиперинфлација, криминал – све је то оставило трага и пригушило "урлик" који је чекао да изађе из груди људи, које би иначе експлодирале да се нису "десили" локални избори. Они који су и те како препознали огромну енергију (која се створила тада и ко зна када још), искористили су је и повели својим паролама у правцу своје личне користи.

А тада је, оним малобројним самосвесним посматрачима, све мирисало на монете многих западних земаља. Уосталом, као и пример да се негде "напољу" живи као у рају (који су тада прижељкивали сви учесници протеста и веровали да ће их коалициони партнери и повести у том правцу), улице Београда су биле преплављене заставама тих земаља.

Тих дана чаршја је причала да лидери коалиције не излазе из одређених амбасада (чак и маринцима из кнеза Милоша дојацио је лик Вука Драшковића и жене му), док су се "штетачи" смрзавали и добијали батине, али су и даље, "слепо веровали" да се њихова бука (шерпе, лонци и пиштаљке), до Бога чује, те да ће свевишњи исправити све недаће које су их задесиле.

Народ је тих два и по месеца тражио кривце и био спреман на линч како би олакшао себи и, бар на неки начин, ублажио бол. Знао је то вечити Месија овог поднебља, просечни књижевник и залутали политичар, Вук Драшковић, те је ухватио ту енергију, улио поверење и повео народ у... сада се показало праву пропаст.

Истини за вољу, многи ауторитети су се тада уплашили, јер су добро знали да је постигнута критична маса коју је скоро немогуће контролисати и очекивали су, сваког тренутка, да им та бомба експлодира у лице. Покушавали су округлим столовима, психолозима, социолозима, панел дискусијама, па чак и психијатрима да обуздају тај латиноамерички синдром, зиме 1996/97. године. Међутим, од свега тога није било ништа.

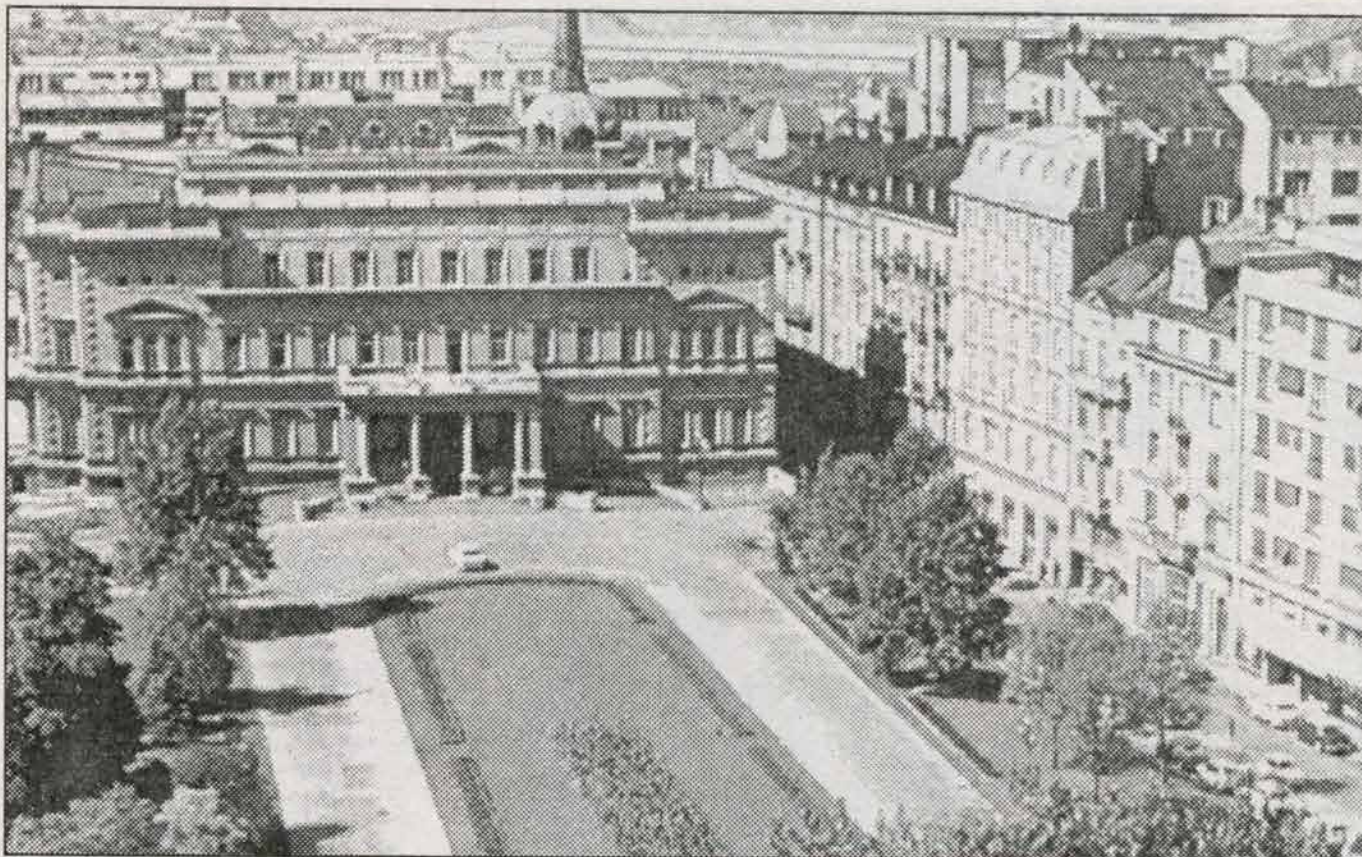
С обзиром на добре везе и редовне консултације у просторијама амбасада, лидери коалиције су изборили да постизборну кризу реши ОЕБС. Тако је, на основу Гонзалесовог извештаја и ве-

ликог притиска међународне заједнице, дошло и до *lex specialis-a*, којим су се признали изборни резултати од 17. новембра, а који је ступио на снагу 12. фебруара 1997. године.

Према извештају Фелипе Гонзалеса, личног изасланика председавајућег ОЕБС-а, на локалним изборима 17. новембра 1996. године, кандидати коалиције "Заједно" освојили су већину одборничких места у 13 општина у Србији, осам у Београду и у Скупштини града. Коалиција "Заједно" победила је у другом изборном кругу у: Пироту, Краљеву, Ужину, Смедеревској Паланци, Вршцу, Сокобањи, Крагујевцу, Панчеву, Јагодини, Нишу, Зрењанину, Лапову и Шапцу. Од 16 београдских општина, "Заједно" је освојила осам: Стари Град, Врачар, Савски венац, Звездару, Раковицу, Палилулу, Чукарицу и Вождовац. Од 169 општина у Србији, коалиција "Заједно" освојила је већину гласова (према њиховом извештају од 20. новембра), и то у Нишу, Новом Саду, Крагујевцу, Пироту, Чачку, Краљеву, Ужину, Ариљу, Гучи, Пожеги, Новом Кнежевцу, Смедеревској Паланци, Малом Иђошу, Јагодини, Бајиној Башти, Бечеју, Сомбору, Србобрану, Кикинди, Ипшани, Иригу, Рачи, Темерину, Зрењанину, Тителу, Звечану, Лапову и Опову.

Тако је већ некако била превазиђена двоипомесечна постизборна криза, али и озваничен период хода по мукама. Дакле, свима нама који смо судили по рацију а не по гневу, било је јасно да је коалиција вештачка творевина и од самог почетка слатка превара за народ, и да ће, кад-тад, почети да пуца по шавовима. Тако је и било. Очекивани момент десио се 30. септембра 1997. године, сменом Зорана Бинђића са места првог човека Београда, а са њим су отишли и остали функционери из редова Демократске странке из градске управе директно у владу у сенци. Тада је било оних из редова симпатизера Српског покрета обнове који су веровали да брачни пар Драшковић говори истину, али све што је брачни пар хтео је следеће...

Марина Рагуш

ТРОГОДИШЊА ВЛАДАВИНА СРПСКОГ ПОКРЕТА ОБНОВЕ ЈЕСТЕ ЧИСТА...

ЗАМЕНА ТЕЗА

Просто је невероватно како носиоци власти, тј. локалне самоуправе, себе називају опозицијом, а при том можда помало и логично, јер заиста јесу опозитни, али народу

"До данас је коалиција "Заједно" била опозиција. Имали смо права на снове, параде, обећања каква смо желели. Сада се суочавамо са реалношћу. Од тога како ћемо се даље владати зависиће како ћемо проћи на предстојећим републичким изборима. Политика нове градске власти биће максимална штедљивост, искоришћавање унутрашњих резерви и укидање фондова репрезентације и расипништву. То је наша једина шанса. Уколико се будемо упутили путем парадиранија и личних промоција неких од чланова Скупштине града, укључујући и председника, са ове сиротињске даске можемо одскочити само у пакао. Постићи ћемо нешто само ако се буде одговорно радило".

(Говор Вука Драшковића на конститутивној седници Скупштине града, Наша Борба, 22. 2. 1997).

Овај говор Вука Драшковића на конститутивној седници Скупштине града нека буде тачка ослона предстојеће анализе спровођења локалне самоуправе на територији Београда:

Почети организованог криминала

Наиме, поводом спорног додељивања права предузећу "Еуроплакат" за постављање рекламних паноа – билбордова површине веће од 10 м² на територији Београда, огласило се предузеће "Atlantis advertising". Они су захтевали од одборника Скупштине града да убрзају реализацију закључака Извршног одбора Скупштине града, од 4. децембра 1997. године, којом је било додељено 200 локација овом предузећу, за постављање рекламних паноа. Такође се захтевало од одборника да, користећи законска средства, хитно обуставе дивље постављање рекламних паноа фирме "Еуроплакат", а поготово на локацијама које су предмет конкурса. После припрема и рада на анализи локација (геодетске подлоге, катастри, инсталације, фото-снимци и монтаже) предузеће "Атлантис" је комплетну документацију, са захтевом за одобрење локација, поднело Скупштини града преко Секрета-

ријата за урбанизам. Дакле, ово предузеће се у законском року, са комплетном документацијом, пријавило на конкурс. Након тога, из средстава јавног информисања се сазнаје да је предузеће "Еуроплакат" потписало уговор са Секретаријатом за саобраћај за постављање паноа без назначених и одређених локација (зар ово није већ добро познати принцип Српског покрета обнове).

Град је расписао конкурс за прикупљање понуда за избор најповољнијег понуђача за постављање паноа, при чему је цена била само један од елемената за одлучивање. Поред осталих предности које је понудило предузеће "Атлантис", цена од 6.000 динара по једној страни паноа је највећа понуђена на конкурс. Имајући то у виду, Извршни одбор Скупштине града донео је закључак да председник Извршног одбора потпише уговор о постављању 200 паноа у Београду са предузећем "Атлантис". Не чекајући резултате конкурса, "Еуроплакат" је уз тужбу и одштетни захтев против града, почетком октобра започео

Стево Драгишић, председник београдских радикала, разоткрио и изнео пред јавност све махинације градске власти

нелегално постављање панова и ужурбаном заузимањем локација, већином оних које су са одговарајућим захтевима "Атлантика" чекали на одобрење у надлежним градским службама, још пре расписивања конкурса. До 4. децембра 1997. године, када су били објављени резултати конкурса, "Еуроплакат" је нелегално запосео 30 локација.

Објективности ради, да укључимо и другу страну... На све ово представници "Еуроплаката" су били запрепашћени неистинама које је предузеће "Атлантика" пласирало кроз медије, а које су се односиле на начин пословања "Еуроплаката". Говорили су да је тај фронтални напад на "Еуроплакат" имао за циљ да сакрије суштину афере "Еуроплакат" која је (бар према њима) у суштини врло једноставна и опште позната – а то је да нису прихватили правила игре актуелне градске структуре, које (мал)третирају Београд као приватну својину, па самим тим "сматрају да им је све дозвољено".

Нападом на "Еуроплакат" предузеће "Атлантика", тврдили су одговорни из "Еуроплаката" у сарадњи са појединим

члановима Извршног одбора Скупштине града, покушали су да заташкају одговорност за лажирање конкурса, претње и уцене према "Еуроплакату", као злоупотребу градских органа.

Сада је на вама да закључак донесете сами и, евентуално, уочите принцип рада актуелне (без)власти.

Него, да наставимо...

ЈКП Београдски водовод и канализација и сарадња са "Saur Internacional" као једна од највећих комуналних афера

Својевремено је пажњу јавности привукло потписивање прелиминарног уговора између ЈКП "Београдски водовод и канализација" и француске фирме "Saur Internacional", који је представљен јавности (после многобројних написа у штампи како ЈКП "Београдски водовод и канализација" из кризе може извући само страни партнер), као сламка спаса за "жедне Београђане". О чему се, заправо, радило...

"Уговор о пословно-техничкој сарадњи, производњи, кооперацији, заједничком улагању (Joint venture и преносу знања и искуства (између града Београда и "Saur Internacional").

Овако гласи наслов документа који је град Београд, у заступању др Милана Божића и архитекте Спасоја Крунића, потписао са француском фирмом "Saur Internacional" 21. октобра 1997. године, са циљем да се из приватног предузећа "Saur Internacional" оснује "Соур водовод и канализација", које би имало већински удео. Из самог уговора се види да је "Saur Internacional" предузеће формирано 8. јула 1996. године са, за такве послове, малим капиталом.

Питање које се и највећим ланцима намеће јесте: није ли једна таква фузија проблематична, када се тако важна делатност, од стратешког значаја за Београд и Србију, као што је водоснаблевање поверава фирми која на земљиној кугли егзистира само годину дана?

Ова фирма није презентovala листу својих референци из које би се видело, које је то објекте за производњу и прераду воде пројектовала и опремила или у најмању руку осавременила по питању управљања системима за производњу и прераду воде. Наравно, да би се приликом презентације референтне листе могао сагледати и оценити успешно или неуспешно обављени рад и компетентност дотичне фирме. Такође, из уговора се види (члан 51) да предузеће, о којем је реч, не уноси никаква средства, те се самим тим сваки грађанин Београда, а и шире, треба да упита – каква је то уговор о заједничком улагању? Такође се назире (из става 2 овога члана) по принципу "вода плаћа воду" концепција "Saur Београдски водовод и канализација", да би се целокупно инвестирање одвијало и даље из средстава обезбеђених наплатом од потрошача услуга "Saur-а водовод и канализација", као јасна намера "Saur-а основна сврха овог предузећа је да свој интерес оствари не заједничким улагањем у инфраструктуру водоснаблевања, већ коригованом ценом по светским стандардима у смислу економске исплативости. Сам по себи се намеће закључак да би оснивањем "Saur водовод и канализација" са већинским уделом до максималне доминације овог предузећа у односу на ЈКП "Београдски водовод и канализација", обичан потрошач био препуштен на милост и немилост "Saur водовод и канализација" који ће слободно формирати цену потрошње воде.

Очигледно се ради о повољном уговору, само за потписиваче.

Ово, наравно, није крај приче о Београдском водоводу. Својевремено је на адресу Одборничке групе Српске радикалне странке стигло писмо овог предузећа, које својом садржином у довољној мери расветљава ситуацију у овој фирми (која је идентична ситуацији у свим јавним комуналним предузећима). Тако је доласком Српског покрета обнове на власт, за директора изабран Пре-

драг Ускоковић (СПО) и састављен Управни одбор по мери актуелне београдске власти, те се већ по устаљеном шаблону формира комисија за преиспитивање рада овог предузећа по предлогу Бојана Димитријевића, и ангажује приватна фирма (са којом дотични сарађује као консултант), а све то о трошку ЈКП "Београдски водовод и канализација".

Потом се примају нови људи на "фантомска" радна места (те се у предузећу не појављују до исплате зараде), тако да број запослених прелази 4.000. Трошкови репрезентације превазилазе могућности овог предузећа, а користе се искључиво у сврхе пропуговања по свету руководећег кадра. Предраг Ускоковић, директор ЈКП "Београдски водовод и канализација" је, према писању радника, током свог директоровања обезбедио стан од 100 м² на Гундулићевом венцу; директно је учествовао у потписивању уговора са "Saur International", чак је и надлежнима из поменуте фирме дао канцеларије на коришћење и преглед документације (што је иначе незамисливо и крши сва правила службе из крајње безбедносних разлога). Такође је учествовао у радovima рекулперације, без лиценцијације, дакле, по правилу ценама вишим од тржишних (и овде мирише на "уграљу за проценат", зар не?!). Носилац тог посла била је фирма "ЦИГ" власника Аврама Адижаса – озлоглашеног бизнисмена (сећате се афере са др Ненадом Борђевићем) који је због корупције побегао у Канаду.

Даље, директор о коме је реч омогућава Драгиши Николићу, власнику фирме "БМП", да у дослуху са покојним Веселином Бошковићем искористи средства за набавку опреме (радило се о пумпама) путем три уговора који чине трећину укупне масе средстава за ЈКП "Београдски водовод и канализација" у 1998. години. Послови се затим уступају Графичко-штампарском предузећу. Притом, ваља поменути да пумпе нису прошле редовни "атест", већ само директну погодбу по систему "рука руци".

ЈКП "Градска чистоћа" – принцип је исти, све остало су нијансе

Копанјем по ђубрету (а, мора се признати да им је то омиљена рекреација), функционери Српског покрета обнове имали су на уму само "девизну тежину" на својим приватним рачунима. Тако се и дошло до познате приче о концесији над ЈКП "Градска чистоћа" и посла са немачком фирмом "Алба". Очекивали су градски "владари" да ће посао вредан око 350 милиона марака склопити крајем септембра прошле године. Међутим, "Богу хвала", није стигао позитиван одговор од Републичке владе за концесију. Него, како је, у ствари, све кренуло да плени пажњу јавности...

Добро опробаном методологијом "доведи до пропасти, па распродај, али пре свега кукај по медијима", функционери Српског покрета обнове су "дигли пра-

шину" у јавности са (њима већ уобичајеном) причом о катастрофално лошој ситуацији у ЈКП "Градска чистоћа", чак су и причом о појави којекаквих разних болести довољно узбунили јавност да су сви једва чекали да немачка "Алба" реши проблем и извуче нас из пропасти. Међутим, на другој страни, онима који су одавно уочили незаконитости у раду Српског покрета обнове све је мирисало на фантастичан менаџерски пропенат појединца.

Тада се често у средствима јавног информисања оглашавао Драган Обрадовић, директор ЈКП "Градска чистоћа", речима: "Возни парк је веома лош, просек старости возила за одношење смећа је 11 година, тако да су нам неопходна улагања за која у градској каси нема средстава. Овим послом са "Албом" би, према плановима, 27 милиона било одвојено за возни парк, 11 милиона за инфраструктуру и 11 ми-

лиона за посебне контејнере за стакло, папир и остало смеће..."

Углавном, дигла се толика прашина да су, по правилу, "препелине" из Српског покрета обнове устукнуле и потписивање уговора са "Албом" ставиле ад акта". Притом, чини се да је и изјава Боре Драшковића, директора Агенције за рециклажу Србије била "кап у чаши", заправо, тада је он препурчио свима онима "који се баве рециклажом да издају са својом понудом, с озбиром да су понуде "Албе" познате само градским челницима", који се очигледно руководе само својим интересом, арчећи јавно добро. "Санација лоше донете одлуке, када је у питању животна средина, по правилу се одражава у милионима долара или стотинама хиљада оболелих људи", истицао је тада директор Агенције за рециклажу Србије.

ТВ Бастиља Драшковић: Студио Б као полуга моћи Српског покрета обнове од корупције до коначног самоуништења

За овај бандитизам ће те свакако одговорати

Јавно предузеће ГСП – највећа перионица пара Српског покрета обнове

Јавно предузеће "Градско саобраћајно предузеће" је доведено у суноврат, што директно утиче на угрожавање општег интереса на следећи начин: у односу на 1997. годину ово предузеће данас броји око 350 возних јединица (ранији број је 850 возила ГСП); увођењем приватних превозника је тек направљен хаос, због неједнаких услова обављања јавног превоза, непостојања реда возње; непостојања Јединственог тарифног система (ваљидност маркица посебно за повлашћене категорије путника и у приватном превозу), што је директно утицало на непостојање квалитетног пружања услуге јавног превоза Града према грађанима; да се не помиње уништење коловозних трака пуштањем у саобраћај возила која нису адекватна намени (приватни аутобуси у шинском саобраћају); посебна је проблематика везана за набавку резервних делова, коју ћемо детаљно разрадити у наставку текста.

У циљу потврде искреираног хаоса у јавном градском превозу, како би се у ствари прикрила корупција, сведочи "тролејбуска афера", која је обележила 1998, а богами и 1999. годину, јер је у коначном износу могла да нанесе штету граду од укупно 11.257.500 немачких марака, да Републичко министарство саобраћаја није правовремено реаговало и обуставило покушај чисте уградње функционера Српског покрета обнове при набавци возила.

Приход од продаје карата је пао од 40 милиона динара на 17 милиона динара. Дуг према добављачима је повећан са 61,2 милиона динара на 107 милиона.

У пљачки ГСП-а иде се толико далеко да се читави аутобуси у бесцење продају приватницима који су блиски градским властима. Најпознатији пример, који је дошао у јавност, јесте случај пре-продаје аутобуса из погона Нови Београд, гаражног броја 1197, регистарског броја БГ 205-874. За овај аутобус је најпре издвојен новац за ремонт, а затим је непуних месец дана после техничког прегледа и регистрације, отписан и избрисан из документације.

Велика афера се десила и око 240 милиона динара од чувене градске таксе, који су прошле године издвојени за обнову инфраструктуре ГСП-а и ремонт возила. Нико од градских функционера до данашњег дана није објаснио где су нестале те паре. Дошло се до податка да би са тим новцем ГСП могао после месец дана да пусти у саобраћај око 700 возила, али толики новац у рукама лопова из Српског покрета обмане иде другачијим смером. Потребан је за намиривање свих хирова и потреба Данице и Вука Драшковића и свих рођака лопова.

Познати пројекат приватизације, који је финансирао Скупштина града, само је показао право пљачкашко лице градских челника. Резултати процене вредности делова предузећа су крајње смешни. Наиме, сви алати и резервни делови ГСП-а процењени су на 75 хиљада динара, а сав инвентар сектора друштвене исхране радника у шест погона на свега 17.600 динара.

Не треба ни додати ништа посебно после ових података, јер је у питању велика пљачка у најави која ће уследити као финиш уништавања Градског саобраћајног предузећа.

"Фантомске" фирме као посредници при прању новца

Велика афера која је испуњавала странице штампе претходних недеља, је афера на коју Српска радикална странка одавно указује. То је афера везана за фирму Форца импекс. Пословање ове фирме је репрезентативни пример начина на који се пљачкао град Београд. Она се налазила у чувеном систему посредника између ГСП-а и произвођача резервних делова.

Узимајући провизију оштетила је ГСП, односно град Београд за више десетина милиона динара. Потребно је напоменути да је Српска радикална странка на начин пословања ове фирме указала у јануару 1999. године, а да је 18. октобра 1999. године у Београду ухапшена Јасмина Лазаревић, директор приватне фирме Форца импекс, чика Љубица 11, које је основано 13. 6. 1994. године, решењем Окружног привредног суда у Београду, ФИ 6043/94, од стране власника Дејана Пржуља из Београда, ул. Скендера Куленовића бр. 1 и Јасмине Лазаревић, ул. Батајничких илегалца 2/20, којом приликом је Јасмина наименована за директора без ограничења.

За обављање својих финансијских послова, предузеће је у ЗОП-у Стари град отворило жиро-рачун бр. 40801-601-0-499667, и том приликом је за располага-

ње новчаним средствима овлашћена Јасмина Лазаревић из Београда.

Током 1997. и 1998. године предузеће се бави углавном посредовањем у купопродаји делова за потребе јавних комуналних предузећа у Београду (ГСП и Ласта), чији је оснивач град Београд. Највеће уплате на жиро-рачун предузећа извршили су "Коминг продукт", из Београда, и то за 1997. и прва четири месеца 1998. године око 2.000.000,00 динара, затим Скупштина града Београда – Секретаријат за саобраћај у истом периоду приближно исти износ, Југозабест Младеновац итд.

Највећи обим пословања овог пљачкашког предузећа је био везан за ГСП. При пословању са Градским саобраћајним предузећем у Београду, и више фиктивних предузећа регистрованих у Црној Гори, утајила је порез у вишемилионском износу. Јасмина Лазаревић је од различитих фирми куповала робу (резервне делове и гуме), продавала их, увећавајући рачуне на штету ГСП. Остварену огромну зарату пребацивала је на фиктивна предузећа у Црној Гори, коју су двојица дилера из ове Републике, који су располагали фалсификованом документацијом, претварали у девизе и доносили их Јасмини Лазаревић у Београд.

Јасмина је девизе користила за исплаћивање увећаних зарада запослених у свом предузећу, без уплате прописаних дажбина, за куповину станова и пословног простора у Црној Гори, као и за друге потребе.

У периоду 1997. и 1998. године, директорка је обилазила добављаче јавних комуналних предузећа и са њима склапала уговоре о асигнацији и цесији, ради наплате њихових доспелих потраживања, која су била тешко наплатива, уз захтевање провизије у износу од 10 до 20%.

Почетком 1999. године, напред наведено предузеће фактички престаје са радом, а оснива се предузеће Форца, на истој адреси као и претходно предузеће, чији је оснивач и директор такође Јасмина Лазаревић, која је и једина овлашћена за заступање предузећа и располагање средствима. Новоосновано предузеће је преузело све формалне односе претходног предузећа које још увек формално постоји.

Истовремено, ухапшен је и Милан Живановић, бивши директор ГСП, који је набављајући резервне делове преко фирме Форца импекс, и других добављача, разним махинацијама стекао противправну имовинску корист од више стотина хиљада динара.

Код Лазаревићевог и Живановића пронађени су оружје и муниција, који су противзаконито набавили и држали. Јасмина Лазаревић је уз кривичну пријаву приведена истражном судији окружног суда у Београду, док се Милан Живановић налази у притвору.

У вези са овим случајем, на информативном разговору у СУП-у Београд приведени су секретар Секретаријата за финансије Скупштине града, Владислав

Андрејевић, секретар Секретаријата за саобраћај Скупштине града, Твртко Гаврановић и заменик директора Службе за финансијско-рачуноводствене послове Скупштине града Београда, Славиша Трајковић.

Потребно је напоменути да је у исте радње умешана и фирма Пимекс из Ваљева (Милована Глишића 65), власништво, ни мање ни више, него Војислава Михаиловића, градоначелника Београда.

Локалној банди Српског покрета обнове је полиција коначно закуцала на врата. Ово је само почетак одмотавања клупка које ће довести до врха лоповске организације и које ће резултирати адекватним кажњавањем одговорних за ова криминална дела.

Приватни превозници – нова карика у ланцу криминала

После организовања система посредника око набавке резервних делова и уграђивања у цену, узимање рекета приватницима при додели права превоза на линијама ГСП-а, највећи је криминал који се дешава у Београду.

Тај посао се, до половине 1999. године, одвијао стихијски, линије су додељиване рођацима и пријатељима, а за њихов рачун су се, са друге стране, саботирале читаве линије Градског саобраћајног предузећа, како би ГСП у перспективи тотално потиснули. О интересима грађана, наравно, нико није размишљао.

Већ у старту појавили су се одређени кланови који су из разноразних разлога градски моћници видно фаворизовали. Најпознатији су браћа Шарац из предузећа Лув, који су од раније били познати по својој повезаности са одређеним криминалним структурама у Београду.

По смећу и прљавштину могу се препознати Вукови следбеници

Касније су, када су увидели да им је ова прљаво раба изузетно исплатива, решили да пљачку подигну на један виши ниво. Наиме, 9. 6. 1999. године расписан је конкурс за доделу права превоза на линијама јавног градског превоза путника у Београду. Само наивни су могли да помисле да ће се коначно решити проблем превоза у Београду, да ће се коначно знати ко где и под којим условима вози, да ће доћи до синхронизације рада између ГСП-а и приватних превозника, да ће постојати ред вожње итд. Наравно, и наивни су се преварили.

Сами критеријуми, који су прописани у конкурс, већ на први поглед показују да ће ова додела линија ићи у савим другом правцу од оне којом је требало. Најсмешнији критеријум је онај који је везан за то да ће комисија дати предност ономе ко је стекао углед и афирмацију у овој врсти превоза. И обичан лаик зна да се у СелгеОу једини углед и афирмација стичу рођачким везама и криминалним активностима, и по том критеријуму су изгледа и додељивали ове линије.

Локална власт по том питању није урадила ништа, сем што је покупила рекет од приватних превозника, поделивши им некакве недоречене уговоре, својим штићеницима препустили најпрофитабилније линије, а ГСП-у су оставили само оне непрофитабилне. Приватним превозницима је остављено да сами одржавају своја возила, без прописивања минималних стандарда поузданости којим би се избегле неке нежељене саобраћајне ситуације.

Помоћник градског секретара за саобраћај, Милан Јанковић, замлаћивао је јавност како ће по завршеном конкурс су сви којима су додељене линије бити у обавези да поштују ред вожње и да ће бити успостављени контролни механизми који ће омогућити да се ред вожње

поштује. Од свега тога, наравно, није било ништа. Рођаци и пријатељи су покупили атрактивне линије, ГСП је уништен, грађани се превозе у ужасним условима. То су једини резултати СеПеО конкурса.

Наравно, постоје неки резултати од којих и СеПеО има користи, а то није задовољство грађанина, већ као у примеру горепоменуте браће Шарац, хотел који браћа граде на Равној гори за рачун Српског покрета обнове због права на коришћење линије 31, једне од најатрактивнијих у граду.

"Спојка" Војислава Михаиловића

Једна од такође великих афера, која је доспела у јавност, је афера око предузећа Еуроспој. Наиме, када је расписан горепоменути конкурс за доделу линија приватним превозницима, сви који су хтели да конкуришу морали су да поднесу извесни слаборат за линије градских превозника. Предузеће које је имало ексклузивно право на израду слабората је управо Еуроспој. За овај посао они су од приватних предузетника наплаћивали по 1500 ДМ. Када се мало боље уђе у историјат предузећа Еуроспој, долази се до занимљивих података.

Приватно предузеће Еуроспој, из Београда, са првобитним седиштем у ул. Булевар Авноја бр. 201, основано је 17. 10. 1995. године решењем Окружног привредног суда у Београду, ФИ 14849/95 од стране власника Војислава Михаиловића (градоначелника Београда), који је наименован за директора без ограничења. Дана 14. 7. 1998. године у Окружном привредном суду у Београду, под бројем ФИ 1189/98 извршена је промена седишта предузећа и овлашћеног лица за заступање. Ново седиште предузећа је улица Бранкова 13-15, а за одговорно лице је наименована Јасмина Бабић из Београда, са станом у улици Булевар Лењина број 187.

Републички завод за статистику одредио је матични број предузећу, 170-86332. За обављање својих финансијских послова предузеће је у ЗОП-у Савски венац отворило жиро-рачун бр. 40802-601-0-559663, и том приликом су за располагање новчаним средствима овлашћени Јасмина Бабић и Анђелко Трпковић из Београда, ул. Салвалора Аљендеа бр. 12.

Од октобра 1998. године, када предузеће почиње да се бави израдом слабората за линије приватних превозника за обављање јавног градског саобраћаја у Београду, на жиро-рачуну предузећа знатно се повећава прилив средстава по основу извршених услуга приватним аутопревозницима. Од почетка интензивнијег прилива средстава до 18. 6. 1999. године, на рачун предузећа је укупно уплаћено 4.628.308,40 динара, а исплате средстава добављачима су 3.992.989,30 динара. Као добављачи углавном се појављују агенције за маркетиншке услуге и приватна предузећа за извођење инвестиционих радова са територије града Београда и Подгорице.

Износ од око 3.000.000,00 динара исплаћен је приватним предузећима из Подгорице, за која постоје индиције да се баве недозвољеним новчаним трансакцијама.

Овде се већ на први поглед препознаје рекет и отимачина у класичном облику у који је умешан сам врх Српског покрета обнове.

Све ово за њих представља нормални начин пословања, за који ће им грађани Београда на следећим локалним изборима изрећи пресуду.

Да доловско издајничка банда из СеПеОа не преза ни од чега, видело се за време злочиначког бомбардовања наше земље од стране НАТО-а.

Пошто се догодио велики криминал за време агресије, Српска радикална странка је изашла у јавност са информацијама да су челници Скупштине града (читај криминалци), умешани у велику недозвољену трговину нафтом.

О чему се заправо ради?

Надлежни органи су дошли до следећих података:

На бензијској пумпи "Шер Бокс" у Београду, ул. Кнеза Вишеслава бр. 57-б, вршила се продаја горива физичким и правним лицима без бонова, супротно одредбама Уредбе о промету моторног бензина и дизел горива Владе Републике Србије (Сл. Гласник РС бр. 15, од 30. 3. 1999. године).

Извршеним проверама утврђено је следеће:

Бензинска пумпа "Шер бокс" послује у склопу ПП "Шер корпорација", чији је власник и директор Мило Ђурашковић, од оца Душана, рођен 2. 2. 1965. године у Иванграду, са пребивалиштем у Београду, ул. Устаничка бр. 76.

На наведеној бензинској пумпи, од ступања на снагу наведене Уредбе, продато је 9.941 литара горива без бонова, а уместо бонова коришћена су одобрења Савезног министарства за одбрану, Управе за одбрану Београда, Пов. бр. 80-17, које је неовлашћено издао и потписао Зоран Стојановић, заменик начелника Управе за одбрану Београда.

Утврђено је да је на овој пумпи издато укупно пет одобрења која носе исти Пов. бр. (80-17) на укупну количину од 37.170 литара горива, и то 32.170 литара моторног бензина и 5.000 литара дизел горива, за приоритетно точење горива следећим правним лицима:

1. Политичкој странци СПО
2. Предузећу Српска реч
3. Предузећу Еуроспој
4. Градском штабу ЦЗ и
5. Скупштини града Београда која немају право приоритета по члану 1. став 2. наведене Уредбе.

Наведени правни субјекти достављали су захтеве за приоритетно точење горива Блажу Пјешчићу, директору Управе за енергетику у саставу Секретаријата за комуналне и стамбене послове Скупштине града Београда, а овај, након своје писмене сагласности, прослеђивао те захтеве Зорану Стојановићу, који је затим издавао одобрења.

У тренутку вршења провера уочено је да се гориво точи у путничко возило марке мерцедес, рег. бр. БГ 414-422, којим управља Војислав Михаиловић, градоначелник Београда, без бонова а на основу списка за приоритетно точење горива достављеног од стране Снежане Миљанић, секретара Скупштине града.

Иницирана је контрола тржишне инспекције које је извршила попис залиха горива пумпе "Шер бокс" и том приликом је утврђено да је на овој пумпи незаконито ускладиштено 35.232 литара лож уља за предузеће Лекинова, из Београда, ул. Цара Лазара бр. 12, чији је власник и директор Мунџан Лавинел, од оца Николаја, рођен 14. 4. 1965. године у Али Бунару, са пребивалиштем у Београду, ул. Светог Саве бр. 17.

Тржишна инспекција је извршила одузимање наведене количине лож уља, с обзиром да је исто било незаконито ускладиштено.

Обављени су информативни разговори са:

– Милином Ненадовић Петковић, од оца Драгољуба, рођена 15. 9. 1946. године у Рипњу, са пребивалиштем у Земун пољу, ул. Девалдова бр. 21, запосленом у Савезном министарству за одбрану – Управи за одбрану Београда на пословима начелнице те Управе;

– Зораном Стојановићем, од оца Симона, рођен 1. 6. 1959. године у Слатини, са пребивалиштем у Београду, ул. Солунска бр. 18, тј. боравком у Миријеви, ул. Фигарова бр. 10, запосленим у Савезном министарству за одбрану – Управи за одбрану Београда на пословима заменика начелника Управе;

– Блажом Пјешчићем, од оца Војислава, рођен 25. 5. 1959. године у Кули, са пребивалиштем у Београду, ул. Запљанска бр. 72, запосленим у Секретаријату за комунално-стамбене послове Београда – Управи за енергетику на пословима директора Управе;

– Снежаном Миљевић, од оца Мирка, рођена 8. 2. 1965. године у Титовом Велесу, Република Македонија, са пребивалиштем у Београду, ул. Палмира Толатија бр. 19, запосленом у Скупштини града Београда на пословима секретара Скупштине, и са

– Милом Ђурашковићем, од оца Душана, рођен 2. 2. 1965. године у Иванграду, са пребивалиштем у Београду, ул. Устаничка бр. 76, запосленим у ПП "Шер корпорација" на пословима директора предузећа.

У информативном разговору са овим лицима утврђено је да су добијали налоге за своје поступање од чланова координационог одбора Скупштине града Београда, и то Милутина Ранђеловића, потпредседника ИО Скупштине града Београда, Данице Драшковић, Љиљане Благојевић, секретара за културу, као и по налогу других чланова ИО Скупштине града Београда.

Даљим проверама утврђено је да су ПП "Лекинова" и њен власник, Мунџан Лавинел, непознати на пријављеним адресама, па се наставља рад на њиховој идентификацији.

Тајна веза

Да не поминемо Дирекцију за градско грађевинско земљиште, преко које су поједини функционери Српског покрета обнове становима обезбедили и своје унучиће, по, само за њих, важећем ценовнику, а без претходно утврђеног плана и јавног конкурса, узурпацијом јавних површина, нарушавањем амбијенталних целина града, надзиђивањем ионако трошних зграда, чиме се угрожавају животи многобројних станара. Јавна је тајна колико се тражило за ексклузивне локације у смислу само добјање дозволе за адаптацију или градњу (од 5-40.000 марака). Рушење постојећег стана, где су по правилу НН лица добијала локале по систему "кључ у руке" за цирка 300.000 марака, значило би директно губљење главе оних који су им тако нешто одобрили, тако да ти исти и даље креирају урбани хаос у граду.

У моменту када је јавна тајна преста да буде говоркање, а почињала да бива већ предмет утврђивања кривице, послови, читај криминалом остварена средства, преносе се у Црну Гору. Из добро обавештених извора, недавно смо сазнали да је Мило Ђукановић преко Даниле Драшковић рентирио просторе НИИ-а и других листова, где би већ објављивао текстове познате садржине, у замену за станове и виле, лојалним новинарима и уредницима на Будванској ривијери. Примера ради, у непосредној близини хотела "Александар" у насељу које се још увек изграђује, живе многи наши "опозиционари", са ексклузивним возним парком на паркинг просторима (искључиво возила немачке и италијанске производње на "ЦП табле", чисто за војњу по приморју).

Дакле, уочљива је одлична сарадња на линији Београд-Полгорица, уз фантастичну материјалну подршку за Запада, има тога још... Фантомске фирме које су само посредници у прању новца, по правилу гласе (у почетку на ближе или даље рођаке) тргнуто на "пријатеље" из разних области, а посебно из адвокатуре и средњег и малог бизниса. Даље нећемо да којим случајем не би утицали на токове садашњих и будућих истражних поступака, јер коначно је дошло време за свођење рачуна, уз основно питање колико кошта издаја грађана, народа, државе, а богами коначно и себе.

Животињска фарма СПО-оваца

Пошто је многим почело да се мучи од превеликих апетита "животињске фарме СПО-оваца", почело је прво са чаршијским причама, а онда се пар часних људи дрзнуло да говори о свему што јесте Српски покрет обнове. Свесни да то може да их кошта "здравља" (читај, можда и живота) и егзистенције, тас на ваги превалио је на "парче" достојанства, без којег нема задовољавајућег одраза у огледалу. Тако је, пре пар месеци, "пропурела" информација у јавности где су

паре од градске таксе. Вероватно се сећате (а ако сте заборавили, ту смо да вас подсетимо) путовања у Париз седмочлане делегације Скупштине града. Многе је то коштало отказа и понижења до претњи.

Тако је због оптужбе да је у јавност "пустио" информацију о пословном путу седмочлане делегације, у време одржавања Светског првенства у фудбалу, директор Градског завода за информатику и статистику, Миодраг Милошевић, добио отказ, заједно са још шест службеника Скупштине града, међу којима је и Бранимир Витасовић, заменик секретара за инспекцијске послове. Једино образложење које је Милошевић добио када је смењен, јесте оно које му је дао Александар Чотрић, члан Градске владе задужен за информисање, а било је да Милошевића већ одавно прате и прислушкују "да знају с ким се састајем и да су тако открили да сам ја дао информацију о путу у Париз", говорио је Милошевић.

Истине ради, главни грех Миодрага Милошевића био је тај што није могао да стане иза прљавих послова Градске владе, а посебно једног...

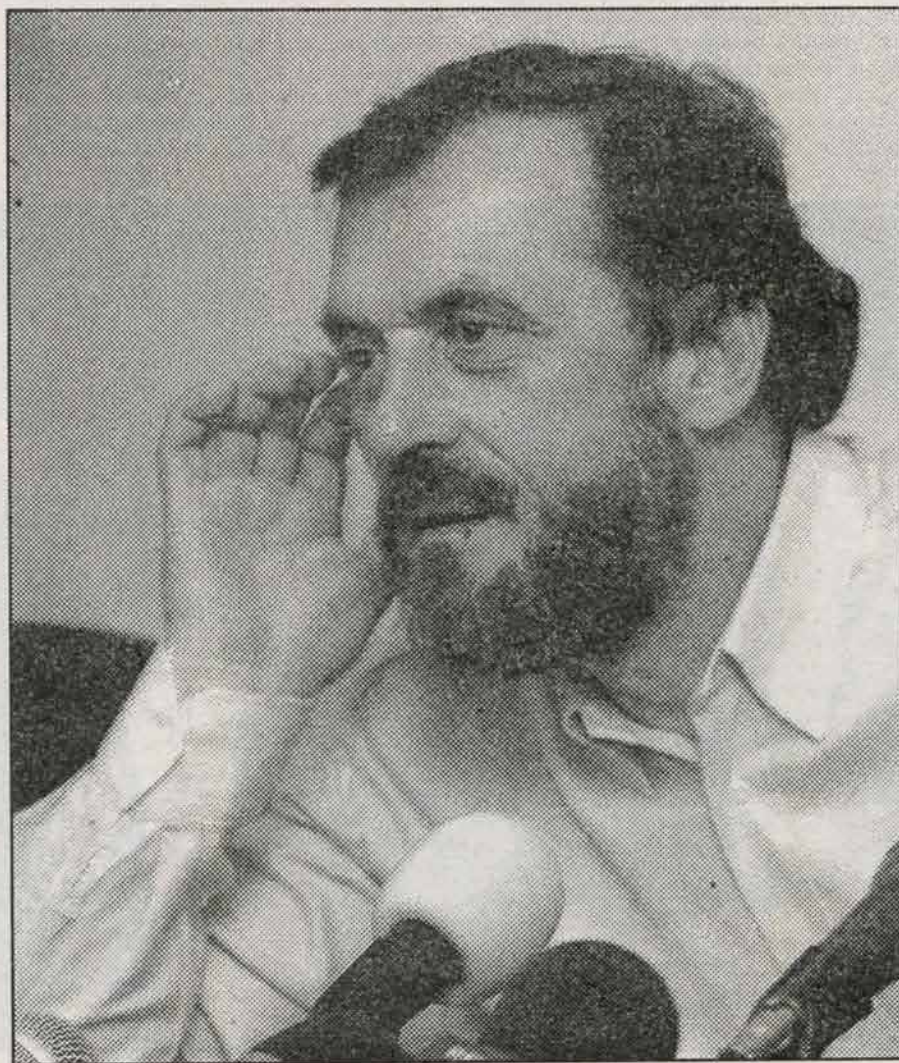
Још 1996. године фирма "IBM" је Скупштини града бесплатно понудила рачунарску опрему, вредну око 9 милио-

на динара, под условом да Скупштина пре тога овој фирми измири дуг из 1990. године. Међутим, Градска влада је ипак решила да купи рачунаре од приватне фирме "MD Profit", утросила велики новац, само из разлога што "та фирма има тесне везе са Драганом Митровићем, саветником за информатику потпредседника Скупштине града Милана Божића", биле су речи озлојеђеног Миодрага Милошевића.

Када је Милошевић одбио да потпише "умрежавање" поменутих купљених компјутера, замерио се градским челницима, поготово када је одбио да у посао измиривања дуга Скупштине града према "IBM"-у, уведе поменути "MD Profit", који је требало да буде посредник у исплати дуга, уз, наравно, одређену провизију.

"Шта крију буџетске позиције"

У периоду од 1997. до 2000. године буџетски расходи града Београда имали су изразито прогресиван раст. При томе, буџетски расходи 1998. године, у висини од 2.392.922.000 динара, имали су прираст у односу на расходе 1997. године од 1.557.128.975 динара, односно пораст за 53,68%. Овакав темпо настав-

"Нешто сам се мало заборавио, али уколико будете упорни сетићу се"

љен је и у 1999. и 2000. години, при чему се стопа раста расхода креће 33,36% за 1999. годину, а за 2000. годину 51,09%. Узимајући у обзир званичне стопе раста инфлације: за 1997. годину од 9,3%, за 1998. годину 44,3% и за 1999. годину 50,1% долази се до констатације да су буџетски расходи за 1998. годину неоправдано експандирали за 44,38%, односно у 2000. години за 1,8%.

Имајући у виду предузете мере у периоду од 1997. до 2000. године од стране Владе Републике Србије у погледу рационалног трошења средстава буџета, не само на републичком, него и на локалном нивоу, очекивало се да ће Скупштина града приликом доношења буџета за 2000. годину респектовати ограничења и вршити максимално могућу корекцију појединих категорија расхода стопом инфлације из претходне године. Оваква очекивања нису дошла до изражаја, него принцип што већег обезбеђења средстава по појединим позицијама расхода, што је обезбеђивало широк маневарски простор за преусмеравање средстава у жељене категорије расхода.

Анализирајући поједине разделе и позиције буџетских расхода, уочено је да су креатори буџетских расхода (за период 1997–2000. година) при енормном увећању расхода одређеног раздела у наредном периоду укидали раздел или односну позицију буџетског расхода сврставали у оквир раздела у који природно никада не би могла та врста да се сврста. Типичан пример за овакву констатацију је раздео 19. – Урбанистички завод, који је био присутан као посебан раздел расхода све до краја 1999. године,

након чега се за 2000. годину појављује као посебна позиција расхода – "ЈП Урбанистички завод Београда" у оквиру раздела 4. – Секретаријат за финансије. Сходно овоме, за 1997. годину износ расхода утврђен је у висини од 3.900.000 динара, за 1998. годину 2.000.000 динара, за 1999. годину 7.500.000, а за 2000. годину у висини од 40.000.000 динара. Није тешко утврдити да је ова врста расхода имала енорман пораст за 1999. годину од 275%, као и за 2000. годину од 433,33%.

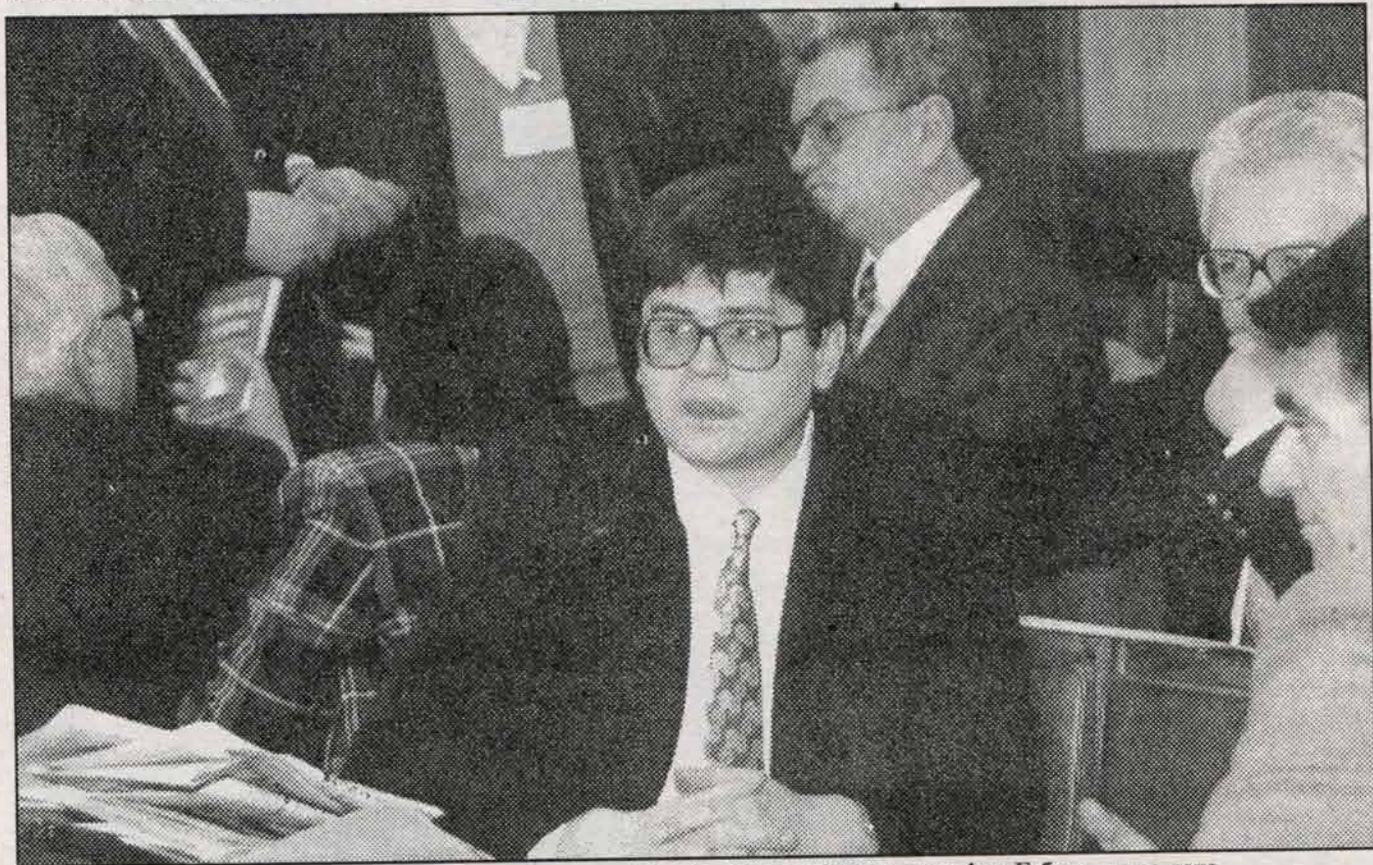
Посебно се може истаћи да је вођена веома ригидна политика при планирању средстава за исплату зарада радника, који раде у стручним службама Скупштине града. Тако је стопа раста ове категорије буџетског расхода имала нижи темпо прираста у односу на стопу инфлације. Ради илустрације, потенцирамо да је планирани волумен средстава за 2000. годину у висини од 55.000.000 нижи од прошлогодишњег волумена средстава који је износио 61.400.000. Према томе, видљиво је да је присутна негативна стопа прираста у висини од 10%.

Уочено је огромно увећање планираних средстава у текућу буџетску резерву. Тако је издвојени волумен средстава од 6.000.000 динара за 1997. годину увећан на 40.000.000 динара за 2000. годину. Дакле, код ове врсте расхода перманентно је присутан огроман раст издвајања, при чему се стопа прираста кретала у току 1998. године 50%, затим у 1999. години 100%, а у 2000. години 122,22%. Слична динамика је присутна и код издвајања средстава у сталну буџетску резерву.

Посебно је уочено да су средства за путне трошкове изборних лица, званичних и стручних делегација (Раздео 1. – Скупштина града), као и средства за путне трошкове и дневнице чланова Извршног одбора и именованих лица (Раздео 2. – Извршни одбор) перманентно имала динамику изузетног увећања у периоду од 1997. до 2000. године. Сходно овоме, истичемо да су средства за путне трошкове изборних лица, званичних и стручних делегација експандирала у 1999. години у односу на 1998. годину за 83,67%, а у 2000. годину у односу на 1999. годину увећана је маса средстава за ову категорију расхода за 566,67%. Дакле, видљиво је да су путештвија изборних лица веома битна у условима обнове земље и извлачења народа из стања социјалне беле и немаштине.

Поред изузетно високог планираног раста расхода за службена путовања, присутна је и чињеница да је за 2000. годину изузетно планиран раст расхода по основу финансирања трошкова сарадње са градовима у земљи и иностранству. Тако је ова позиција расхода у оквиру расход (Раздео 1 – Скупштина града) увећана за 2000. годину у односу на 1999. годину за 900%. Слична динамика је присутна и код планираног расхода (Раздео 2 – Извршни одбор) за службена путовања чланова Извршног одбора, при чему су расходи имали пораст у 1998. години у односу на 1997. годину од 91,67%, у 1999. години у односу на 1998. годину од 73,91% и за 2000. годину невероватно висок пораст од 275%.

Компарирајући званичне стопе инфлације, као и стопе раста трошкова жи-

Александар Чотрић, градски секретар за (дез)информисање: за њега је и Гебелс мало дете

вота у периоду од 1997. до 2000. године уочава се да су поменуће категорије расхода апсолутно и релативно увећане по неколико пута у односу на значајне стопе инфлације.

Посматрајући структуру буџетских расхода Града за 2000. годину, уочава се највећи пораст расхода код (Раздела 4. – Секретаријат за финансије), при чему се, ради илустрације, може истаћи да су расходи увећани у односу на 1999. годину за 162.654.000 динара, односно за 68,72%. Дакле, у односу на значајну стопу инфлације у току 1999. године од 50,1% релативно увећање је од 18,71%.

С обзиром да су у периоду од 1997. па до 2000. године: монетарни агрегати, монетарни мултипликатор (1,53 до 1,69), кључне макроекономске варијабиле имале умерена кретања, при чему није било монетарног хаоса, те је логично било очекивати да ће се планирана средства за одређене категорије расхода стварно и утрошити. Међутим, као што је познато, ово правило није у примени, јер је "благовремено" Скупштина града нормативно уредила могућност прерасподеле средстава. Сходно овоме, позната је чињеница да је у другом тромесечју 1999. године дошло до коришћења средстава од посебне таксе у висини од 231,4 милиона динара, а на бази сагласности Министарства за финансије Републике Србије, коришћена као остале категорије прихода за покриће насталих расхода.

Дакле, приходи од посебне таксе ни су коришћени за намене за које су предвиђени, и сходно овоме средства су се прелила у покриће "других расхода". При томе, уочава се да су и планирани расходи за 2000. годину за инвестиције, из средстава која ће се наплатити од посебне таксе на промет производа и услуга, увећани у односу на 1999. годину за 74,23%. Надамо се да се у току 2000. године неће догодити слична ситуација, као 1999. године, да средства буду употребљена за покриће неких расхода, чији је раст измакао контроли и логично захтева изналажење додатних извора.

Посебно желимо да потенцирамо висину планираних расхода по основу извођења припремних радова за изградњу метроа. Наиме, по први пут у историји града Београда уведена је ова категорија расхода за 1999. и 2000. годину. Прецизније речено, за 1999. годину расходи су износили 5 милиона динара, док се за 2000. годину они увећавају на 10 милиона динара, односно расходи се увећавају за 100%. Уколико се настави оваква динамика пораста расхода само за припремне радове, с разлогом се поставља питање укупног волумена потребних средстава, као и динамике раста расхода у фази извођења финалних радова.

Скоро све позиције буџетских расхода (у оквиру Раздела 21. – Секретаријат за информисање) еномрно су увећане. Тако је несхватљиво да су средства из буџета за рад Информационог центра, тј. за рад Студија Б, имала перманентни пораст од 1997. до 2000. године. Сходно овоме, у 1998. години у односу на 1997.

Војислав Михајловић, марионета у рукама превејаних Вукова

годину присутан је пораст од 55,61%, у 1999. у односу на 1998. годину такође пораст од 25%, а у 2000. години у односу на 1999. годину евидентан је пораст од 54,55%. Дакле, од 11.300.000 динара средстава издвојених у току 1997. године за рад Информационог центра, односно Студија Б, сума је мултипликована преко три пута за 2000. годину, односно за овај основ планирани расход износи 34 милиона динара. При томе се поставља базично питање, које и какве програме ће емитовати Студио Б, који ће оправдати буџетска средства која ће се издвојити од личних примања грађана и остварених прихода привредних субјеката који раде на територији Града.

У оквиру Раздела 21. присутан је изузетно висок планирани раст средстава за финансирање издавања "Службеног листа града Београда" за 2000. годину у односу на 1999. годину у висини од 900%. Невероватно је да се "Службени лист" продаје по депресираним ценама, те услед тога генерише трошкове за Град. Слична је и ситуација са "Београдским новинама", које се издају као новине града Београда, при чему су издвојена средства из буџета града у току 1999. и за 2000. годину еномрна, односно присутан је раст од 83,33% у 2000. години у односу на 1999. годину, или са 6 милиона 1999. године увећана су на 11 милиона за 2000. годину. Сигурно се поставља питање оправданости штампе оваквог гласила у којем доминирају гледишта и ставови једне странке, која је на челу Градске владе.

Посматрањем структуре буџетских расхода у периоду од 1997. до 2000. године, уочава се огромно издвајање средстава у току 2000. године за финансирање рада: Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу града Београда у ви-

сини од 45 милиона динара, затим Урбанистичког завода Београда у висини од 40 милиона, затим Агенције за обнову града Београда у висини од 45 милиона динара и Дирекције за пословни простор у висини од 34 милиона динара (за чије финансирање су расходи у 2000. години увећани у односу на 1999. годину за 223,81%). Дакле, финансирање рада ове четири институције у току 2000. године Град ће коштати 164 милиона динара. Са овом сумом средстава Град би могао набавити око 70 аутобуса и ублажити проблем превоза путника. При томе, поставља се базично питање, због чега ове институције не послују као профитни центри по тржишним условима, јер у појединим градским општинама овакве или сличне институције одавно послују по тржишним принципима, односно продајом услуга покривају настале расходе.

Посматрајући буџетске позиције у периоду од 1997. до 2000. године, уочава се тренд перманентног раста средстава на следећим посебним рачунима Града: посебан градски рачун за културу, посебан градски рачун физичке културе и посебан градски рачун за социјално старање. На овим рачунима планирани расходи за 2000. годину крећу се у висини од 258.470.000 динара, што у односу на расходе из 1997. године од 118.991.000 динара представља увећање од 117,22%.

Буџетом за 1999. и 2000. годину предвиђен је значајан раст средстава као учешће за финансирање културних манифестација, чији је оснивач Град. Тако су средства за ове намене предвиђена буџетом за 1998. годину у износу од 5.850.000, а у 1999. години 9 милиона динара. Међутим, за 2000. годину износ се увећава на 16 милиона динара, односно евидентан је пораст од 77,78%. У контексту ове категорије расхода намеће се питање, због чега у оквиру буџета Града није предвиђена ниједна позиција расхода која би се односила на организовање Дирекције за исхрану и збрињавање изнемоглих и осиромашених грађана и суграђана Града, који нису у могућности да са износом расположивих примања обезбеде преживљавање?

Парадоксална ситуација је присутна код позиција раста расхода за инвестиције и дотације у ЈКП из области јавног саобраћаја у периоду од 1997. до 2000. године, јер је присутно, с једне стране, перманентно еномрно издвајање средстава за финансирање градског саобраћајног, чак и по стопи раста од 73,97% и упркос томе колапа Градског саобраћајног предузећа, с друге стране. Ради илустрације, желимо истаћи да су по волумену значајна средства предвиђена буџетом за 1999. годину у висини од 615.000.000 динара, и у 2000. години у висини од 892.000.000 динара.

Међутим, како се из досадашње праксе Градске владе види, циљ је да се Градско саобраћајно предузеће што више дезорганизује и неблаговременим обезбеђењем средстава из буџета града учини неспособно за обављање превоза грађана, а све због најављене својинске трансформације друштвеног капитала, односно приватизације, при чему

би ослабљено предузеће са неадекватним ресурсима могла да купи једна група "нових богаташа", који помно прате уведене приватне превознике и њихове резултате рада. Да се разумемо, ниједан грађанин, у принципу, није против укључивања приватних превозника у активност превоза грађана, већ с разлогом поставља питање: кампањског рада, наплаћивања карте по спорно увећаним ценама, прекида превоза грађана на половини путање без повраћаја износа средстава која су плаћена за превоз, обустава превоза и диктирање цене превоза, непридржавање распореда возње итд. итд.

Посебно желимо да истакнемо оснивање фирме "Еуроспона" од стране појединачно из Градске владе, преко које су буквално уцењени приватни превозници да, на старту, за добијање дозволе за рад, односно линије на којој ће вршити превоз путника у Граду откупе тобож неки пројекат, који је величине једног листа, а за који су морали да плате у јулу и августу прошле године 65.000 динара, односно 5.417 немачких марака. Дакле, при томе, лако је утврдити да се ради о милионским износима немачких марака, који су завршили у џеповима појединачно из Градске управе. Према томе, и логично је што су приватни превозници веома жустре и узбуђени, јер мало имају времена да наљубине удожени новац за куповину поменутог "пројекта".

На крају, можемо да истакнемо, са високим процентом сигурности, да је буџет града за 2000. годину могао бити на нивоу од 4 милијарде динара, јер су присутне огромне латентне резерве код скоро свих раздела буџетских расхода. Према томе, једним домаћинским прилазом обавиле би се све предвиђене функције у граду и уштедело 821.928.000 динара. Ова уштеда омогућила би Граду да набави 270 аутобуса и да разреши есенцијални проблем, који не само да ствара највећу главобољу одраслом становништву, односно деци, ученицима, студентима и туристима, већ има директне консеквенце на доходак предузећа и институција у којима је активно становништво запослено.

Да би се визуелно могло сагледати релације расхода по годинама у периоду од када је почела да влада садашња Градска влада, логично је што се у прилогу презентирају табеларни прикази расхода по буџетским разделима.

Скандал европских размера

Последња некомплетирања посла са "IBM"-ом је била да Скупштини града парина заплени главни рачунар, у коме се налазе сви регистри града, јер је тај рачунар на такзваном привременом увозу, што би био незапамћени скандал на европском тлу.

Због "ненотребних" приговора, са дужности је био смењен и Бранимир Витасовић, заменик секретара за инспекцијске послове. Градској влади се он замерио због тога што је указао на нелогично и селективно укидање пла-

на за постављање привремених објеката. Тако је око 240 власника киоска, на најelitнијим локацијама у граду, допало на милост и немилост новог "ценовника" Градске владе, која је имала намеру да им одузима (ако не доплате десетине хиљада марака) нешто што им је дозволила и потписала раније.

Међутим, и ово се, по правилу, брзо заташкало...

Обнова возног парка била је приоритет у "сушној" 1998. години

У летњим месецима, када половина града није имала воде, те су користили Саву и Дунав за многе своје хигијенске потребе, Скупштина града "оплеменила" је свој возни парк са седам школа "фелиција" и једном школом "октавијом", и изменила ентеријер свих канцеларијских простора старог двора.

"Нож" као "парк из доба Јуре"

Започет као уметнички пројекат, филм "Нож" по истоименом роману Вука Драшковића много пре свечане премијере постао је... афера.

Ради се, заправо, о усмеравању новца од градске таксе од 3% Скупштине града, уместо у јавно-комунална предузећа, у правцу снимања филма "Нож". Дакле, предузеће "Монте Ројал", иначе продуцент филма, склопило је уговор о сарадњи са предузећима и установама које се финансирају новцем из градског буџета.

Предузећу "Монте Ројал" авансно се уплаћују велики износи новца за послове који нису тачно дефинисани, нити се зна да ли су обављени, и то у ситуацији када су челници градске власти тешку ситуацију у граду правдали недостатком новца.

Уплатнице доказале да нешто што су желели да буде трач јесте истина

Доказано је да је предузеће "Монте Ројал" примило више уплата од ДП "Јаста", као и да је Скупштина града из средстава посебне градске таксе, преко ДП "Грудбеник" уплатила фирми "Монте Ројал" 200.000 динара, а све је почело септембра 1997. године, када је склопљен уговор између ЈКП "Инфостан" на основу кога је "Монте Ројал", само у првој фази, добило 309.000 динара. Слични су уговори потписани са ЈП "Паркинг сервис" и другим јавним комуналним предузећима. Када се само прisetимо изјаве Радомира Живковића, директора "Инфостана" (предузећа које ради у име и за рачун других комуналних предузећа, тако што од грађана наплаћује услуге, које им не пружа), како је ово предузеће увек на нивоу задатка (сада се види и каквог) и како излази

у сусрет грађанима по доласку коначних обрачуна за комуналне услуге по принципу "може и на раге" (од толико лепих речи, скоро да нам крену сузе радости).

Присећања ради, пре неколико година сличне полемике изазвао је и филм "Лепи села ле по горе", у чијој је најавној шпици писало: "Овога филма не би било без Градског саобраћајног предузећа и пријатеља". Тада је Српски покрет обнове (у то време опозициона странка) био најгласнији у критички актуелног градоначелника тога времена, Небојше Човића. Међутим, прашина се слегла када је стигло појашњење да је Градско саобраћајно предузеће само окупило педесетак својих добављача, који су спонзорисали завршетак снимања "Лепих села"...

Градски "хуманитарци"

Спона, организација која је регистрована за наводно хуманитарни рад бави се класичним прањем новца. У овај посао укључено је предузеће Off company, чији је власник Горан Бошковић, иначе рођени брат Данише Драшковић.

Надлежни органи су у овом предузећу утврдили следеће чињенично стање:

Утврђено је да се по књиговодственом стању на лагеру предузећа налази чоколада марке Милка у вредности од 677.300,35 динара, али, приликом провере у магацину предузећа, утврђено је да она не постоји, а по изјави магационера (власник предузећа се налази у Црној Гори), роба је без икакве документације предата хуманитарној организацији Спона.

На овај начин предузеће Ofy company, односно Горан Бошковић, избегао је обрачун и плаћање пореза на промет у износу од 115.141,06 динара.

Каснијим проверама је утврђено да је предузеће Off company у својој пословној документацији лажно приказало да је део своје робе, у вредности од 1.100.000 динара, продало предузећима "Ин-Гамино", "Ричмонд компани" и "Крамонт", а у информативним разговорима са радницима Ofy company нико није могао да каже било ког представника наведених предузећа, а са власником није могуће ступити у контакт.

На овај начин предузеће Ofy company је избегло обрачун и плаћање пореза на промет (читај украдо, опљачкало), у износу од 330.000 динара, а на штету државе.

Користити хуманитарну организацију за прање новца може само Српски покрет обмане. И ако је од њих, превисше је.

Марина Рагуш
Вид Ристановић

КОЈА ЈЕ ЦЕНА СЛОБОДЕ?

Од Вождовца до Младеновца, дакле на девет београдских општина, (не)прилике локалне власти су, у ствари, варијације на тему клептоманија

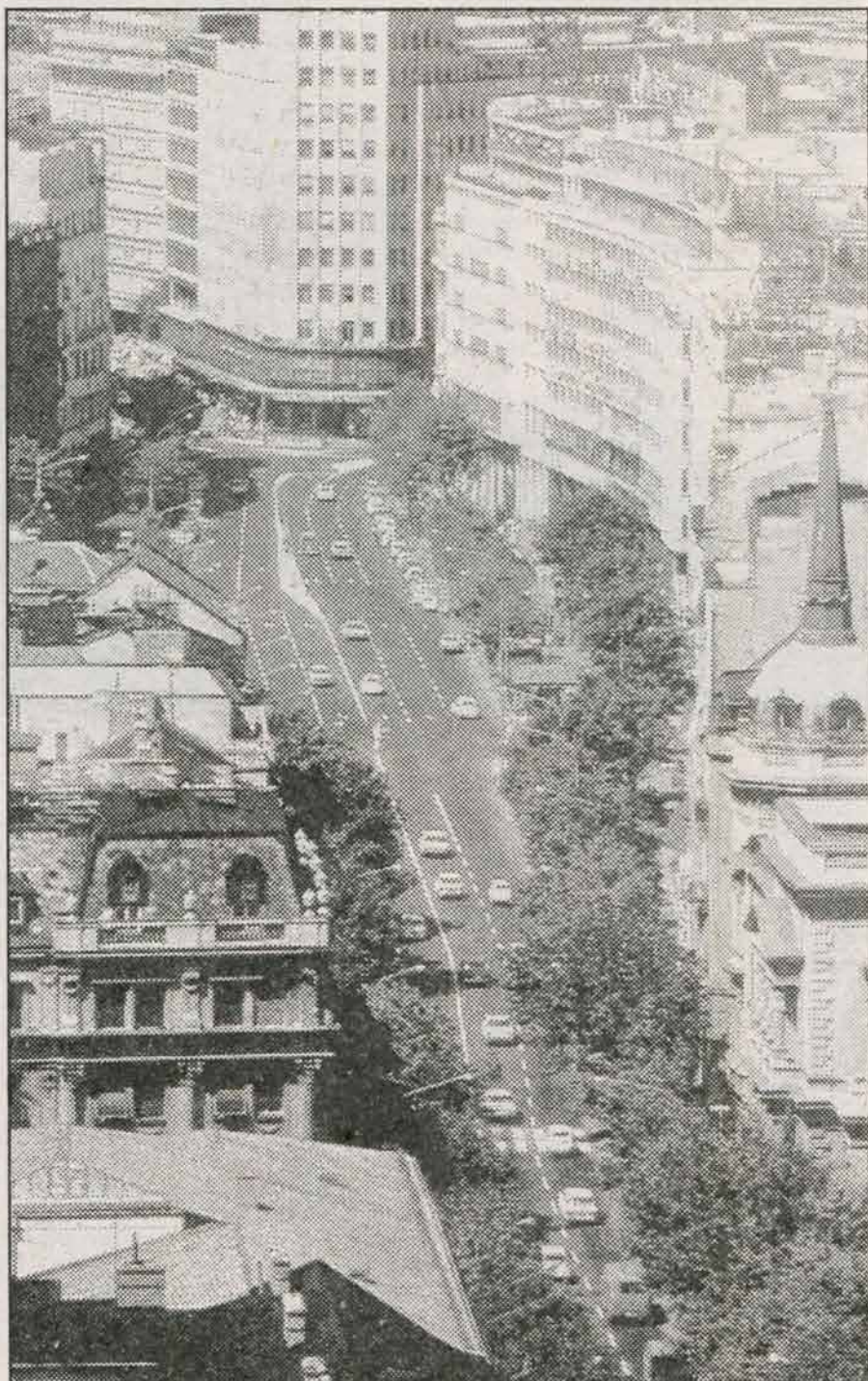
Као метропола, Београд је у овом тренутку увелико понижен, поражен и опљачкан, духовно и материјално; полигон на коме се, вољом градских моћника, право грађана на пристојан и достојанствен живот, претвара у њихово право на уништавање. Додуше, он тако живи већ неколико година, а његови житељи су огултали на сва изненађења која им приређују они којима је до разумевања проблема обичног човека, колико до лањског снега. Градска олигархија "омогулила" је да Београд постане степиште свакојаког провинцијализма, конгломерат свих облика насиља.

Још је Живојин Павловић давно записао да "човек није снажан кад убија друге, већ кад убија себе". Ако ову мисао транспонујемо у нашу свакодневицу, добијамо тачну дијагнозу болести која је захватила све поре градских властодржаца – увијају престоницу не би ли спречили повратак некадашњег сјаја метрополе. Озлојеђеном грађанству сви проблеми постају ефемерни пред круцијалним питањем – куда се запутила дружина "мрзитеља" престонице, и који су њихови крајњи домети руинирања душе Београда? Али, хренимо редом...

Владајућа "коалиција" против грађана

Општина Чукарица, спој реалног и урбаног. На власти у овој општини је коалиција "Заједно", или оно што је од ње остало. Они су преузели власт од корумпираног бившег градоначелника Небојше Човића, и, наравно, наставили његовим већ прокрченим путем. Пунили су своје џепове све на рачун грађана који су зажалили што су им поверили власт. У СО Чукарица редослед странака је био следећи: 29 мандата коалиција "Заједно", 18 СПС и 6 Српска радикална странка. Распад коалиције на нивоу града није довео и до распада у општини Чукарица. Међусобна препуцавања о малверзацијама, корупцији, неспособности, коалициони партнери, СПО и ДС, оставили су по страни на Чукарици.

Општина је преплављена дивљом градњом. Зид се не само за своје потребе, већ се путем бесправне градње оства-

рује велика добит. Поред проблема са бесправном градњом, општина Чукарица има и канализационих проблема, и то у старом Жаркову, Умци, деловима Сремчице и Рушња, односно већином у руралном делу општине, али проблема има и у делу Бановог брда, где још има појединачних стамбених објеката без канализације.

Вода надире и прети

Горући проблем за општину Чукарица представљају клизишта у Умци. Обилне падавине, топљење снега, сваке

ци "Беовода" тражили су 347.000 динара. Сам председник општине, Зоран Алимпић, рекао је Добривоју Лукићу, чије је домаћинство поплављено и који га је узалудно чекао: "Зар не видите, господине, да у овој канцеларији нема пумпе?"

(Политика, 28. 12. 1999)

Овакав став надлежних највише боли ове унесрећене људе који, заправо, немају од кога да затраже, а камоли добију помоћ. Поред старих клизишта, у јануару, насеље Умка је "добило" и ново клизиште, након рушења куће у улици Алексија Гансена бб. Само пуком

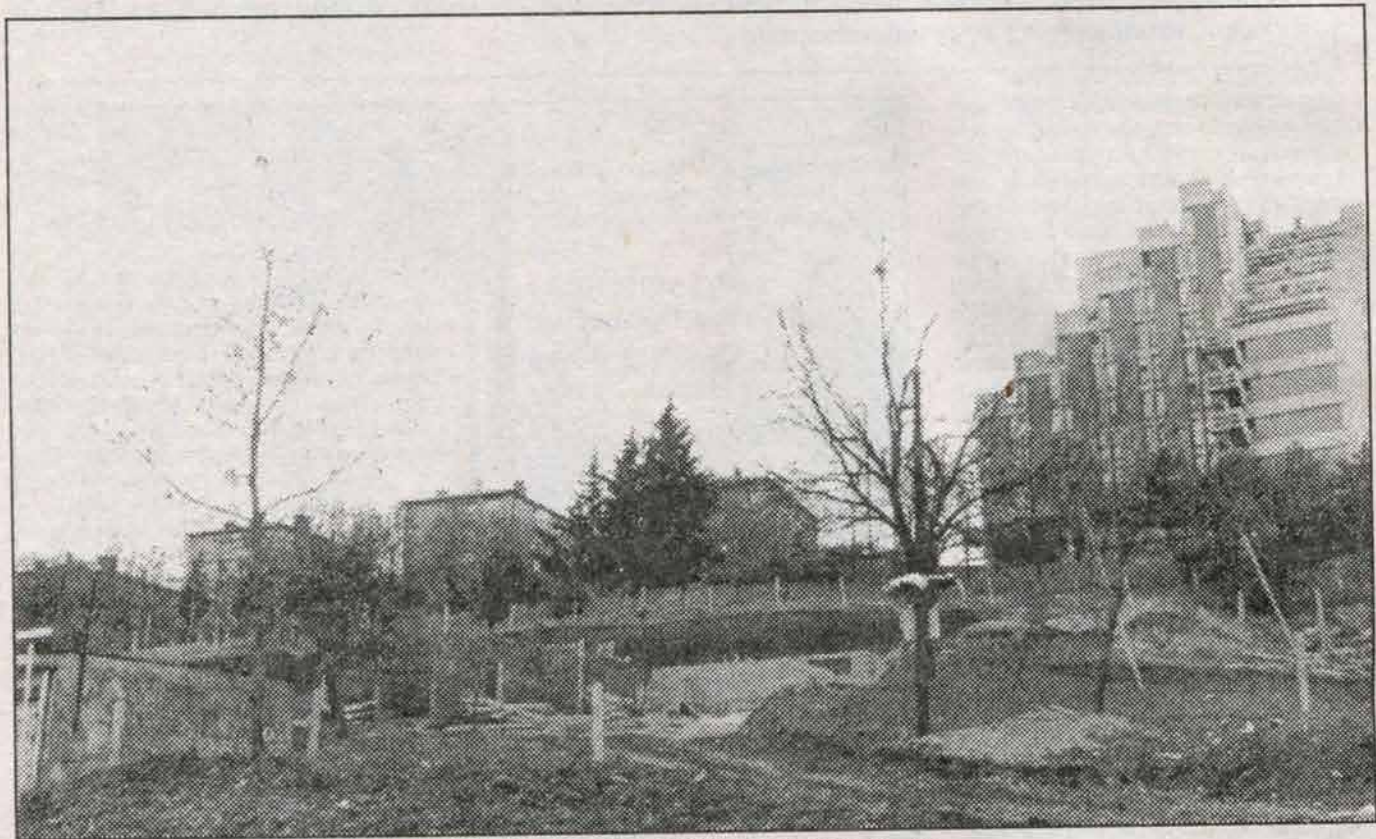
ће град помоћи угроженима, али тек када он оздрави.

(Блиц, 8. 1. 2000)

Од ових обећања, наравно, није било ништа. Како су ови људи преживели и прегурали зиму, знају најбоље они сами.

Само за свој џеп

Сам буџет општине Чукарица износи 28.709.622 динара. За путне трошкове и дневнице изабраним лицима, члановима комисија и одбора предвиђено је 150.000 динара, за финансирање "пос-

Карабурма: парк претворен у градилиште

године изазивају велике проблеме жителјима Умке. Сетимо се само кишних и влажних дана, када је ово насеље било поплављено. У многим улицама вода је продирала у куће, а поједини Умчани су до домова стизали чамцима, док су им ствари плутале по води. Све ово забележиле су многе ТВ екипе, а сем обећања градских челника, ови људи нису добили ништа. Још прошле године, Драган Човић, члан градске Владе са сарадницима, обећао је моменталну помоћ и набавку неопходних црпних пумпи за избацивање воде.

Прошлог лета општина је одлучила да прочисти околне канале. Ангажовани су радници "Беовода" који су свој посао обавили крајње немарно и нестручно. Сами мештани су сакупили 900 марака да би им обезбедили нафту, а након њиховог (не)рада вода се сада излива за пет сати, док је пре радова то изливање трајало пет дана. За инсталацију пумпе, која је добијена од "Зеленгоре", челни-

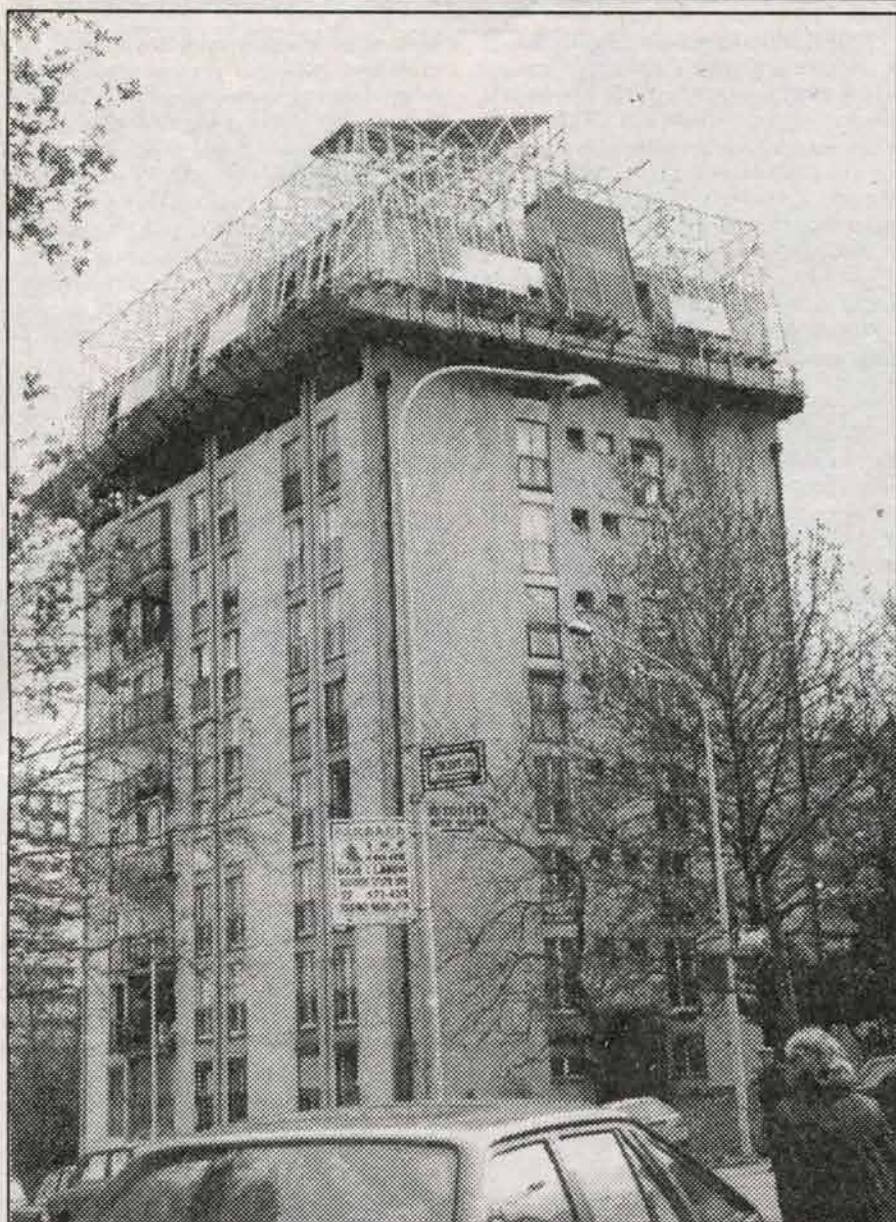
срешом, власник куће, шездесетосмогодишњи Милосав Јанковић, избегао је смрт. Осим ове куће, ерозија прети да "збрише" још осам кућа у насељу "Дубоко", чији су станари, по ко зна који пут, тражили од општине Чукарица помоћ. Слика у Умци се не мена, иста је као и прошле јесени. Читаве улице су поплављене, подруми пливају у води, а до појединих кућа може се доћи само чамцем. Зграде су накривљене у различитим правцима, што је последица напуклих темеља.

Кодико су примарни лични интереси, показује још једна релевантна чињеница. На месту где би требало да буде ископан наставак канала, налази се приватни терен за балоту. Због тога је потенцијално угрожено четрдесетак породица. Како се наводи, Умка је највеће клизиште у Европи, где је угрожено око сто кућа. Све људе би требало раселити и помоћи, а председник Цивилне заштите Београда, Драган Човић, изјавио је да

ловног простора општине Чукарица" 1.872.000 динара, док је највећи део средстава из буџета, више од 50 одсто, планиран за зараде запослених, као и око 6,6 милиона динара за материјалне трошкове. Да ли ће макар мало новца бити искоришћено за санацију клизишта у Умци или бројних нагомиланих проблема, остаје да видимо. Једно је сигурно – град је од тог проблема дигао руке, док општина тај "врући кромпир" покушава да пребаци на нечију другу одговорност.

Ето вам плацеви, па се сналазите сами

Крајем фебруара, на састанку представника општине Чукарица и Агенције за обнову Београда, одлучено је да девет најугроженијих породица са клизишта у Умци добије нове парцеле за градњу кућа. Општина је одредила девет парцела од по четири ара у Оструж-

Надзиђивање као уносан посао градске управе

ниши и омогућила житељима градњу, ослободивши их комуналних трошкова и куповине грађевинског материјала за грубе радове. Због малих примања, свега 1.300 динара месечно, породице су одбиле ову понуду, јер не могу да покрију трошкове радова, а дневнице мајстора се крећу у распону од 30-40 немачких марака. Важно је истаћи да је на улазу у Умку почело да се активира ново клизиште, јер се земљиште одроњава. Процењено је да ће, уколико се не заустави ово одроњавање, за пет година бити срушено више од сто кућа, а неке куће ће завршити и у Сави.

За време владавине коалиције "Заједно" на подручју Чукарице није изграђен ниједан значајнији објекат из области инфраструктуре. Општина није ништа учинила ни по питању сузбијања бесправне градње, већ је она знатно и повећана, нарочито на Бановом брду и у Жаркову. Мимо урбанистичког плана постављен је велики број објеката, а изглед Чукарице је поремећен, руиниран. Развој општине је од 1996. године за-

постављен, а одборници из ДС и СПО су се бавили питањима која уопште нису у надлежности Скупштине града. Уместо да помажу своје грађане који су изгубили куће у поплавама у Умци и расељена и избегла лица, јер је Чукарица одмах после Земуна општина са највише регистрованих избеглица, одборници ДС и СПО су, у септембру и октобру 1999. године, донели тзв. декларацију против државног руководства Савезне Републике Југославије и Републике Србије, што је чист политички акт супротан Пословнику и правилницима о раду Скупштине општине Чукарица.

На територији општине Чукарица је, током протекле године, бесправно изграђен 291 објекат, што је неупоредиво мање него 1998. године, када је регистрован чак 521 нелегалан објекат. Ово се посебно односи на Жарково, Беле воде, Церак, Спортски центар, Железник, Умку и Остружницу. Централни део Пожешке улице, главне чукаричке саобраћајнице, препун је рупа, нередовно се празни већина контејнера, улице су

прљаве, проблеми у превозу су такође велики проблем општине Чукарица, поред горућег и несанираног проблема поплава и клизишта у Умци. Ту су још и проблеми чишћења улица и удаљених насеља општине, санација главних саобраћајница, одржавање зелених површина, јавна расвета, одвод код изворишта у Белим водама, у Умци и Макишу, канализација и пружни канали у Железнику, дивље депоније, превоз на линији 511 и школски аутобус из Рудске.

Проблема је много, а грађани Чукарице захтевају да општинска власт положи рачуне за све пропусте чије последице осећају грађани на својим плећима.

До циља по сваку цену

Београд је током деценија свог раста и развоја градио вредности које су биле препознатљиве и представљале његову личну карту. У последње четири године, у периоду владавине тзв. демократске опозиције у престоници, све вредности се руше и уносавља се нови систем. Највећу вредност имају разновразне малверзације и афере, као и многобројне лажи које постају карактеристика тренутне градске власти. Основни циљ градских челника је остварење личне користи, тј. пуњење сопствених џепова. Грабљење средстава, на рачун недужних грађана, повећано је, вероватно, због тога што су и сами градски челници свесни тога да њихово време пролази, и да им саг откупава све брже.

Непрофесионалност и неспособност људи из бивше коалиције "Заједно" видљива је у свим областима друштвеног живота, везаним за локалну власт у свим београдским општинама. Примери лошег пословања овакве власти очигледни су, такође, у општини Раковица.

Остају чекање и нада

Раковица је општина која је у прошлогодишњем НАТО нападу на нашу земљу највише страдала од свих београдских општина. Нарочито су оштећени стамбени објекти у насељу Стражевица, чији случај је једна од највећих и последња афера локалне власти.

Грађани Стражевице обратили су се, по престанку агресије НАТО-а, општини Раковица да би им општина од Агенције за обнову Београда обезбедила средства за санацију 45 оштећених кућа у улицама Хајдук Вељкова и Хајдук Вељково сокача. Иако, у почетку, није било речи о градњи нових станова за ове житеље, већ је само тражено око два милиона динара како би се покрили трошкови замене прозора, врата, кровова итд, градски челници су касније помпезно најавили градњу.

Председник СО Раковица, Предраг Докмановић, не хаје много за невоље својих грађана који су зиму дочекали у кућама без прозора и врата. На многобројне молбе житеља Стражевице није одговарао, а приликом њиховог протеста испред зграде СО Раковица, Докма-

новић није желео да их удостоји пријемом.

Грађане је у име председника СО Раковица примила Снежана Вукша Беличевић, председник Комисије за утврђивање ратне штете општине Раковица. Госпођа Вукша Беличевић грађанима Стражевице је упутила циничан одговор, у коме наводи да је за санацију последица ратних дејстава задужена републичка Дирекција за обнову земље, иако је добро знала у чијој је надлежности санација објеката у Раковици.

Убрзо затим, током октобра 1999, председник градске владе, Спасоје Крунић, и директор Агенције за обнову Београда, Драган Човић, отворили су градилиште у улици Хасанагинице, у насељу Кошутњак. Започела је изградња 20 станова површине 60 м², по највишим стандардима, а предвиђа се повезивање станова на систем даљинског грејања. Према речима Предрага Докмановића, у станове ће се уселити породице са Стражевице, чије су куће потпуно неупотребљиве јер се не могу реновирати или у њима има још неексплодираних пројектила.

Запрепаштење и револт грађана изазвало је сазнање да ће у новоизграђене станове бити уселени чланови СПО или људи блиски њима. У 18, од изграђених 20 станова, биће уселене породице које немају никакве везе са Стражевицом. Ваљда је то прави разлог због којег се листа будућих станара држи строго у тајности.

Незванично се сазнаје да су на листи за станове људи који поседују дом на другој локацији у граду. На листи је и рођена сестра одборника СПО у СО Раковица, Милана Тешића, који је већ добио два стана од општине. Сестра одборника Тешића, иначе, већ годинама живи и ради у Бечу.

Дакле, на листи за добијање станова су сви осим оних којима су станови заиста потребни, а то су грађани Стражевице. Уместо да њима помогну, Агенција за обнову Београда и СО Раковица само су показале на какве су све малверзиције спремне.

Бескрупулозност СПО челника огледа се и у проблему станова у Суседградској улици. Грађанима ове улице није дозвољено откупљивање станова, јер их је СО Раковица, у сарадњи са градским челницима, одредила за неке чланове СПО. У том циљу општинска и градска власт излажу становнике Суседградске улице константном малтретирању, разним инспекцијама, општинским и судским извршитељима, који хоће да ове станове ослободе за своје људе.

Манипулисање туђом несрећом

Једна одафера локалне власти повезана је са "хуманитарном организацијом" и расподелом хуманитарне помоћи, која је у општину Раковица стигла углавном из Грчке. Наиме, већи део хуманитарне помоћи завршио је у продавни-

цама чији су власници чланови СПО. На списку социјално угружених лица у општини Раковица налази се само 17 имена. Поражавајућа је чињеница да се, у општини са великим бројем социјално угружених, на списку налази само 17 особа, а и те особе нису оне којима је хуманитарна помоћ потребна и намењена. Лица са списка представљају својеврсне дистрибутере хуманитарне помоћи, а када се роба прода, зарада стечена на туђој несрећи, сразмерно се дели.

Исти проблем очигледан је приликом расподеле новца за санацију објеката оштећених од поплава. У овом случају, пресудни чинилац за добијање средстава није степен оштећења објекта, већ страначка припадност.

Раковица је општина са највећим процентом оштећених саобраћајница. Кретање разрованим улицама, иначе јако отежано, које подразумева непрекидно обилагање "кратера", постало је карактеристика ове општине. Градске власти, које су посредно, преко "Београд-пута", неконтролисаним посипањем соли доведле до распада асфалта, не предузимају ништа по питању нормализације саобраћаја.

Киосци као печурке

Атрактивне пословне локације су јако згодан терен на којем још увек побеђује локална власт уз помоћ малверзија. Истренирани на другим пољима, челници општине и града, своје уме-

Да ли је ово у домену рада градске чистоће?

"Паркинг сервис" приватна каса Српског покрета обнове

шности лако примењују и у овој области.

Иако град Београд није расписао конкурс за доделу привремених локација за постављање малих монтажних објеката у 1999. години, то није спречило њихово додељивање. Поред прича и непрекидног истицања борбе за заустављање урбанистичког хаоса, најатрактивније локације преплављене су објектима. У општини Раковица најатрактивније су локације у Кнежевцу и Кијеву, где се води поступак промене намене земљишта, а следи доношење новог регулационог плана.

Чланови и лица блиска СПО, без проблема добијају дозволе за преставања монтажних објеката до 29 м². Одмах по предавању молбе у СО Раковица, упућује се предлог градском Секретаријату за урбанизам и градском Секретаријату за саобраћај. На основу упућеног предлога врши се измена плана за постављање привременог објекта на јавној површини, а истовремено се издаје решење о додели тражене локације. Сада инвеститор, уместо монтажних објеката, на додељеној му локацији, гради објекат од тврдог материјала површине од 150-300 м². Са привременом дозволом за коришћење дате локације инвеститор у Скупштини града подноси захтев за легализацију објекта. За разлику од легалног добијања дозволе, при чему се морају платити извесне таксе, у овом случају се мора платити много више. Висина мита достиже и неколико стотина хиљада немачких марака.

У оваквим трансакцијама, користи имају једино чланови СПО власти, остали су на губитку. Град губи средства која би добио давањем земљишта на кон-

курсу (кога нема јер нема ни земљишта, све је заузето). Грађани губе могућност да равноправно учествују у потраживању земљишта за свој пословни простор. Наравно, општина не реагује, јер је за хутање и жмурење добила поприличну материјалну надокнаду.

Самоиницијативна измена урбанистичког плана

Бесправна градња у Раковици проплетала је у последње четири године, јер су челници општине отворено узимали новац за прехућивање. Јавна је тајна да су у почетку, по доласку на власт, узимали 3.000 ДМ по објекту, а онда су им прохтеви порасли и сада је цена достигла 12.000 ДМ. Отворено узимање новца довело је до појаве бесправних објеката на сваком кораку. Сада овакви објекти прете да угрозе животе великог броја људи, а челници општине се не обазире, и даље раде по старом. Тренутно прети опасност да читава дивља градња у Скојевском насељу склизне у стару Раковицу.

Бесправна градња појавила се као резултат непостојања урбанистичких планова, тешког и дуготрајног пута за добијање урбанистичке и грађевинске дозволе, као и високе накнаде за уређење земљишта. Многобројни бесправни градитељи у Раковици обрадовали су се доношењу закона о легализацији. На позив градске и општинске власти, многи грађани су општини Раковица поднели захтеве за легализацију. Иако је поднето 1.887 захтева, а од доношења закона прошло три године, све је заустављено само на позиву за подношење захтева.

Пошто је остало нерешено питање статуса инвеститора, отворени су нови путеви грађанима за бесправну градњу, а општинским и градским властима за нове малверзације, корупцију и разне злоупотребе.

Недоступни службеници

Незадовољство грађана очигледно је и када су у питању корумпирани општинске инспекције. Инспектори се не баве захтевима и пријавама грађана, већ све раде за своју корист. Најдрастичнији пример за то је свакодневно малтретирање власника радњи и тезги на пијаћи Виликовац.

Своје невоље, захтеве и пријаве грађани тешко подносе општини, јер је однос запослених у општини Раковица према странкама јако неозбиљан и нехуман. Неозбиљност и дезоријентисаност општинских челника видљива је на заседањима СО Раковица, на којима се не прави разлика између Скупштине и Извршног одбора у случају доношења одлука.

Оволико добра једној општини и једном граду могла је да донесе само власт која је неорганизована и непрофесионална, која је спремна да уради све из личне користи. Али, таква власт није она која треба престоници и коју њени житељи заслужују. Може се, дакле, закључити да је бивша коалиција "Заједно" у потпуности изневерила своје бираче.

Не, то не раде сви

— Ако постоји иједна област у којој сам разочаран, то је свакако пропуштање могућности да се градња спроведе на

цивилизован и законом прописан начин – рече једном приликом Небојша Атанацковић, председник СО Вождовац

(Београдске новине, 21. 8. 1998).

Управо је Вождовац најексплицитнији пример бујања бесправне градње до неслућених размера. На простору између бањичких пет солитера и тржног центра, тачније улици учитељице Леонтине Краус, "красе" две вишеспратнице, бесправно изграђене, од око 3.000 квадрата. Инвеститор је добио претходно грађевинску дозволу да изгради кућу са приземљем и спратом (два стана по 80 квадрата), али је сазградио десет пута више.

Зграде иду у висину чак до шест спратова, а радове су пратили више пута пресеци телефонски каблови комшија, прокопани канали за инсталације. Власнику овог, по много чему најдрастичнијег примера дивље градње, за све време није изречена ниједна мандатна казна. Прва зграда има око 1.600 квадрата и 24 стана која су продата, што није било довољно финансијској инспекцији општине да итнервенише, већ су озлојеђене комшије обавестили да морају прикупити више података за такву пријаву.

Епилог тога је до краја реализована замисао "градитеља" и наводна озлојеђеност и немоћ челника општине да спрече руинирање престонице.

Житељи Бањице, највеће МЗ на општини Вождовац, дигли су глас против бесправне градње и уопште суноврата у који их увлачи општинска власт.

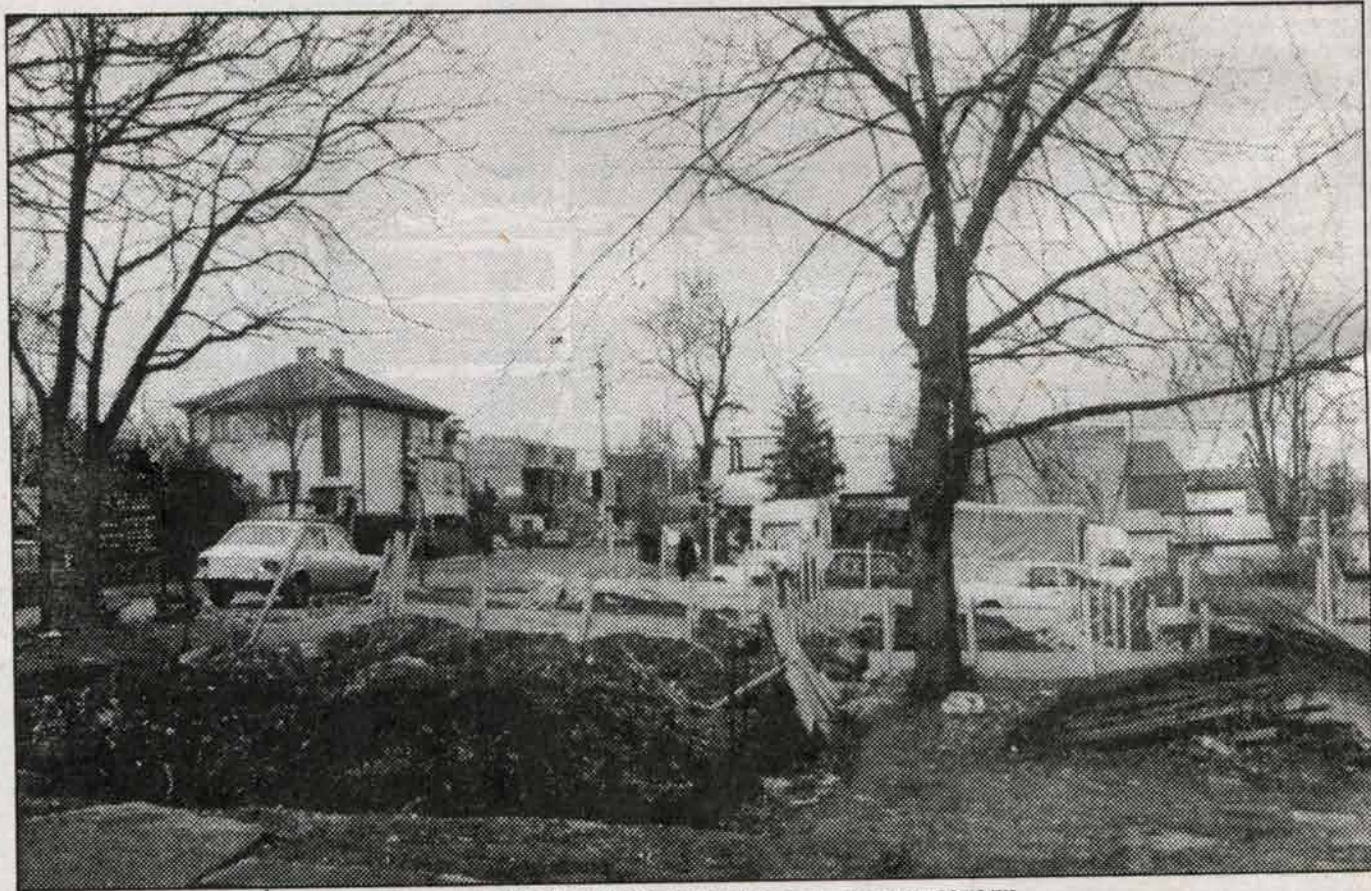
Организују протесте и зборове да би сазнали ко и зашто распродаје парцеле на зеленим површинама; ко је одговоран за излавање фиктивних дозвола дивљим градитељима. Уместо да се ангажују на обустављању и рушењу бесправних објеката, општинске власти су тражиле да МЗ даје сагласност о постављању "привремених" објеката, што није било у складу са законом. Пошто су наишли на неочскиван и одлучан отпор грађана, општина прибегава голој сили, што је резултирало градњом великог броја лимених гаража на паркинг простору, иако је тај простор власништво станара које су стекли куповином станова.

На све апеле грађана да се заустави градња, председник општине, Небојша Атанацковић, обећавао је обуставу радова, што би се и догодило, али само док се не би слегла прашина. После извесног предах све би се наставило, што је модел којег се држе и град и инвеститор, што потврђује спрегу највиших органа власти у граду и урбане мафије.

Посебан проблем представљају септичке јаме, које су дивљи градитељи правили у недостатку канализације. Фекалије су се сливале у Бањичку реку, те је услед огромне количине пробијен зид висок 15 метара и фекалије су дошле скоро до самих зграда. Појавио се велики број грађана са кожним и стомачним обољењима услед загађености животног простора, али то надлежнима ништа није значило. Некадашње корито реке је затрпано великом количином шута са обе стране авалског пута, јер је ту била предвиђена изградња бензинске

пумпе. Међутим, река је себи направила друго корито, поткопавајући темеље испод првог стамбеног блока са 430 станова, као и следећи блок са истим бројем станова. Тада је цело брдо са зградама почело да клизи ка првобитном кориту. Тек тада је, али прекасно, настала узбуна у општини. Почели су са откопавањем да би дошли до природног тока, што се завршило неуспешно. Зграде су напукле, безбедност станара је угрожена, саобраћајнице се оштећују, али све што су грађани добили била су лажна обећања.

На Бањици се не уништавају само зелене површине и инфраструктура, већ и споменици од непроцењиве културне вредности. Планско нестајање неолитског насеља, као продукт људске глупости, својеврсни је егземпляр културног геноцида. На овом локалитету, који је под заштитом државе, Археолошки завод града Београда је једно време спроводио истраживања која су изненада стопирана, на самом улазу у пећину. Разлог је једноставан – требало је омогућити несметану градњу за осионе урбанистичке моћнике. Шта је остало од локалитета који је требало да употпуни културну ризницу Београда? Сем сећања малог броја људи, чељусти бесправне градње прогутале су овај локалитет, толико да више нема материјалних трагова постојања. Атанацковић је обилазио насеље тврдећи да ће руинирање бити обустављено, а градња би се после сваког одласка председника општине интензивирала.

Овако раде "рођаци" последње три године у метрополи

– Уместо да буду понос и украс Београда, нова стамбена насеља представљају ругло града којег ће се наше нове генерације сутра вероватно стидети.

(Београдске новине, 4. 9. 1998)

Ако оставимо по страни реторичке фразе, којима су склони надлежни из градских структура, добијамо реалну представу о планирању и организовању животног простора СПО-а. Пример бањичке пијаце то недвосмислено показује. Направљена је на паркинг простору пре две године, на месту где је ДУП-ом предвиђен бањички трг и паркинг простор (300x200 метара). Екипе "Београд-пута" су уклањале стабла, којих је било на том простору у изобилју, да би се смањило отпор грађана. У те сврхе

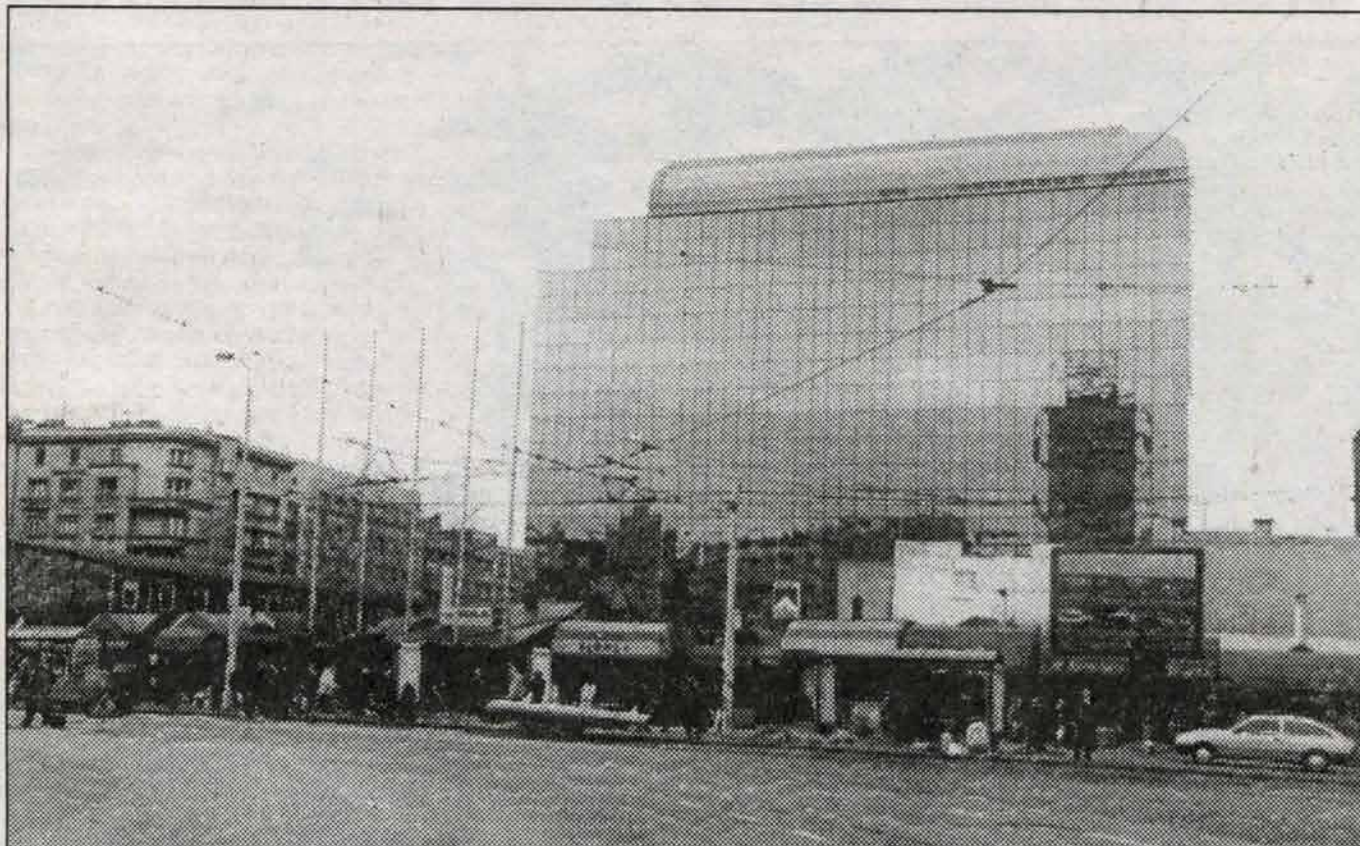
Двоструки аршини за грађане Кумодража

Од 1997. године, са преузимањем власти СПО-а, одржан је збор грађана у селу Кумодраж, на коме је било присутно 126 грађана, из све три месне заједнице: Кумодраж, Кумодраж 1 и Кумодраж 2. На том збору изабрано је 11 чланова савета месне заједнице, од којих је остало, крајем 1998. године, свега четворо, тако да сада, практично, тај савет и не постоји, нити функционише; доноси одлуке које немају правно дејство. Савет је у то време покушао нешто да ради и формирали су неке комисије у оквиру савета, као, на пример, комисију за спорт, комисију за економско-правне проблеме

модража села и Кумодража 1. Међутим, касније су ту одлуку преиначили и довели одлуку да могу да се сахрањују и сви остали (жители других насеља), али под условом да плате 4.000 ДМ за гробно место.

Оног тренутка када више није било прихода са гробља, када је тај извор пресушио, они су ушли у инвестицију око увођења телефона.

У марту, 1998. године, прешло се на изградњу телефонске мреже, а по уговору 10037, од 18. 10. 1996. године, који је потписао бивши председник савета месне заједнице, господин Тодоровић. Овим уговором се регулишу међусобни односи између месних заједница и ППТ-а, садашњег Телекома. У члану 2, обавеза

Центар престонице претворен у паланку

подигнута је велика ограда да би се радови одвијали далеко од очију јавности. Када је било очигледно да простор мења првобитни изглед, надлежни су обмањивали грађане да ће се на том простору налазити мале тезге које неће нарушити амбијенталну целину. Планирано је било да се пијаца гради на простору који је ДУП-ом предвиђен, што се није уклапало у планове општинских моћника. На садашњем месту већ је постојала комплетна инфраструктура – канализација, паркинг простор, што је захтевало минимална улагања.

Уопште, на Бањници је изражена узурпација слободног простора, гради се само оно што доноси профит појединцима, а интереси грађана одавно су маргинализовани.

ме, комисију за комуналне проблеме и комисију за гробље. Свака комисија бројала је по три члана.

Међутим, како је време пролазило, све више се показивала и долазила до изражаја самовоља председника месне заједнице и његових сателита, који су поједине људе разјурили на различите начине. Четири члана су разрешили дужности у сагласности са општинским органима. Остали су, видевши да се све ради противзаконито, сами напустили, тако да се савет месне заједнице свео на три стална и једног повременог члана. Тај повремени члан је Милина Степановић, коју зову када треба да донесу неку одлуку.

Највећи извор прихода, у то време, био је са сеоског гробља. Тада је донешена одлука да гробна места могу само да се продају житељима места Ку-

ПТТ-а је да обезбеди комплетну опрему и централу са 3.000 телефонских прикључака, да обезбеди потребну опрему за централу, спојне пугеве и остало, и да сноси трошкове и израду комплетне инвестиционе и техничке документације. Телеком је своју уговорну обавезу испоштовао.

У члану 3. месна заједница је била обавезна да финансира изградњу подземне примарне и секундарне телефонске мреже, да финансира преузимање и обједињавање постојеће ваздушне мреже у јединствену подземну мрежу.

У члану 5. избор извођача радова на изградњи ТТ мреже извршиће ППТ, уз учешће месне заједнице. По овом уговору се види да извођач радова није могао бити наметнут, јер је месна заједница имала право учешћа у избору извођача радова.

Марта 1998. године, по записнику бр. 59/98, одржали су заједнички састанак комисија из Кумодража 1, која је била у саставу: Жељко Шапоња, председник комисије, и чланови Зоран Ђирић и Зоран Николић, а комисија месне заједнице Кумодраж село: Драган Митровић, председник комисије, и чланови Здравко Ивковић и Чедомир Марковић, који су уједно и председник и потпредседник месне заједнице.

Како је дошло до избора ових комисија остаје непознато, јер одлука на збору, или месном одбору, није донета. Онда су одлучили да прикупе три понуде, али нису расписали конкурс, иако су по закону били обавезни, нити су биле три понуде, већ само једна – "Енергомонтажа".

Из понуде се види да је предузете

још 1.200, тако да она укупно има 3.600 парица, а централа је капацитета 3.000 бројева. Од тога 1.400 припада Телекому и 1.600 нових бројева, који припадају месној заједници по уговору са ППТ-ом.

Корекција је морала да буде извршена у проценту, које је комисија рачунала до 30%, мада стручњаци који су радили надзор из Телекома кажу да би чак подземна мрежа била скупља и за 50%. Значи, та би понуда корекцијом требало да сиђе на 4.200.000 динара. И тако би мештани Кумодража 1 и Кумодраж села добили бројеве за 400 ДМ по претплатнику, или да су ишли са тим планским бројем, који су они планирали, 1.200 претплатника, испало би негде изнад 500 ДМ по претплатнику.

Неколико дана после тога одржан је збор грађана коме су присуствовали

прихватили да цена буде 1.000 ДМ по претплатнику.

Међутим, они су, 7-8 дана по одржаном збору, направили уговор са извођачем радова, 17. 4. 1998. године, број 02 233, на 7.200.000 динара, или 1.200.00 ДМ, у динарској противвредности, по комерцијалном курсу на дан уплате, што значи да су, приликом преношења средстава, примењивали црни курс, а не званични. Из овог уговора се не може видети ни дан почетка ни дан завршетка радова. Уговором је предвиђено да се формира комисија за надзор, да наручилац овим решењем одређује надзорног органа са правима која су у решењу одређена, и да наручилац један примерак решења о именовану надзорног органа достави извођачу, што није урађено. Значи, да надзорни орган, испред

Ретко ко разуме, скоро нико не зна а радикали упорно траже паре по ценовима Спо-оваца

"Енергомонтажа" дало понуду да гради три кабловска подручја или три кабловске мреже у месној заједници Кумодраж и Кумодраж 1 за 5.593.494 динара. Из понуде се види да је предвиђена грађна подземне примарне и секундарне мреже онако како пише у основном уговору између месне заједнице и ППТ-а. Основни пропуст у раду ових комисија је што су они морали савесно, како са правне, тако и са моралне стране, да ураде корекцију тзв. понуде, за разлику између подземне и ваздушне мреже. За ваздушну мрежу су коришћени стари постојећи стубови и каблови у проценту око 70%, само је негде измењено и допуњено са кабловима око 30% нове мреже. Та стара мрежа је имала 2.000 парица у својој мрежи, сада је изграђено

људи из Телекома, тадашњи директор Шопић, и чланови поменуте комисије. Изнели су грађанима податак да треба да се ради ваздушна мрежа, која ће коштати 1.000 ДМ, и подземна која ће коштати 1.200 ДМ. Рекли су да су изабрали најповољнијег извођача, "Енергомонтажу", која је дала најповољнију понуду и да ће она урадити мрежу за 95 дана, односно до краја октобра 1998, а мрежа је каснила читавих годину дана. На том збору није било ни речи о поднетој понуди, ни ко је још био од извођача, само је речено да су они морали, по препоруци Телекома, да прихвате "Енергомонтажу" као извођача радова. О никаквим другим детаљима није било речи. Збор је завршен тиме да су људи

месне заједнице, није постојао, а све наводи на чињеницу да је постојала тенденција да се ради у уском кругу да не би неке ствари допрле до јавности.

Уговором је предвиђено, тј. чланом 6, да се уради коначан обрачун у року од 60 дана по завршетку радова, што није урађено. Радови су завршени у октобру 1999. године, и примљени од комисије за надзор (Телекома), и комисије коју је формирао извођач радова.

Чланом 7. овог уговора предвиђено је да уколико извођач касни са радовима, наручилац има право на два промила дневне камате. Да би се то све остварило, морао је да се узме акцентни налог од извођача радова, по члану 5, које месне заједнице нису узеле јер сада, практично, све ове пропусте, које су гра-

ђани могли да обрачунају и наплате од извођача путем акцептног налога, нису у могућности да наплате, што је на штету грађана.

Извођач радова је, овим уговором, по члану 9, био у обавези да уради савесно и по прописима како ваздушну, тако и подземну мрежу. Међутим, ваздушна мрежа је доста неадекватно, односно алкаво урађена: каблови висе на метар-два од земље, свакоме су доступни, свако може да их пресече. Остале су старе бајдере, криве, труле, склоне паду. То су све ствари које се виде, а такође има и скривених мана, нарочито у подземној мрежи, у главној мрежи и у главним кабловима. Извођач није извео радове по прописима, тако да је кабл требало да буде положен у песак, а преко кабла је требало да буде заштитни поклопац који штити кабл од дејства спољних фактора. То није урађено због тога да би се избегла скупља мрежа, а на штету грађана и саме мреже, што се квалитета тиче.

Зграда која је урађена за смештај централе, урађена је у урбаном делу, у спомен парку, испред ресторана "Гај", где је и споменик војводи Степи. Сазнавши за ту зграду, грађани Кумодраж села су интервенисали, заједно са одборником и одређеним члановима бирачке организације, одлазећи на састанак код председника општине, Атанацковића. Он их је дочекао речима "добродошлице", истакавши да неће дозволити да се ту прави зграда, да он за то није знао. Међутим, 7-8 дана после тога избетониран је темељ зграде и зграда је почела да се гради. За изградњу зграде

је уговорено 47.000 ДМ, али се незванично може сазнати да је изашло много више, иако је реална вредност неких 15.000-20.000 ДМ. Зграда је урађена без мокрог чвора, иако је у пројекту тачно назначена санитарна инфраструктура. Такође, извођач радова за зграду није изабран на конкурс, него преко "Енергомонтажа", која је ангажовала подизвођача.

Атанацковић је тада изјавио да су за све криви социјалисти и радикали, како они не дозвољавају грађанима да дођу до телефона, да дозволу треба да одобри град, а он то не може, јер није донешен урбанистички план. Све то наводи на податак да је он много раније знао за те детаље, а прешао је преко те чињенице оптукујући све друге, не мислећи на оно што су они требало да ураде.

На позив инспектора Тихомира Живановића одржан је, 12. децембра, заједнички састанак са месном заједницом у Републичком министарству саобраћаја и веза. На том састанку је било речи о овим проблемима, и нашло се решење тако што су министар саобраћаја и веза Ратко Марчетић, и потпредседник Републичке владе, Драган Тодоровић, дали сагласност да се телефони пусте у саобраћај без обзира да ли постоје дозволе.

Појавила се велика разлика између уговора и стварне понуде од 3.000.000 динара или 500.000 ДМ. С обзиром да су у моменту склапања уговора, 1998. године и један и други курс били исти, 6 динара за 1 немачку марку, поставља се питање где се та разлика изгубила, што надлежни још увек нису одговорили, па

самим тим су и избегавали да направе тај коначни обрачун, јер би, у супротном, морали да покажу све трошкове и све приходе.

Иако је месна заједница била обавезана да уговором са ППТ-ом, члан 3. тачка 3, угради, односно положи оптички кабл, Телеком је својим анексом уговора број 35/99 изменио тај члан, у коме је дао оптички кабл о свом трошку. Вредност тог кабла је 266.000 динара. Ситуацијом бр. 234-50-30, од 31. 8. 1998. године, извођач радова, "Енергомонтажа", фактурисао је 4.007.700 динара. Ова ситуација је реални однос између те ревидиране понуде од 4.200.000 динара, а комисија је утврдила да је 95% средстава, 31. 8. 1998. године, узео извођач радова. Из тога се види да су одређене цена знатно увећане. Виде се три кабловска подручја.

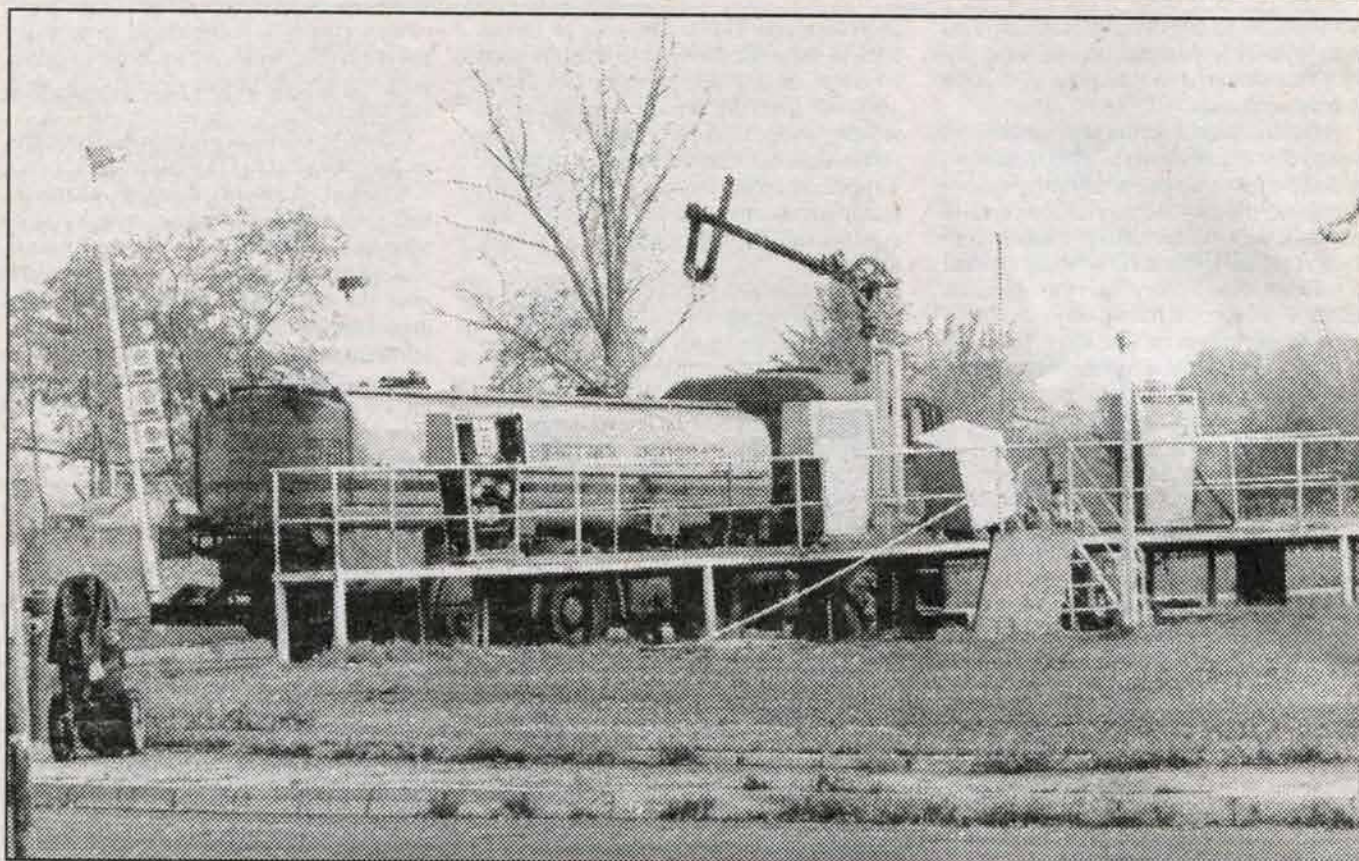
1. Кабловско подручје: вредност кабла 156.000 ДМ. За тај кабл нема покрића у рову, значи није ископан ров, само је 400 метара ископано, а пише да је уграђено 4.865 метара кабла.

2. Кабловско подручје: имамо 5.000 метара рова. Спецификацијом каблова и врсте каблова, уграђено је укупно 8.400 метара кабла, а није уграђено кабла у вредности од 61.000 ДМ.

3. Кабловско подручје: имамо фактурисано 7.595 метара кабла, а 5.585 метара рова. Види се да овај најскупљи кабл није нигде уграђен у рову, а стално је фактурисан. И ту имамо 24.400 ДМ вишка. Око 23.000 ДМ је више фактурисано кабла него што је уграђено.

Имамо другу ставку која је веома интересантна, а то је превоз.

Београдски "нафташи" пред отварањем истражних поступака, пре или касније

У првом кабловском подручју је фактурисано 19.880 ДМ.

У другом кабловском подручју је фактурисано 20.447 ДМ.

У трећем кабловском подручју је фактурисано 18.700 ДМ.

Укупно: 67.000 ДМ само за превоз. На који су они то превоз мислили?

Евидентно је да би, када би се све ставило на папир, реална вредност изведених радова износила између 300.000 и 350.000 ДМ, а уплаћено је 1.050.000 ДМ, јер је 1.050 људи уплатило до сада. Где је разлика?

Поуздано се не зна да је у Кумодражу 1 од тих пара изграђен тржни центар, а дозволу је добила месна заједница од општине Вождовац. Изградња тржног центра почела је баш онда када је највише пара легло на рачун месне заједнице, око 700-800.000 ДМ. И сада се одједном појављују као власници тог тржног центра физичка лица, а то су председник месне заједнице Кумодраж 1, и Шапоња, секретар месне заједнице, који сада те локале продају. Поуздано се зна да су преко рачуна месне заједнице куповали грађевински материјал, али о томе ће коначан суд дати истражни органи.

"Велико спремање Звездаре за Европу"

Преузимање власти у СО Звездара, за бившу коалицију "Заједно", значило је почетак истицања и доказивања, а све у циљу омогућавања каснијег личног богаћења. Почетак "владавине" обележен је многобројним критикама на рачун претходне власти, али и најавама

онога што ће се урадити у току њихових мандата.

Све је у општини Звездара кренуло по плану. Грађани, испуњени надом да ће све кренути на боље, учествовали су у великом пролећном чишћењу околнине. Ова акција, коју је општина предузела у сарадњи са ЈКП "Зеленило" и "Градска чистоћа", била је испуњавање једног предизборног обећања.

Проблем заштите животне средине, за општину Звездара, имао је апсолутни приоритет. Савет за заштиту животне средине у овој општини себи је поставио за циљ, између осталог, стварање свести код суграђана о користи коју сви имамо од "еколошке оазе Београда".

(Наша Звездара, бр. 1, април 1997)

Три године након што су изречена слатка обећања о заштити животне средине, видљиво је нешто супротно. Парк шума Звездара свакодневно остане без великог броја стабала. Перманентна сеча, која оставља искрчене парцеле, омогућава дивљу градњу. Иако је парк шума у надлежности града, а поверена на одржавање "Зеленилу" Београд, општина Звездара, прећутно, одобрава градњу. Сваки објекат се може изградити уз цену од 1000 ДМ по м².

Бесправна градња – "цвеће које највише цвета"

Бесправне градње има не само у парк шуми, већ и у свим деловима општине. То је најбољи извор прихода општинским челницима, а цене привремених

дозвола варирају у зависности од локације. дозволе се издају за једносpratне објекте, а ничу 2-3 спрата. За многе од ових објеката доносе се решења о рушењу, али се не спроводе у дело. Пример објекта у Булевару револуције 321, показује немарност општинске и градске власти. Ова зграда, са неколико локала, саграђена је на траси топловода, па су због квара на мрежи "Бео-електране", после дужих преговора, измистиле цеви за око 10 метара. Том приликом општењена је водоводна цев која је изазвала поплаве у неколико станова. Грађани су се жалили, али општина Звездара пребацује одговорност на Град.

Градитељи бесправних објеката лако успевају да их легализују, а затим продају преко агенција, или лично, још у току градње.

Слична ситуација је и са киосцима који се подижу без одобрења надлежних органа. Киосци се постављају на зеленим површинама, на трамвајским и аутобуским стајалиштима, а све у зависности од платежне способности појединца. Ако не постоји комунална инфраструктура за ове објекте, испод њих се копају септичке јаме за WC (пример киоска код с.д. Иво Лола Рибар).

Што мора један, кад може два

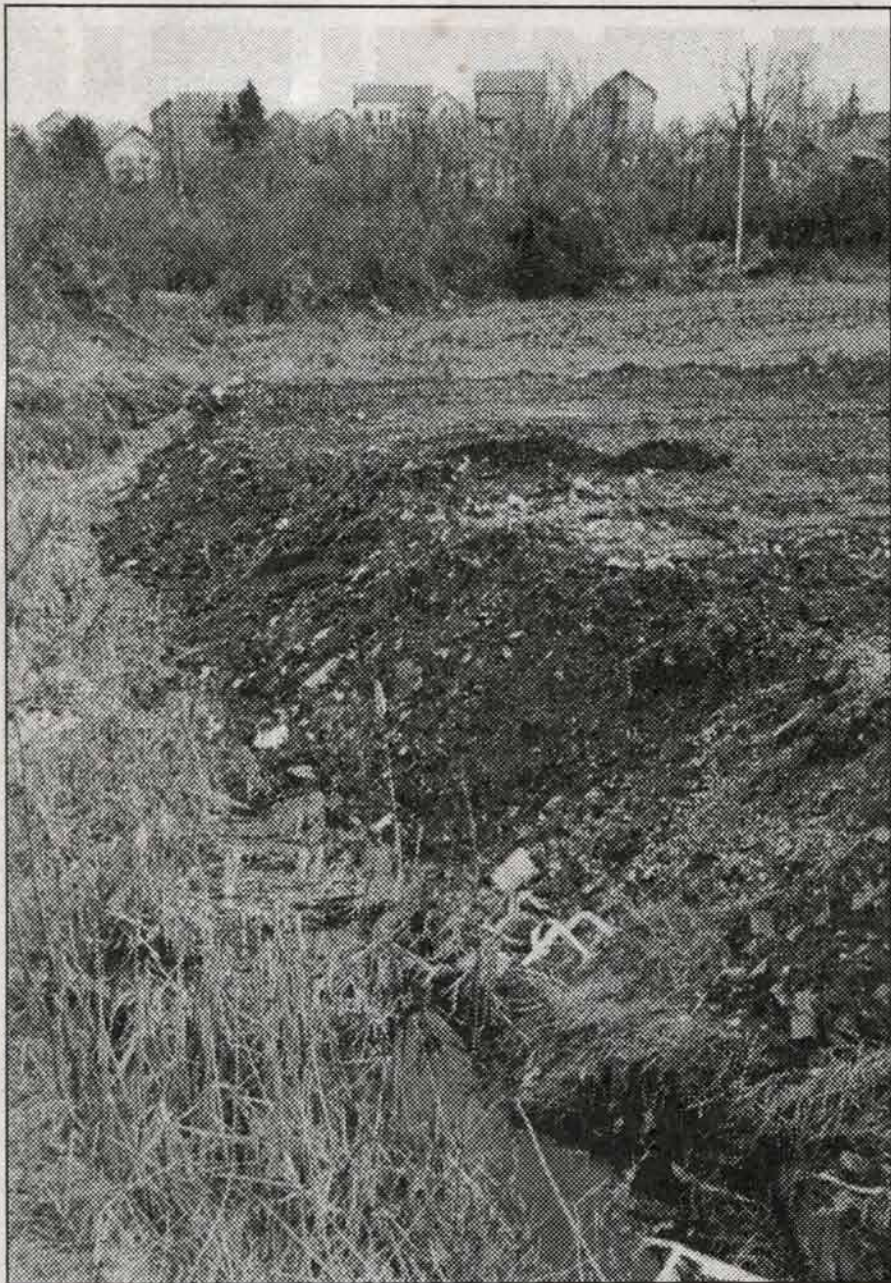
Доласком на власт, коалициони партнери су у општини Звездара прво утврдили број слободних станова, неправно усељених станова, слободних локала и локација. Сви слободни станови додељени су припадницима странака,

тако да се дешавало да поједини одборници имају и по пет станова и неколико локала. Станови су додељивани и одборницима СПС, који су заузврат подржавали неправилности локалне власти.

Када су подељени слободни станови и локали, почело је исељавање посебно друштвених фирми које су западале у финансијске тешкоће. Ове локале опш-

приватно предузеће за продају делова за аутобусе ГСП. На углу Батутове и улице Милана Ракића, председник је саградио стан на два нивоа, називајући га на стамбеној згради.

Потпредседник СО Звездара, Драган Копчалић, пословни простор бившег ресторана "Лион" користи у приватне сврхе. Избеглицима из Книна уступљени су бивши ресторан радни-

Припрема терена за бесправну градњу

тинске власти давале су својим члановима или новокомпонованим богатшима уз адекватну надокнаду. За ове послове формирано је ЈП "Пословни простор", у коме су у општини Звездара запослени искључиво чланови СПО и ДС.

На наведени начин до локала су дошли сви општински функционери, па и сам председник СО. Вучета Мандић је узурпирао просторије бивше М.З. у улици Вјекослава Ковача и регистровао

ка СО Звездара у сутерену општинске зграде, где је сала приватни ресторан, као и посластичарница на углу улица Рузвелтове и 27. марта.

У улици Војводе Бране 26, завршава се стамбена зграда са четири спрата и поткровљем за становање општинских функционера и СИЗ-а становања. На брду изнад Новог Миријева, код избегличког насеља Поморавље, рођак Милана Комненића прави приватну кућу без дозволе.

"Да сви живе боље"

Док за себе граде нове станове и куће, општински функционери другима одузимају исте. Случај породице Рибарац то сликовито показује. Општинска власт је срушила бараку у улици Војина Ђурашиновића у којој је живела породица Рибарац. Без крова над главом, немајући где да оду, овај брачни пар провео је зиму под ведрим небом. На ниским температурама, од октобра, ова породица проводи дане на травњаку недалеко од зграде у којој станује председник СО. Господин Мандић се ниједног тренутка није сажалио на ове људе, нити им обезбедио помоћ.

Малверзације општинске власти уочљиве су и када је у питању подела хуманитарне помоћи која стиже преко Општинског одбора Црвеног крста. Ова помоћ дели се у име СПО-а и то по "партијској линији" – најпре члановима, затим сигурним или потенцијалним гласачима, а на крају, ако остане, оним грађанима којима је стварно неопходна. Хуманитарна помоћ се користи у политичке сврхе, па због јаке пропаганде и лажи грађани верују да им помоћ даје СПО, а не Црвени крст. Пред прошле изборе забележени су случајеви претњи гласачима, да ако не гласају за коалицију "Заједно" неће добијати материјалну помоћ. О овој популацији гласача у позним годинама води се рачуна и после избора, и они примају помоћ без обзира на висину пензије. Треба напоменути да је промењена структура основних организација Црвеног крста у месним заједницама, а попунили су их људи из СПО и ДС.

Смена у општинским службама

Општинска власт је увела новине у функционисање општинских служби. Пре доласка опозиције у СО Звездара, било је 2,5 пута мање службеника него сада. Због великог броја службеника и њихових столова, у канцеларијама је готово немогуће примити странке.

Нови службеници су блиски рођаци старих службеника, чланова владајућих странака. Тако је кренуло запошљавање нових радника од 45-50 година старости, а без радног стажа. За 5-10 година ови радници отићи ће у пензију, а онда ће се жалити што им пензија није већа (са 5-10 година стажа).

Смена руководећег кадра у СО Звездара значила је уклањање дугогодишњих радника, стручњака, и довођење људи из странке без одговарајуће стручне спреме, без знања, искуства, морала. Партијска припадност је једно, а стручност нешто сасвим друго, мада се то у већини случајева поистовећује.

Како би успела да оправда своје поступке и задржи маску жртвеника пред грађанима, СО Звездара је, током фебруара, анкетирала становништво. Циљ анкете је да се утврди шта житељи мисле о раду општине, а по одзиву се може закључити да оваква комуникација одговара Звездарцима. У СО Звездара се на-

дају повољним резултатима анкете, упркос свим активностима којима су општели житеље ове општине.

Апел за помоћ Скадарлији

"У целини, настојимо да обезбедимо што више средстава, јер грађанима општина може да помогне онолико колико је јака у финансијском смислу", истиче Јован Кажић, председник општине Стари град.

(Београдске новине, 21. 8. 1998)

Општина Стари град, откада је конституисана, заузима површину од 700 хектара и броји око 700 хиљада становника. Специфичност ове општине лежи у чињеници да је њена територија срце Београда, стожер политичког, културног и историјског живота, што би требало да буде обавеза више надлежних да очувају специфичан дух који краси овај део Београда. Да ли је баш све тако? Вредни културно-историјски објекти који пропадају; запуштен Калемегдан, својеврсна "пљућа" Београда; бујање бесправне градње..., у колизији су са апострофираним историјским и националним бићем, озбиљно оболелим болешћу незнања, глупости, које рађа својеврсно убијање корена нашег постојања.

Вратимо се, бар на тренутак, на речи првог човека општине, које разоткривају право лице и намере актуелне градске власти. Да не буде забуне, истина је дубоко скривена иза уобичајених реторичких тирада којима прибегавају апаратчици из СПО-а у покушају прикривања сопствених промаја. Како је ефекат димне завесе краткотрајан, на

видело излазе обриси кримногене природе градске власти. Кренимо од бесправне градње која је толико ухватила маха да директно утиче на ружење амбијенталне целине какав је Стари Град.

У подруму зграде на углу Господар Јевремове и Скаларске улице у току су радови на адаптацији подрума, који би требало да постане кафић. На први поглед, ништа ново за Београд у последње четири године. Власник овог будућег пословног простора је извесни предраг Прлинчевић из Земунa, а сам објект могао би озбиљно да угрози амбијент старе угледне кафане "Три шешира". Управник те кафане, Мишко Лекић, одлазећи у Градски завод за заштиту споменика културе, сазнао је да је ова установа заиста издала дозволу за адаптацију наведеног простора у подруму. Намеће се питање зашто је било потребно да прође 17 година да ресторан "Три шешира" добије дозволу овог Завода за покривање крова на згради. Инвеститор је, иако не поседује никакву дозволу општине Стари Град, експедитивно ископао одговарајућу дубину, да би кафић имао прописану висину. Ситуација постаје алармантна при сазнању да зграда нема темеље, па су радови поприлично угрозили стабилност како овог, тако и суседног објекта, ресторана "Три шешира".

У недостатку било какве подршке Града, станари су покренули ширу акцију заштите амбијенталне целине Скадарлије, подстакнути све безобзирним атацима дивљих "градитеља" на објекте наше културне баштине. По усталеном моделу, када се услед притиска јавности радови обустављају, те се после "слеганња прашине" настављају несмањеним темпом, понашају се и на-

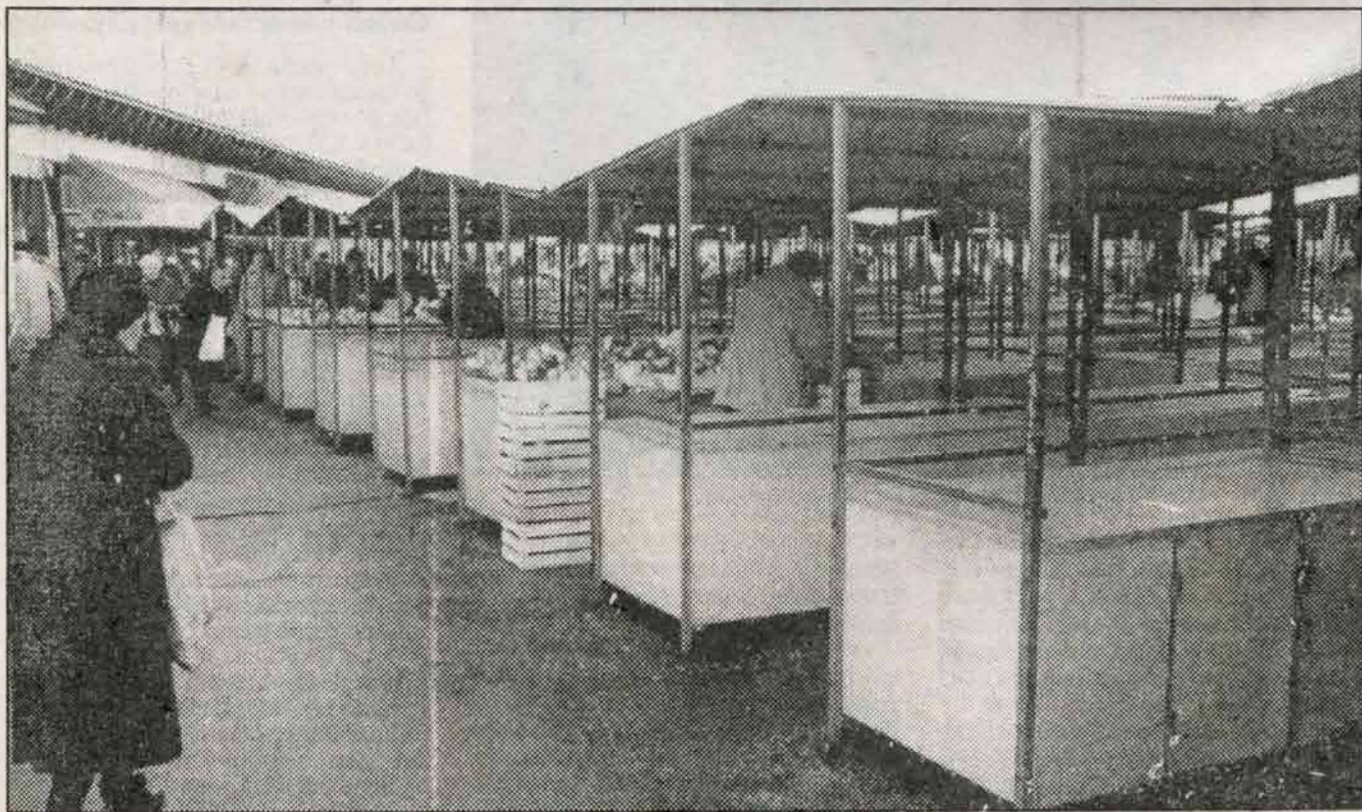
длежни из општине. Тако је Светлана Цветковић, грађевински инспектор СО Стари град, истакла да је против инвеститора покренут поступак због бесправне градње, и да је започето скидање земље.

"Не треба жалити за старим временима, јер је Скадарлија свој имиџ већ одавно изгубила", сматра Гордана Марковић, директор Културно-пословног центра Скадарлија.

Лист "Стари град", 15. 5. 1998).

Улица која је под заштитом Завода за заштиту споменика културе, постепено се претвара, као и остатак града, у киоск плато и паркинг. Нико од надлежних из Града није покренуо иницијативу да се обнови нека од фасада. Последње интервенције на освежењу ове амбијенталне четврти урађене су пре више од деценије. Некадашњих 36 канделабра, која су осветљавала улицу, почупана су да би се направио простор за нове киоске, од којих неки чак и поседују дозволе које су им издале надлежни у општини Стари град. Грађевински инспектори су више пута до сада затварали очи приликом премештања врата и прозора, који су потпуно мењали изглед зграда. Важно је напоменути да детаљан урбанистички план изгледа Скадарлије постоји, али је проблем што се никако не креће са његовом реализацијом. Наиме, Скупштина града нема новца, или воље за уређење Скадарлије...

"Буџет града није довољан да покрије ни одржавање виталних функција града, тако да ће генерална реконструкција Скадарлије морати да сачека неко боље време. Дотле ће се можда уредити понека фасада, али ништа више од тога".

Градске пијале екстра профит коалиције "Заједно"

каже Александар Милутиновић, потпредседник Градске владе.

(Политика, 23. 2. 2000).

Изјава, у најмању руку шична, говори и о функционерима СПО-а и њиховој бризи за очување наше културне баштине. Довољно је подсетити се да је из буџета за 2000. годину планирано да се за потребе Секретаријата за информисање издвоји читавих 53,6 милиона динара, од којих за "Београдске новине" 10 милиона динара. Довољно да развеје наду у тобожњу "бригу" Града за унапређење културних садржаја у Београду.

Очигледно је да ову градску власт интересују само послови који доносе велики профит, ради чијег остварења посежу и за уништавањем културне баштине.

сало против доношења таквог буџета, а 18 одборника се позитивно изјаснило о предложеном буџету. За изгласавање су потребна 19 одборника, што лецидно потврђује и члан 74. Пословника о раду СО Савски венац.

Претходно је важно упознати се са чланом 73. који каже – Скупштина општине одлучује већином гласова присутних одборника, осим ако Пословником није другачије предвиђено. Управо се то констатује чланом 74. који гласи – Већина гласова од укупног броја одборника, значи 37, потребна је када се одлучује, између осталог, о доношењу и изменама буџета завршног рачуна општине. Недвосмислено је, и сасвим јасно, да је потребан број одборника за доношење буџета у СО Савски венац 19.

Дефакто, најважнији законски акт

прецизиран, али је врло незгодно ако се материјал достави одборницима уочи саме седнице или тренутка гласања, па одборник не стигне да се упозна са самим материјалом, а треба да одлучује и гласа. Тај метод рада се обично практикује када, конкретно, власт жели да прогура неки предлог који је у супротности са законом. Председавајући је обавестио одборнике, иако материјал још није сачињен, да се мање-више паушално, без изјашњавања, упознамо са датом тачком, јер постоји проблем изазван шестомесечним необављањем радне дужности правобраниоца општине због наводне болести.

Ко заступа општину? Од председавајућег се могло сазнати да је болестан и заменик правобраниоца, тако да остаје непознато како функционише јавно пра-

Ко заступа општине

Сва безобзирност власти на општини Савски венац оличена је у Српском покрету обнове и Демократској странци. Достигла је врхунац 30. 12. 1999. године, на дванаестој седници СО Савски венац. Самовољно, противправно, грубо кршећи пословничке одредбе, прецизније члан 74. Председавајући, односно председник Општине, Здравко Крстић, одлучио је да изгласа одлуку о буџету за 2000. годину, без потребне одборничке већине. Седници је присуствовао 21 одборник, а СО Савски венац броји 37 одборника. Поменутој седници присуствовао је и Драшко Марковић, одборник Српске радикалне странке, који је, незадовољан током седнице, напустио скупштинску салу. У сали је остало 20 одборника, од којих је двоје гла-

за функционисање општине још није донет, иако се налазимо у месецу марту, односно изгласан је нелегитимно од стране једне недемократске општинске власти. Ради потпунијег увида, битно је истаћи да је број присутних посланика, као и број одборника који су гласали, констатован самим записником (број: 06-29/99 – I – 01, од 30. 12. 1999). Значи, писани траг постоји, и то самим записником који су надлежни у СО Савски венац сачинили, као и потписом председника Скупштине Здравка Крстића, и печат општине Савски венац.

У четвртој тачки дневног реда тринаесте седнице, одржане 29. 2. 2000. године, предложен је извештај о раду јавног правобранилаштва општине Савски венац за 1999. годину. У прилогу са седнице записано је да ће се материјал накнадно доставити. Временски рок није

вобранилаштво, ко заступа разне судске спорове на општини Савски венац. Не постоји извештај, он ће, вероватно, бити написан накнадно, што конкретизује проблем једне неспособне власти у свим сегментима. При доношењу буџета газе се сви правни принципи, пословничке одредбе, противправно се доносе одлуке, што ће једино кривични органи моћи да разреше.

Општина за једнократну употребу

Палилула је територијално највећа општина у граду, и обухвата урбана насеља и села. Она обухвата око 44 хиљаде хектара и има око 200 хиљада становника. Према старом предању, Палилула је добила име по једном директу са нацртаном лулом који је објашњавао

Јавни превоз доведен до руба пропасти јер се вероватно већ неком обећао уз солидну надокнаду

путницима намерницима да у том селу могу слободно да припаде лулу, јер је кнез Милош, због опасност од пожара, забрањено пушење у ондашњем Београду, у коме је било много грађевина од дрвета.

Но, на страну предања и историја, важно је указати на данашње стање, у које је ова београдска општина доведена неспособном и корумпираном градском власти. Власт на општини Палилула карактерише расуло и неспособност, експанзија "дивља" градња, нерешени комунални проблеми, нехигијенска насеља и социјално угрожени грађани. Готово целом дужином Зрењанинског пута, односно на левој обали Дунава, никла су комплетна бесправна насеља. Многбројне породице су тако пронашле кров над главом, али општина није ништа учинила да се те нелегалне стамбене јединице легализују, да се тим људима направи водоводна и канализациона мрежа, као и путеви и асфалтиране улице и прилази кућама.

Једноставно, ова општина, као уосталом и све београдске општине у којима је на власти бивша коалиција "Заједно", раде како би искористили оне који су им поверили власт, и како би од њих извукли што већу корист за своје већ ионако пуне џепове. Сама општина Палилула нема детаљне урбанистичке планове који би тачно прописивали где, шта и колико може да се гради.

Акутни проблем ове општине је недовољна снабдевеност водом у појединим деловима. Овај проблем имају насеља Црвенка и део Овче, где су започети радови на водоводној мрежи, али не уз помоћ општине Палилула, већ захваљујући самоприносу житеља тог дела општине. Због проблема са водом, општина је обећала изградњу јавних чесми, али од тога, као и од свега што они обећавају, грађани не добију ништа.

Општина је, поред јавних чесми, обећала изградњу дечијих игралишта, зелених површина, аутобуских окретница и јавних тоалета. Само житељи Палилуле знају шта им је све власт обећала, а шта им (ни)је испунила.

Клизиште угрожава животе

Наведимо један егзактан пример како бесправна градња, које је пуно на општини Палилула, може да угрози животе грађана. Последица неконтролисане градње је активирање клизишта на Карабурмској падини. Већина објеката на овој локацији има импровизовану "канализациону мрежу", тако да се у земљу слива и до 400 литара воде дневно, што спешује формирање клизишта на ионако немирном земљишту. Благонаклон однос градске и општинске власти према бујању бесправне градње, сада се враћа као бумеранг. Становници овог дела општине Палилула очекују радове на обезбеђивању падине и санацију терена, јер свакодневно са збњом мере дубину пукотина, плашећи се да ће им куће склизнути на Карабурмску падину.

Поред овог проблема, на Карабурмској падини, током првих дана јануара ове године, активирала су се још два клизишта, у Вишњици, на обали Дунава и на брду Лешће. Случај у Вишњници је алармантан јер су неке куће већ почеле да "клизе" ка Дунаву. Членици општине нуде нове грађевинске плацеве и истичу да немају новца за санацију ових клизишта. Према речима професора Рударско-геолошког факултета Петра Локина, будући проблеми могу решити само другачијим пројектовањем и изградњом објеката, јер се свако подручје, предвиђено за градњу, мора посебно истражити и обезбедити, у условима када су накнадни радови на кли-

зишту веома скупи. Он додаје да би се постојећи проблеми на Карабурмској падини могли санирати уз одређене трошкове, али и да се мора престати са бесправном градњом.

Помоћ на кашичицу

Други пример су поплаве које су ове зиме захватиле делове општине Палилула, где су многи људи остали без својих домова. Членици општине и града су се брзо договорили да угроженима доделе плацеве, али ипак оно што је најжалосније и најдискутабилније, после ове велике медијске презентације наводне решености да се помогне, је што се не зна број оних којима је помоћ неопходна. Поново су членици општине и града обећавали и обећавали, али ништа конкретно нису учинили.

Сурова реалност

– епидемија прети и опомиње

Трећи пример карактерише изливање канализације у насељу Лешће. Житељи насеља Лешће, посебно они из улице Сланички пут, већ деценијама мучу муче са нерегулисаним канализационом мрежом. Да несрећа буде већа, након изливања фекалија, становницима овог насеља осим заразе прети и клизиште. Канализација се излива у дужини од 800 метара, од гробља "Лешће" па све до топлане. Мештани овог насеља сами су, о свом трошку, почели да граде канализациону мрежу и улично осветљење. Међутим, од како је дошла нова власт на Палилулу (читај коалиција СПО и ДС), општина није ништа предузела како би конкретно помогла овим људима. Само гробље "Лешће" нема кишну канализацију, па се готово сва вода слива на насеље.

Житељи овог насеља безуспешно, већ годинама, позивају општинске челнике да дођу и увере се како живе, међутим, нико се не појављује. Насеље "Лешће" броји више од хиљаду становника, а већина људи и деце је лечена од жутице и других инфективних болести. Ово насеље је још једна реална слика односа владајуће градске олигархије према потребама грађана за квалитетним животним окружењем.

Сазревање отпора

На локалним изборима је, 1996. године, у општини Младеновац на власт дошла сада већ бивша коалиција "Заједно". Поменуте партије, које чине коалицију, до средине 1997. године нису могле да конституишу власт у Младеновцу. Када је коначно дошло до поделе власти, или боље рећи функција, грађани Младеновца су схватили да је то оно што је било најважније тим партијама, подела колача, не би ли им донели профит.

До разрешења Извршног одбора СО Младеновац дошло је већ 24. 3. 1998. године, што значи да више није имао легитимитет за обављање своје функције.

Познато је да без Извршног одбора није могуће обављати бројне послове локалне самоуправе. Иако је Предраг Чокић, председник СО Младеновац, обећавао да ће Извршни одбор бити конституисан на почетку 1999. године, ни до данас Извршни одбор у Младеновцу није конституисан, чиме је прекршен Устав Републике Србије, Закон о територијалној организацији (члан 44. и члан 53), као и Статут града Београда, чл. 53.

Крај 1997. и почетак 1998. године, Младеновац карактеришу штрајкови радника у Јавном комуналном предузећу. Радници ЈКП-а нису били незадовољни само тиме што нису примали личне дохотке, већ и због немогућности да обављају своју делатност.

Подносећи оставку на место директора Јавног комуналног предузећа "12. октобар", Радомир Петровић је, 17. 4. 1998. године, локалном листу "Печат" дао следећу изјаву:

"ЈКП нема могућности обављања својих делатности у погледу водоснабдевања, одржавања чистоће и сахрањивања грађана".

У граду је још тада недостајало 10 л/сек. воде, односно два нова бунара, у делатности одржавања недостају специјална возила и остала средства, за које је у то време требало обезбедити пет милиона динара. Такође, ту је и проблем депоније, као и врло важно питање, досад непокретно, а то је хемијски састан воде у Младеновцу.

С обзиром да је ЈКП под ингеренцијом општине, од ње се и очекивала помоћ да за град и грађане обезбеди оперативну-техничку опремање, водоснабдевање и чистоћу. Међутим, о томе челници СО Младеновац апсолутно нису бринули. Ако уз то напоменемо да је господин Чокић, председник општине, био и председник Управног одбора ЈКП, онда нам је заиста све јасније.

До 24. 7. 1998. године, од таксе од 3%, коју је предложила градска влада, општина Младеновац је прикупила 2.200.000 динара. Тада је Младеновчанима обешан наставак изградње водовода Макиш-Младеновац али, наравно, није речено и када се очекује заврше так ових радова.

Истог тог лета, како бележи локални лист "Печат". Општинска власт је продавала воду за заливање фудбалских терена на Космају, а болница за хроничне болеснике, која се налази само 50 метара од ЈКП-а "12. октобар", а која је у том тренутку имала 44 боло-

сника на хемодијализи, није имала воде два дана.

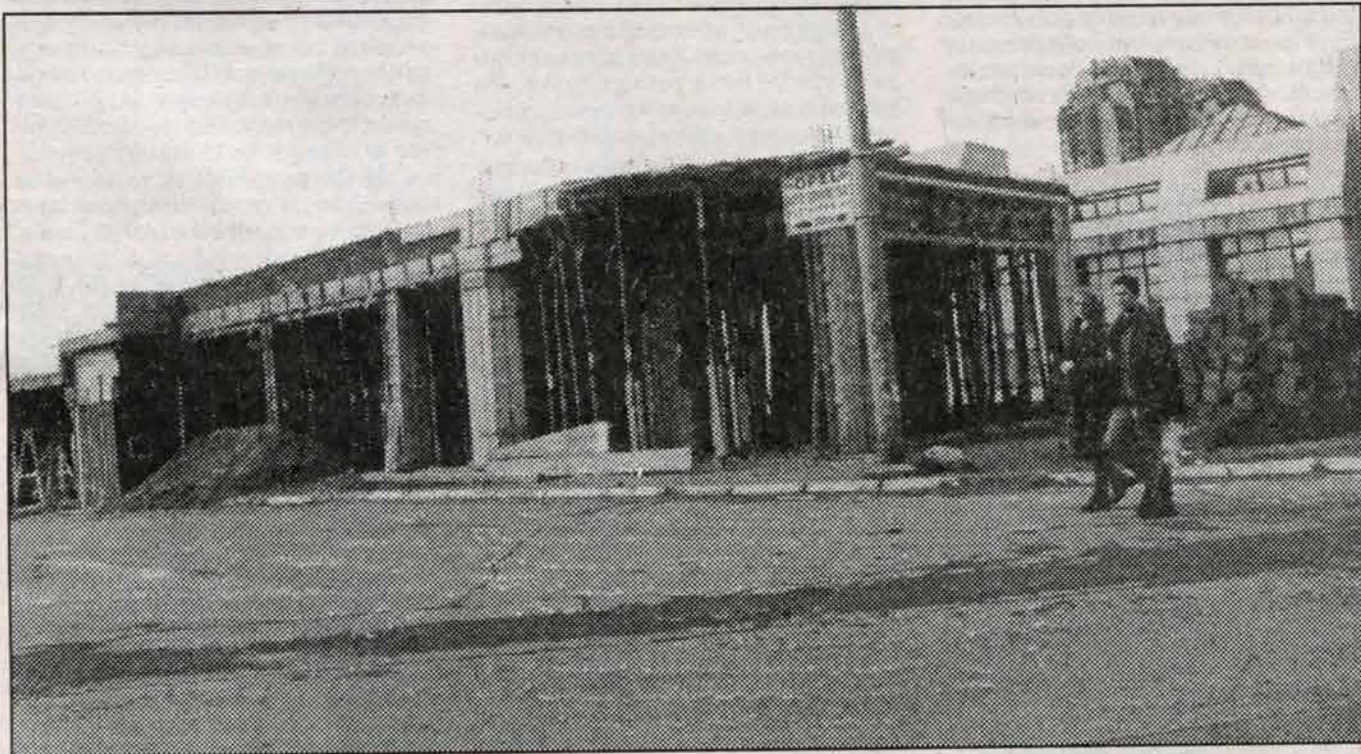
Важно је напоменути да општинска власт у последње четири године ниједном селу у околини Младеновца није дошла у посету, да прибележи конкретне проблеме на терену, а камоли да размишља и договара се о њиховом решавању.

Конкретан проблем, као најбоља слика општинске власти у Младеновцу, јесте проблем госпође Снежане Максимовић, која је из стана, у коме је живела 11 година, са малолетним дететом избачена за време агресије НАТО-а на Савезну Републику Југославију.

Из стана је избачена 25. 5. 1999. године, у време најжешће агресије. Одлуку је донела Скупштина општине, а не надлежни суд. Пресуда општинског суда у Младеновцу је укинута и враћена првостепену суду на поновно суђење. Радник општине, који је учествовао у исељењу, није пре незаконитог исељења направио записник покретних ствари. Ствари су избациване кроз прозор, а крупније ствари су паковали у камион и одвозили пред "Керамику", где је Снежана запослена.

Госпођа Максимовић је приликом неправилности у спровођењу принудног исељења претрпела укупну штету од 17.450 динара. Овим поступком радници ОУП и радник општине учинили су кривично дело злоставе у служби из члана 66. Кривичног закона и злоупотребе службеног положаја из члана 242. став 1 Кривичног закона Републике Србије.

Иван Николић
Катарина Грујовић
Александар Радонић
Александар Марковић

Коалиција "Заједно", као временска непогода, оставила је овакве слике панораме града

ОСУЈЕЂЕЊЕ ПЛАНА

Скупштина Републике Србије, на својој другој седници редовног заседања (без присуства посланика из Српског покрета обнове), једногласно усвојила Закон о локалној самоуправи

У претресу предлога Закона о локалној самоуправи, коначно су право лице показали аутономиши, као и избегли СПО-овци из редова скупштинске салте. Реакцијом су показали да их је Закон дирнуо у очни живац, те је тај условни рефлекс више одражавао њихово разгодићење него политички резон, о чему говоре стенограмске белешке са друге седнице редовног заседања републичког парламента, посланика Иштвана Ишпановића, Марјана Ристичевића и Јожефа Касе (с обзиром да сте стенограмски запис у целисти објавили у редовном броју "Велике Србије" 682, овај пут вас изводима из говора подсећамо на момент разоткривања суштине у здању парламента).

Иштван Ишпановић: Поштовано председништво, поштовани народни посланици, Предлог закона о локалној самоуправи је за посланике Савеза војвођанских Мађара неприхватљив из више разлога. Предлог је неприхватљив јер се заснива на централистичким начелима локалне самоуправе, док се ми залажемо за један децентрализован модел који би био заснован на начелима из Европске повеље о локалној самоуправи, као и на позитивним искуствима других европских земаља.

Понуђени Предлог закона је неприхватљив и због тога што би се Закон пре могао назвати Законом о ограничавању права локалне самоуправе или, ако хоћете, Законом о старатељству над локалном самоуправом, него Законом о локалној самоуправи...

Иштван Ишпановић:
овај закон неће бити дугог века

Гордана Пон-Лазич, министар за локалну самоуправу Владе народног јединства

... Посебно поглавље чине одредбе о увођењу тзв "принудне управе" из члана 213. Предлога закона. Оваква формулација наведеног члана омогућава арбитражу Владе и смену легално изабраних органа локалне самоуправе по начелу – калија те тужи, калија ти суди...

... Међутим, исто тако смо уверени да овај закон неће бити дугог века, и да ће ускоро бити укинут, заједно са већ фамозним Законом о универзитету и Законом о јавном информисању.

Маријан Ристичевић: ... Расправа о Закону о локалној самоуправи нас из коалиције Војводина подсећа на пословицу "Кућа гори а баба косе чешља". Око овог предлога подигло се много прашине. Само предлагање Закона изгледало је као освета опозицији која је престала да слуша. До сада су већином водеће опозиционе странке у Србији ишле уз власт као две палице уз добош. Иза кулиса су се погађале и нагађале са владајућим партијама, а ко с њаволом тикве сали, о главу му се сада лупају.

Овим предлогом о локалној самоуправи губи се још један део власти у корист централе, и с правом се диже галама против оваког предлога. Ми у Војводини добро знамо како изгледа када се изгубе надлежности у корист централне власти. Ми, Војвођани, добро знамо да смо у свим варијантама прегласани и што се тиче законодавне власти ми одавно знамо, ми осећамо и ми трнимо из простог разлога што је

оловка за писање свих закона код вас, а ваша оловка рачуна у вашу корист и нема душу за нас Војвођане.

Ова власт мисли, а Предлог закона о локалној самоуправи доказује, да власт која није апсолутна и није нека власт. Свака власт квари, а апсолутна квари апсолутну. Власт је толико централизовала државу, а овим предлогом то још више појачава, да мисли да је само она сама држава, а да је простор државе њихово имање и њихова прџија којом располажу како хоће.

Где је интерес грађана и народа? Који народ, шта ће вама народ? Ви сте класа за себе, створите себи свој народ бољи народ. У овој држави више се не штрајкује глађу, зато што је код нас глад општенародна појава. Водите нас кроз ратове, беду, сиромаштво, глад, болест и смрт, до ваших победа и обнова...

... Ви и овим законом радите супротно, ви као да желите да нас ђаво све однесе. Готово да поверујем у причу да нам је ова власт натурена споља, и да се негде нагодила са нашим најпрљавим непријатељима и противницима, да ради у корист наше штете.

Таквих индиција има, а резултати говоре у прилог томе. Некада су локалне самоуправе бирале шефове полиција, директор основних и средњих школа, кадрове у здравству, судству, прикупљале, располагале средствима за ту намену. И све је то боље функционисало, зато што су људи, који су бирани у тим срединама, имали одговорност према онима који су их изабрали...

Др Војислав Шешел: Даме и господо народни посланици, морам признати да ме је до суза гагнуло излагање Маријана Ристичевића, и заиста саосећајем са његовом судбином, са његовим положајем и морам свима овде да кажем да је главни кривац за такво његово стање Милован Бојић, потпредседник Владе Србије. Милован Бојић је ресорни потпредседник за област здравства.

Овде имамо један примерак човека који није лобио одговарајуће здравствене услуге. Стоματοлози су му уградиле два броја веће зубе, и он не зна шта говори.

Даме и господо народни посланици, на овом закону Влада Србије је заиста дуго радила. У мају прошле године већ смо имали готов пројекат, па смо га дорађивали, вагали сваку одредбу, сваку норму, и данас изашли пред Народну скупштину у ситуацији када нико озбиљан у овој земљи, ко год се трудио, није могао о овом закону ни да опспели.

Овај закон је до краја логички саздан. Овај закон је примерен основним принципима којима се цивилизовани свет руководи у процесу регулисања права локалне самоуправе.

Чули сте данас и од шефа Посланичке групе Српске радикалне странке да нема одступања овога закона, ни од једне одредбе те фамозне Европске повеље. Шта то говори? То говори да су они, који су писали Европску повељу, имали у виду неке много горе услове функционисања локалне самоуправе, па оно што су навели у тексту Повеље сматрају неким европским, цивилизацијским стандардом или идеалом који треба достићи и који се захтева од свих оних који следе Европску повељу.

Што се тиче наше локалне самоуправе, ми смо давно надрасли основне принципе Европске повеље. Локална самоуправа се овим законом заокружује, као један потпун концепт, и овај закон омогућава њено скоро беспрекорно функционисање, колико је то уопште могуће, да нешто буде заиста беспрекорно у демократском политичком животу.

Шта је проблем оних који критикују законски пројекат? Нисмо сужавали ниједно право локалне самоуправе. Права су гарантована, права су остала иста. У свим областима у којима су до сада постојала. Ми повећавамо само степен контроле, заосптравамо питање одговорности носилаца функција у систему локалне самоуправе, јер имамо веома лоша искуства са функционисањем локалне власти, тамо где су неке опозиционе странке ту власт преузеле, пре свега коалиција Заједно, али и Савез војвођанских Мађара и још неки.

Тамо где влада Савез војвођанских Мађара проблеми можда нису толико страшни. Проблем је, на пример, када председник општине намешта у Суботици својој кћерки да повољно, јефтино купије општинску земљу, да гомила ту земљу, и то ону најбољу, највреднију, најквалитетнију и тако даље. То спада у ред оних најситнијих злоупотреба, јер када поредимо то што се дешава код Касе у Суботици, са овим што се дешава у Београду, онда је Каса мало дете. Онда му одамо признање

Маријан Ристичевић:
право лице аутономаша

Др Војислав Шешелј: "Овај закон је примерен основним принципима којима се цивилизовани свет руководи"

што није претеривао у тим злоупотребима.

Ја вас хвалим господине Каса.

Тако ми овим законом стварамо услове за мало већу транспарентност локалне самоуправе. Стварамо услове да и републичке инспекције могу мало дубље продрети у суштину функционисања органа локалне самоуправе и испитивати њено деловање. Од када је ова Влада народног јединства, само смо једном завели принудну управу, у Тителу, где је криминал узео маха, где је било потпуно незаконско, мафија.

Пре тога је Влада, у претходном саставу, а у овом мандату органа локалне самоуправе увела принудну управу само у Новом Пазару, где је локална власт покушала да ствара државу у држави. И нигде више.

У четири случаја на Косову није било могуће функционисати ни успоставити локалну самоуправу, јер је тамо био веома висок проценат грађана шиптарске националности и Срба је било занемарљив број, није било могуће ни изборе спровести. То је све.

Зашто се онда бојати тих принудних мера? Оне се само изузетно примењују. Толико изузетно да је њихов број у пракси занемарљив, чак мислим да је ова наша Влада била сувише опрезна по том питању, и да се устручавала да примени принудну управу и тамо где је то морало одавно да се уради.

Шта се дешава, на пример, у Београду? У Београду имамо невероватан случај, мислим да се нигде у свету не може десити оно што се дешава овде, да градом влада мафија, у правом смислу речи...

... Овај закон, који ће, претпостављам, данас Народна скупштина усвојити, даје могућности да се адекватније води борба против мафије, против криминала, против организованог кримина-

ла који је најопаснији облик криминала...

... Ја се сећам 1996. године, у другом кругу, милиони лажних летака су подељени кроз Србију, које је штампала коалиција "Заједно", којима су лагали народ да ми подржавамо њихове кандидате у првом кругу. Ми то под претњом искључења из странке нисмо хтели да радимо. Десило нам се у Ужичу, председник општинског одбора је подржао коалицију "Заједно" у другом кругу и искључили смо га из странке. Још је и угледан лекар у Ужичу, Мирослав Вукашиновић. Прекршио је страначку дисциплину и искључен је.

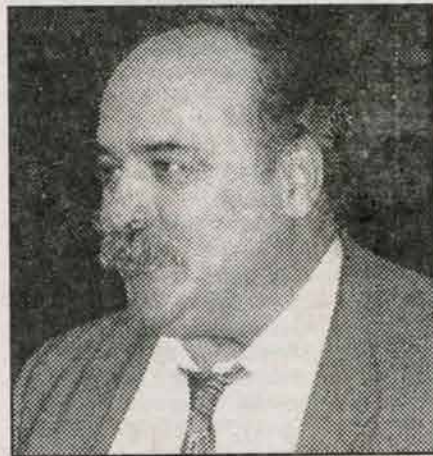
У овом случају ствари су до краја чисте и јасне. Ко ме је до коалиција прави их одмах. Ко неће у коалицију излази сам на изборе. Први побеђује. Најбољи у селу побеђује. Најбољи у својој улици побеђује. Зашто се тога бојати. Ко се прибојава опет има варијанту да прави коалицију.

Зашто правити коалиције баба и жаба тек у другом кругу. Зашто у другом кругу правити – не коалицију за некога, него коалицију против некога. То се противи неким основним демократским начелима, коалиција против некога. Хајдемо у коалицију за некога. Такве коалиције имају смисла. Такве коалиције су грађанима разумљиве.

Ми који чинимо коалицију Владу народног јединства Србије немамо намеру да правимо коалицију за локалне изборе. Осим уједном случају – ако се сва опозиција удружи, што се онда не би и ми удружили. Овако, ако нема на супротној страни удруживања, и ми више волимо да знамо ко је у народу популарнији, ко може више гласова да освоји итд. И ту је чиста рачуница.

Ко ме у политичком животу смета логика чисте рачунице? Само ловцима у мутном. А нама је циљ да ловцима у мутном станемо у крај због добробити Србије.

Јожеф Каса: Господине председниче, јесте, реплика је, јер најнормалније је код нас да треба да се захвалимо на услузи, а овом приликом господин Шешелј ме је почео хвалити. Хвала му ле-

Јожеф Каса: општинска земља кћерки, принцип рада председника општине

по. То је за мене знак да треба да се чувам. Тако, порука је јасна.

Међутим, треба и то да кажем да разлика између моје кћерке и многих радикала је у томе што је моја кћерка ту земљу поштено платила. То је тужилаштво у Суботици и МУП Републике Србије, са нашим заједничким пријатељем господином Агоштоном Андрашом, а чини ми се да је већи пријатељ Шешеља Агоштон, него мој, давно испитало.

А, неки радикали не плаћају, него отимају. То је велика разлика господи-

Драган Веселинов: од почетка доследан у (спро)вођењу сепаратистичке политике

не Шешељ, и добро би било да о томе поведете рачуна.

Тако да смо спремни да вас подучавамо шта је локална самоуправа и шта је демократија.

Др Војислав Шешељ: Даме и господо народни посланици, господин Каса је овде рекао да је његова кћерка земљу поштено платила. Јесте. Никада нисам рекао да је она земљу украла. Да је узела без пара. Али, проблем је у томе, и сад можете да мислите да ли ми је на то указао Агоштон или није, то ви са њим расправљајте, моје је право да се информишем и преко вас и преко Агоштона, и од вас сам сазнавао неке ствари за Агоштона када је Агоштон био актуелан. Немојте да правите проблем од ничега.

Када општина продаје земљу, по закону мора то да ради јавном лицитацијом, преко јавног конкурса. Мора се пружити шанса и конкуренцији. Можда је неко други хтео ту исту земљу да купи. И, како – у више наврата ваша кћерка је једини ексклузивни купац? Је ли то нелогично? Отац јој председник општине, мало-мало општина продаје земљу, она купује.

Нема јавне лицитације. Нема конкуренције. Зашто нема конкуренције? Зато што се тако земља може купити за багателу. Да је била јавна лицитација неко би се појавио ко би понудио више новца, ваша кћерка би остала без земље. Реч је о неколико хектара, је ли тако. Ево, 17 хектара, помаже ми министар за локалну самоуправу, 17 хектара највреднијег, најскупљег градског грађевинског земљишта.

За 30.000 динара све је купила. Је ли све за 30.000 динара? Е, нека је у то време марка била 6,00 динара, 30.000 динара = 5.000 ДЕМ. Нека је марка била и један динар, па је то 30.000 ДЕМ 17 хектара, а било је и неких објеката на тој земљи, господине Каса.

Значи, добила је више него бесплатно. За државу би било много боље да је добила бесплатно. Овако се и држава бламира. Како за такву багателу да се купи нешто што је највредније у једном граду. Е, то је проблем. И није вам онда проблем у Агоштону или неком другом сараднику, бившем, који вам одаје тајне. Све процури. Заклела се земља рају да се све тајне сазнају. И не вреди.

Следећи пут на изборима, када ти радикали који отимају, како рекосте, дођу на власт у Суботици, пречешљаће вам сву документацију, све ће тамо истражити. Ко зна шта ће испливати.

Шта то, у ствари, "они" хоће

Како је функционисала некадашња СФРЈ, добро је познато: "Слаба Србија, јака Југославија" (управо тај цех данас плаћано), иза које стоји упокојени Броз. Деведесетих година, у зору вишестраначког политичког живота, дижу глас аутономаши тражећи своје "аутономно право" на следећи начин: причом о угрожавању и отимању од војвођанских дољопривредника праве политички проблем у циљу отцепљења. Међутим, оно што је занимљиво, јесте ко је тала сељацима причао – Драган Веселинов, који са сељацима има везе само преко пијаве (да вас подсетимо, то је онај исти који је заговарао латифундије као решење проблема и као окосницу свог аграрног програма с којим није стигао даље од добошара тадашње групе Ђорђа Балашевића). Нико не пориче да су земљорадници у јако лошем положају и да су деценијама

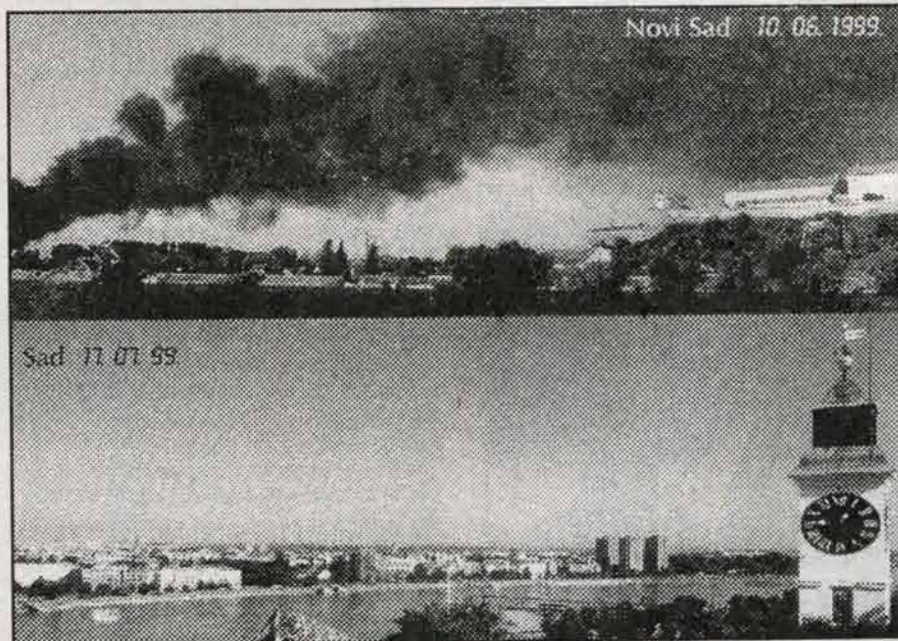
свесно запостављани, али исто тако у потпуно илентичном су положају сељаци у Банату и у Шумадији, у Бачкој и Срему, а и у Мачви, што ће рећи да је положај сељака исти свуда у Србији, али ови остали не виде решење свог проблема у отцепљењу, већ у сасвим новој аграрној политици која ће конкретно препознати проблеме сељака и понудити реална решења на дужи "стазе" (ка томе се и иде).

Ненад Чанак, својевремено кажу, контроверзна политичка личност. Ми тврдимо да је контроверзи било могла у његовој фризури и понашању, али у политичкој оријентацији ова личност је остала доследна себи од самога почетка. Дакле, година је 1992, март, када Чанак изјављује следеће: "Сада су се стекли услови да отворено изађемо пред Војвођане са својим намерама, ово није никакав изненађујући заокрет наше странке, то смо желели на самом почетку, али да сам тада у овој сали рекао да хоћемо независну републику Војводину, одмах би ме убили. Сада не морамо више да се скривамо. Република Војводина неће изгнати нас са своје територије. Армијски састав у Војводини, наравно трансформисан, постаће сила нове републике".

("Политика", 25. март 1992.)

Неколико година касније, 1997, говорећи на БК телевизији изјавио је следеће: "Ми, војвођански аутономаши, морали смо већ једном да покажемо прави карактер наших организација – нашу федералистичку иницијативу Лиге социјалдемократа Војводине, то је, дакле, пет федералних јединица – Косово и Метохија, Санџак, Војводина, Србија и Београд".

Дакле, све је јасно и без коментара који би били сувишни. Овој слици само треба додати тонове њихове локалне управе, који следе...

Нови Сад: трогодишња коалициона локална власт, као претходница НАТО агресије, од некадашње српске Атине направила згариште

ВОЛИТЕ ЛИ МАРИЈУ ТЕРЕЗИЈУ?

Брже него што су и сами претпостављали, новосадски интересни брак коалиције "Заједно" имао је буран епилог, чије последице испаштају грађани

Неопланта, Увјидек, Неусатз, Нови Сад, пуно назива за један град, чије су највеће богатство бројни народи који у њему живе и језици који се могу чути на његовим улицама. Један новосадски трубадур кроз песму казује да је земља толико плодна "да кад би и дугме ту посејао, нешто би морало да никне".

Ревизија крађе

Локална власт у Новом Саду састављена је из више странака, чији је главни проблем био што су централне дотичних странака дале налог да се мутним радњама и корупцијом финансијски ојачају те централне. Коалиционе партнере је, одмах по конституисању градске власти, захватила колективна клептоманија, ко ће више да опљачка Нови Сад. Ако би се неки појединац осмелио да се одупре таквом методу управљања градом, убрзо би био одстранен из јавног живота вољом пуча, опробаним методом борбе против "незгодних" појединаца. Пучисти су одмах добијали главну ролу у овој својеврсној новосадској трагедији, које су локални моћници постављали на челне функције града. Обично су то биле личности апсолутно некомпетентне да обављају одговорне улоге, али то и није било примарно у овој игри са судбином града и његових житеља. Апострофирана је њихова способност да донесу што више новца централни, искусне вукове који су познавали уходани принцип конгинуиране концентрације капитала у једну касу. Наравно, остало је довољно простора за лично богаћење, што кад повежемо са институционализованом клептоманијом, добијамо тужну свакодневицу коју преживљава сваки честити житељ Новог Сада.

Криминалне активности испољавају се у свим сферама – политичкој, економској, комуналној, приликом чега долази до беспризорних обрачуна међу "партнерима" због превласти над свим ресурсима Новог Сада. Да ли се у плановима локалне врхушке налазе и интереси и права грађана на достојанствен живот?

Новосадска градска власт је у прошлој години располагала са више од три милијарде и 700 милиона динара, што је сума довољна да се изгради 18 нових

Маја Гојковић, потпредседник Српске радикалне странке и потпредседник Савезне владе, одлучна до краја у борби против сепаратизма

мостова. Треба истаћи да је вредност Варалинског моста, кога је управо почела да гради Дирекција за обнову земље, око 200 милиона динара. Пошто ни део од огромног новца није утрошен на изградњу неког капиталног објекта, питање за градске челнике је где је нестао тај новац? Сва моћ одлучивања концентрисана је у Извршном одбору, чији чланови управљају новцем Новосађана који се слива у градски буџет, притом ником не полагају рачуне за своје промашаје.

Тако су удруженим снагама ЛП "Тржница" и "Пословни простор" издвојили по два и по милиона динара за дочек Нове године у центру Новог Сада. Како је "Тржница" током прошле године издвојила око осам милиона динара за уређење пијача, сума од два и по милиона представља скоро трећину свих инвестиција овог предузећа. Случајно или не, закуп тезги на новосадским пијачама је покупео са 3.600 на 8.200 динара месечно. Актуелна градска власт направила је својеврсну поделу свих ресурса града по партијској припадности.

Под директном контролом СПО-а налазе се Завод за изградњу града, Водовод и канализација, Чистоћа и Градско зеленило, а укупан њихов приход је прошле године премашио две мили-

јарде и 270 милиона динара. демократска странка је "преузела" Тржницу, Стан и Информатику, чији је прошлогодишњи приход био 130 милиона, а РСДВ, су припали ГСП и Спенс, где је укупан приход износио 420 милиона динара.

Текст који следи управо ће показати и потврдити изречене карактеристике криминогене локалне власти, која није ни показала решеност да се бори за што повољније животно окружење својих житеља.

Невиност без покрића

Евидентирање свих промашаја локалне власти (СПО, ДС, ЛСВ, ДСС и РСДВ) унапред би било оквалификовано као сизифовски посао. Ипак, поменућемо оне које најверљивије одсликавају природу олигархизоване градске власти, и до краја разоткривају "демократску" одору коју су им навукли западни ментори. Почећемо од методике коришћења средстава из буџета и других фондова, које карактерише нерационално и ненаменско трошење средстава. Од момента преузимања власти, градски оци су редовно планирали нереално висок буџет, при чему су посебан акценат ставили на трошкове намењене репрезентацији и слично:

- протоколари трошкови 1.290.000,00 динара,
- трошкови репрезентације 333.000,00 динара,
- трошкови међуградске сарадње 139.000,00 динара,
- трошкови међународне сарадње 1.550.000,00 динара,
- средства за obeљевање јубилеја 220.000,00 динара.

Посебно треба издвојити ставке о међуградској и међународној сарадњи, у условима када је Савезна Република Југославија изложена незапамћеној блокади, па и блокади у комуникацији са светом. Ситуација постаје далеко јаснија ако се има у виду изражена међународна активност градских функционера. Да не буде забуне, реч је о бројним посетама светским метрополама у циљу добијања нових инструкција у даљем настојању да се дезавуише актуелна власт и евентуално приграба власт под патронатом Вашингтона.

Милорад Мирчић: председник Јужнобачких радикала и републички министар за везе са Србима ван Србије, савест коалиционих партнера

О међуградској сарадњи довољно говоре изрване саобраћајнице, дотрајала комунална инфраструктура..., па се логично намеће питање о каквој је то сарадњи реч. Питање добија на значају ако се узме у обзир потпун недостатак инвестиција у комуналној сфери. Буџетом за 1999. годину за развој комуналних делатности био је предвиђен фонд од 200.000.000,00 динара. Сасвим довољно новца да се дотрајали системи канализације, водовода и гаса ревитализују.

Међутим, проблем је настао јер су буџетска средства незаконито коришћена у сасвим друге сврхе, а да фактички није урађено ништа на санацији комуналне инфраструктуре. Да би прикрили од јавности сопствену немарност, градски званичници посежу за јадиковкама и притужбама на рачун легалне власти. Последњих месеци од ових "демократа по потреби", можемо чути оптужбе да Република намерно опструира градове у којима је опозиција на власти. Чињеница да ниједно обданиште или школа није делимично или потпуно реконструисана, опозиционој камарилу ништа не значи. За њихове финансијере и идеологе са Запада то и није примарно – важно је до краја злоупотребити муку нашег народа, чему су они својски допринели. Кога је брига што није асфалтирана нити закрпљена ниједна улица, иако је то било планирано још пре три године, и за то су била издвојена огромна средства.

Уосталом, увозници демократије по праву јачег више времена проводе обилажући прагове свакојаким међународних чинилаца, тако да нису у прилици, и не желе, да се суоче са реалним животним приликама.

Једна од најочљивијих карактеристика свих градова у којима је на власти опозиција је изражен непотизам. У таквој констелацији снага, Нови Сад није могао да буде изузет из овог врзеног кола у коме се обрело стицајем несрећних околности. Прекомерно запошљавање мимо закона и интерних правила посебно се односи на јавна комунална предузећа, где је запослено више од 300 нових радника који не задовољава-

ју ни минималне критеријуме – стручне и кадровске. Егзактан пример је ЈП "Пословни простор" које је током 1996. године имало укупно 26 запослених, а сада је та бројка скоро удвостручена – 46 нових радника. Изнад свега, основни предуслов који треба испунити је чланство у некој од владајућих странака коалиције, или што је најпожељније, породична веза као параметар успешности на послу.

Лов у мутном

Посебно поглавље ове тмурне новосадске свакодневице представљају бесправни објекти који драстично руже изглед градова, рушећи њихов урбани карактер. Случајно или не, тек постоји видљива подударност између преузимања локалне власти од стране опозиционих странака и бујања дивље градње. Схвативши да бесправна градња представља извор огромних новчаних средстава, својеврсни златни рудник, који је пружао константни прилив новца у страначке, а више у приватне цевове. Декларативно су се залагали за "хитно" протеривање ове пошасте, служећи се, притом, реторичким тирадама, које су требало да замажу очи грађанству предстварним виновником рушења наших градова. Погађате, кривац за дивљу градњу поново је пронађен у актуелној власти, док се локална власт "прегорно" бори да заустави дивљу градњу, али се појављује проблем недостатка новца за рушење таквих грађевина.

Нови Сад је потресла велика корупциознашка афера око легализације дивљих објеката. Као спасоносно решење за новонасталу ситуацију, послужила је легализација свих објеката који су подигнути без икаквих дозвола. Стварани су, преко адвокатских канцеларија, паралелни услови за примање мита око легализације објеката који незадовољавају генерални урбанистички план. Круцијални доказ је и полицијска истрага која је обухватила челнике градске власти, међу којима ваља истаћи Стевана Врбашког, Мирослава Мрнуштика, Радивоја Цветкова, Часлава Поповића. Привођење ових лица на информативни разговор био је сигнал "демократској" јавности да дигну медијску халабуку о, тобоже, још једном доказу да је власт у земљи недемократска, и да угрожава људске слободе. Добро познати арсенал замене теза овога пута је промашило циљ који су желели тиме да постигну.

Период који је за нама, демаскирао је праве побуде новодаске власти, те је тешко очекивати да ће их озлојеђени грађани амнестирати за сва њихова (не)дела. Комунални рачуни су представљали погодни тле за разне махинације локалних моћника. Често су прибегавали незаконитој наплати непостојећих услуга преко рачуна комуналних предузећа. У ту сврху измишљени су нови намети по којима сви грађани, без обзира на то где станују, плаћају одржавање равних кровова, лифтова и слично, иако то немају. Овакве и сличне махинације могу да послуже као путо-

каз којим су се каналима одливала средства Новог Сада у разне цевове.

Заинтересоване странке за закуп пијачног простора чекало је не мало горко изненађење у виду непримерене цене пијачнине. Цене тезги на пијачници почетком године достизале су цифру од 20.000 ДМ, али само за неупуњене у мутне градске послове локалних моћника. Чланови владајућих, опозиционих партија, уживали су повлашћени статус, који им је омогућио првенство закупа и дробијање тезги испод цене. Поред годишњег закупа, корисници пијачних "услуга" били су дужни и да плаћају дневну надокнаду која је за 1999. годину износила 40 динара. Овоме треба додати и намеће непознате намене које су корисници пијачних услуга морали да плаћају да би уопште задржали свх закупљен простор. Познато је да ЈКП "Тржница" послужује веома рентабилно, што говори податак да њихови годишњи приходи износе близу четири милиона марака.

Јавно предузеће "Пословни простор" годишње располаже са фондом од пети милиона марака, док корисници њихових услуга, заузврат не добијају ништа. Важно је наплатити, док их одржавање и чишћење објеката не занима, што пада на терет закупца. Партијска припадност је одлучујућа приликом добијања пословног простора, што крсније постаје објекат манипулације. Да не споминемо да челници града нису на време обезбедили довољно горива за нормално функционисање градског превоза, што је довело до хаотичне ситуације, која је посебно огорчила Новосађане.

Градска власт, која не придаје никакву важност поштовању традиције нашег народа, добила је потврду око прокламовања 1. фебруара, за дан Новог Сада. Фалсификовање историјских чињеница одавно је постало знак распознавања опозиционих странака, при чему не презају ни од вређања достојанства нашег народа, ради остварења својих мрачних циљева. За дан града, чланом 7. Статута града Новог Сада, проглашен је 1. фебруар, дан када је, 1748. године, Марија Терезија доделила овом граду статус слободног краљевског града на основу новчане надокнаде која би се плаћала Аустро-Угарској монархији.

Дана 1. фебруара 1748. године, донет је указ Аустроугарског двора, којим се краљица Марија Терезија "захваљује" својим поданицима и подиже Петроварадински шанец на ниво слободне краљевске вароши, коју су Срби платили својом жртвом у борбама против Турака, а у којој су стекли право да буду слободни, уз услов плаћања пореза бечком двору. Ако се зна да је претходно прослављан 9. новембар, дан када је мајор Бугарски 1918. године умарширао у Нови Сад, чиме се уврстио у корпус српских земаља, срамни чин саданпњих космополита и демократа указује на њихове праве побуде – кокетирање са Западом, да би се добила мрвица помоћи, најчешће су у питању "шарене лаже" увијене у обланду наводне демократијације земље.

Довољно да се изведе закључак да се они ничега не стиде и да немају граница у додворавању свима којима смета било који призвук српства. У прилог 1. фебруару, у Статуту града Новог Сада, члан 8, дословце стоји да: "Поводом 1. фебруара, Дана града, као знак сећања на овај историјски датум, Скупштина града Новог Сада додељује Фебруарску награду за најзначајнија дела и достигнућа грађана Новог Сада. После овога, сваки даљи коментар био би излишан.

Клупко се одмотава

Власт у Новом Саду је неспособна. Нису се снашли на том послу. То није грех, већ само потврда да нису у стању да одлуче на тако одговорном месту о судбини једног града – тачну дијагнозу болести која је захватила градску власт дао је једном приликом њихов партнер из власти, Миле Исаков, иначе председник Реформске демократске странке Војводине.

(*"Политика"*, 22. мај 1997. године).

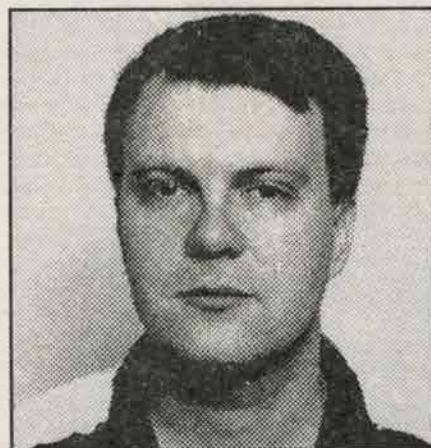
Свађе и међусобна нетрпељивост унутар владајуће градске коалиције кулминирала је сменом градоначелника Михајла Свилара (СПО). Као директор новосадске "АМБ Графика", о свом трошку је штампан комплетан пропагандни материјал за локалне изборе 1996. године, у износу од неколико стотина хиљада марака. "Захвалност" породице Драшковић осетио је пар месеци после избора за градоначелника Новог Сада. Дана Драшковић је условила његовостанак на челној функцији града сумом од 200.000 марака. Како није желео да се понаша по диктату Драшковића, свој "несташлук" платио је губитком садашњег положаја.

Супстина добијања било какве функције у градској власти, своди се на обавезујући рекет који су заинтересовани морали да плаћају својој странци, у зависности од финансијске моћи дотичног предузећа. Криза која је наступила сменом Свилара, требало је да се превазиђе формирањем нове коалиције "За Нови Сад", у којој су своје место требало да заузму коалиције "Заједно" и "Војводина". У старту је та идеја била одбачена од стране "Војводине", који нису желели да склапају договоре са странкама које се не држе договорених принципа. Уместо Свилара, на његово место долази Стеван Врбашки, из плејаде подобних функционера, који су спремни да, ако треба, зажмури на једно око, све у циљу остварења својих личних амбиција. Гостујући на Каналу 9, Врбашки је на питање да прокоментарише лоше функционисање градске управе, без пардона одговорио: "У Новом Саду није тако лоше као у Београду, Крагујевцу...".

Ненад Чанак, перјаница аутономашких претензија малобројних штићеника Запада, користи сваку прилику да благи нашу земљу, наводно борећи се за владавину демократских принципа. У паузи "мисионарског" ширења демократије, за свега три месеца боравка на челној функцији СПЕНС-а, успео је да обезбеди грил ресторана, какве ли случајности, унутар поменутог центра. Ин-

вестиција, вредна неколико милиона марака, носи назив "Плава фрајла", и речито говори о демагогији, као ослонцу новосадске владајуће елите.

Полако долазимо и до проблема око изградње Варадинског моста, што је од ургентног значаја за нормалну комуникацију Новосађана. Сетимо се само скандала око лажног почетка радова на изградњи Варадинског моста. Градска власт искористила је дан прославе Дана града за извођење једне велике фарсе око почетка радова на изградњи моста, иако нису имали ни извођача радова, нити пројекат изградње. Захваљујући градоначелнику Врбашком, у политичко-пропагандне "жмурке" укључили су се бројни међународни фактори нудећи обично шарене лаже, протурјући тезу да ће Запад одмах финанси-

Игор Мировић: председник новосадских радикала и заменик републичког министра финансија, стално на мети локалних "моћника"

рати изградњу моста, уз услов да се сруши актуелна власт и да државно кормило преузме неко од бројних кандидата које Америка и ЕУ протежирају.

У игре око моста укључио се и пакт стабилности за југоисточну европу, који је заинтересован да одмах почне са реализацијом пројекта изградње моста, али да се опет, наводно, испречила власт која је све планове стопирала. Опште је позната чињеница да се на Западу ништа не поклања, па се поставља питање који су то услови, осим познатог захтева за рушењем власти, на које би требало да пристане "демократска" опозиција? Одговор на ово питање требало би потражити у неславном почетку и крају помпезно најављеног "хуманитарног" пројекта "Енергија за демократију", која је остала само мртво слово на папиру.

Једног дана опозиција ће морати да одговори на питање шта јој је све нуђено ради дестабилизације прилика у нашој земљи. Од свих грандиозно замишљених планова, изградња моста би остала фикција, да није Влада Србије тихо, без подизања медијске прашице, отпочела са реализацијом посла, што је обрадовао све житеље Новог Сада. Почетак изградње није могао да прође без покушаја да се поквари задовољство већине Новосађана од стране малобројних "демократата". Срећом, тријумфовао је на-

ционални понос и достојанство пред патолошким мржњом и нонсенсом.

Радио-Глајвиц, пола века касније

Да би манипулација грађанством била што делотворнија, требало је преузети контролу над уређивачком политиком појединих медијских кућа, тако да би се грађанима пласирале лажи и неистине. Радио-Глајвиц у новосадском руху, идеал коме су тежили креатори зла, да вишеструко поновљена лаж на крају постаје истина. Делујући кроз управне одборе тих медија, покушавају свим силама да спрече наступе њима неподобних политичких партија, ширећи истовремено страх и дезинформације међу грађанима.

У пракси то изгледа овако. Извршни одбор Скупштине града Новог Сада је на 123. седници, 14. октобра 1998. године, донео следеће закључке поводом "пропуста" уређивачке политике у емитовању програма "Радија 021". Повод је било гостовање председника Градског одбора Српске радикалне странке, Игора Мировића, који је говорио о одбрани државних и националних интереса на Косову и Метохији. Извршном одбору је засметало изношење српског става по питању шиптарског сепаратизма, те у циљу "благовременог и објективног информисања јавности изражава своје незадовољство уређивачком политиком "Радија 021", те зато предлаже да се "сазове седница Управног одбора, да се дефинишу учинени пропусти у уређивачкој политици и отклоне узроци настанка таквих пропуста".

Закључак је потписао председник Извршног одбора, Часлав Поповић, што недвосмислено доказује да градска власт спроводи политику цензуре, у традицији најцрње диктатуре четрдесетих и педесетих година овог века. Овај информативни мрак локалној врхушки се може вратити као бумеранг, јер се грађанима не може одузети право да виде шта се дешава у њиховом суседству, зашто је лоше грејање, ко аминује изградњу дивљих објеката.

Извесно је да градски они још нису свесни чињенице да часовник неумитно показује да им је време истекло, али ће их предстојећи локални избори дефинитивно испратити у политичку прошлост.

Свађе због привилегија

Вирус похлепе, својствен концепту власти који протежира "демократска опозиција", није заобишао ни општину Жабаљ. Иако су освојили одборничку већину, што им је отворило простор за самостално формирање локалне власти, неспоразуми око расподеле функција су били јачи, што ће се неминовно одразити и на функционисање локалне самоуправе.

Остављајући интересе грађана по страни, општинска власт је апострофирала сарадњу са tzv. "слободним" градовима као примаран задатак. Сваку прилику која је значила остварење личних

интереса, обилато су користили. На једној од седница СО Жабал, одборници су донели одлуку о претварању постојећег пашњака у рибњак у МЗ Жабал. Протести сточара, који су напасали стоку на наведеном пашњаку, нису уродили плодом. После сумњиво добијене подршке на наведеном изјашњавању по кућама, одлучено је да се рибњак изда у закуп једном њиховом члану на период од 50 година, а за узврат он ће саградити капелу на месном гробљу.

Колико су општински органи били оријентисани на решавање комуналне проблематике, говори и случај житеља МЗ Чуруг, који су својим средствима издејствовали гасификацију села, иако је то била обавеза општине. Када је требало да се прикључе на гас, председник СО Жабал је покушао да стопира читаву акцију због тога што извођач

шине. Висина прикупљених средстава од комуналних накнада, као и њихова расподела, нису никада јавно обелодањени.

Такође, остало је непознато колика су остварена средства за солидарну стамбену изградњу, када је познато да се за ове намене издваја 1,3% оствареног бруто личног дохотка.

Брак из интереса

Када се боље анализирају резултати последњих локалних избора, на видело избија чињеница да су примат преузеле партије мађарске националне мањине – Савез војвођанских Мађара 12 одборника, СПС 10, Група грађана др Пал Шандор и Демократска заједница војвођанских Мађара 6, коалиција "Заједно" 4, Савез грађана општине Бечеј 4 од-

ли личну репутацију, све под плаштом демократије за једнократну употребу. О новим пројектима, изградњи канализационе и водоводне мреже, саобраћајница, гасификацији, нема ни трага, а сва јавна предузећа су на рубу егзистенције.

Јавно предузеће "Водоканал" сваке године послује са губицима, које делимично покривају повећањем цене воде, што на крају плаћају грађани. Треба напоменути да су водоводне инсталације до трајале, што условљава несташице воде, јер, наводно, нема новца да се изврши санација инсталација. Надлежни из Скупштине општине дугују грађанству одговор на питање у које сврхе се користе средства из буџета? Свакако не на одржавање виталних институција које омогућавају грађанима достојанствен живот.

Оно што је познато, основали су паркултурних манифестација које они сазивају – трибине, јавна окупљања, која се можда покривају средствима из буџета. За своје потребе отворили су просторије клуба у центру Бечеја, у истој згради у којој је смештен омлалински клуб и средња Економска школа. Иако је продаја алкохолних пића најстроже забрањена, у клубу се слободно точи, што представља директан атак на младе нараштаје, за чију се будућност они наводно боре.

Лични интерес пре свега

Пример општина Србобран и Тител речито одсликава природу коалиције "Заједно", и разоткрива суштину њиховог концепта власти.

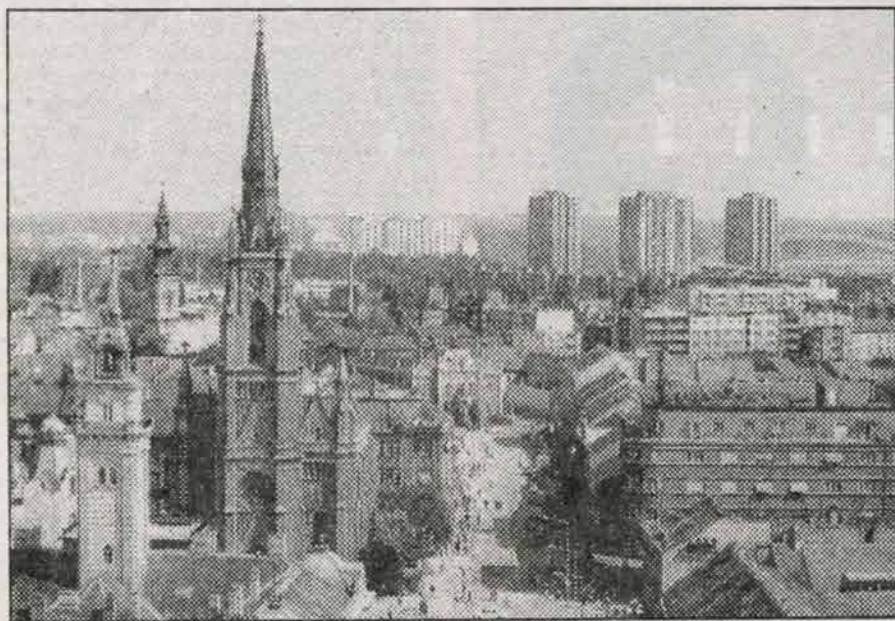
На власти у СО Србобран налази се СПС, уз подршку двојице одборника који су кандидовани испред групе грађана и једног бившег одборника Српске радикалне странке. Пре непуних четири године, након локалних избора, општинску власт приграбила је коалиција "Заједно", ДЗВМ, Група грађана. Односи су од почетка били лабави, и сваки одборник тражио је свој интерес да што више приграби за себе.

Похлепна власт је показала да не функционише, што су веншто искористили социјалисти, и епилог је познат. СПС држи општинску власт, а некадашњи коалициони партнери су, у међувремену, постали непомирљиви супарници, што их је коштало власти.

Општином Тител данас управља Општинско веће, као резултат нефункционисања локалне самоуправе. Ситуација, тј. повод, био је сличан као у оближњем Србобрану. Самовољна власт "демократске опозиције" која је једино бринула о свом целу, довела је до размрица дојучерашњих партнера у отимању, распада коалиције и формирања Општинског већа од стране Владе Републике Србије.

Вреди истаћи да Српска радикална странка у Општинском већу има три своја представника, као и СПС и ЈУЛ, што представља реалан одраз политичке воље бирача на територији општине.

Иван Николић

Нови Сад пред одлучујућом битком

радова није било лице које је локална власт препоручила, али безуспешно.

За потребе материјалних трошкова школама, општина доставља по 150 динара по одељењу, што није довољно ни за најосновније потребе редовног одржавања наставе. Општина није измирила договања на име премије за осигурање имовине осигуравајућим друштвима више од годину дана, што се аутоматски одразило и на нефункционисање наплате штета на имовини школа од стране осигуравајућих друштава.

Оснивањем ЈКП "Прогрес" у Бачком Петровцу, СО као оснивач, протежира рад овог предузећа, запостављајући комунална предузећа у Маглићу и Гложану. Општина је у више наврата добијала средства од Министарства за пољопривреду, водопривреду и шумарство, а да комунално предузеће Маглић није добило ни динара. Оснивањем Дирекције за комуналне делатности у Бачком Петровцу ради прикупљања и коришћења средстава од комуналних накнада, јавна расвета је стављена на управљање Дирекцији, иако је у власништву месних заједница. У надлежност Дирекције доспеле су и зелене јавне повр-

борника. Садашња власт је формирана као амалгам мађарске и српске опције, све у циљу искористићавања општинске власти, по сопственом нахођењу.

Председник СО Бечеј, Хусак Ендре, у међувремену је напустио своју партију СВМ и основао Грађански савез, коме је додао своје име и презиме. Његов пример следе је и Пал Шандор, који је због неспоразума са Андрашом Агоштоном, брже боље основао партију која носи његово име и презиме. На крају долазимо до Зорана Стојичина, потпредседника, и Зорана Суботичког, председника Извршног одбора, и дилеме којој групацији прићи – да ли се приклонити Бишћу или аутономашкој опцији. По одговоре су ишли у градове Мађарске, Словачке, не би ли добили још неки користан савет у даљој децентрализацији прилика у Војводини.

После сваког доласка из иностранства, надојени идејама и лажима да су мањине у Војводини угрожене, настављају да афирмишу аутономашке претензије, које би, у крајњој линији, довеле до отцепљења Војводине од своје матице.

Локална власт направила је коалицију да би себе промовисали, оствари-

НЕЋЕ ЈОШ ДУГО

Прича о Севернобачком округу, а посебно о Суботици, је попут свих прича где којекакве опозиционе коалиције вршљају по власти

Скупштина општине Суботице састоји се из 67 одборничких места, која су распоређена у одборничке групе: Савеза војвођанских Мађара (СВМ), Демократског савеза Хрвата Војводине (ДСХВ), Савеза грађана Суботице (СГС) и Социјалистичке партије Србије (СПС).

Суботицом неприкосновено влада СВМ у коалицији са ДСХВ и СГС. Једино су у Извршном одбору заступљене све партије које имају одборничку групу у Скупштини општине, па и СПС.

Политика владајућих партија у Суботици, пре свега СВМ и ДСХВ, сходно својим политичким програмима који произилазе из њихових опредељења која су тесно везана, а могло би се рећи и написана у страним државама, није окренута грађанима Суботице, а поготово није окренута напредку региона и државе у чијем се саставу налази. Напротив, искључиво и само је усмерена ка децентрализацији државе у којој се налази. У том свом деловању константно се омаловажавају републички органи и политичке делатности и чине се велики напори да се заобиђу државне институције и одлуке Владе Републике Србије и Савезне Републике Југославије.

Један од константних притисака, како надомашу тако и на спољну јавност, јесте форсирање непостојећег проблема угрожености и обесправљености мађарске националне мањине. Корак даље је призивање НАТО-а и међународне заједнице у мешање у унутрашње ствари наше земље.

Да су намере општинских челника заиста озбиљне када је у питању децентрализација државе, најбољи доказ је формирање Мађарског националног већа, на чијем је челу председник СО Суботице, Јожеф Каса. Формирање овог већа је корак ка отцепљењу северног дела наше отаџбине.

Деловањем локалне самоуправе у Суботици грађани нису, нити могу бити задовољни. Суботица се и ове зиме претворила у блатњав и запуштен град. Кроз минуло време претворила се у праву депонију смећа као прворазредни извор заразе. Сетимо се жутице која се поново појавила. Намећу се питања: да ли локална власт треба да одржава чистоћу града и приградских насеља; да одржава путеве и улице, да ли локална власт неке од тих улица треба и да асфалтира; да ли сви грађани треба да

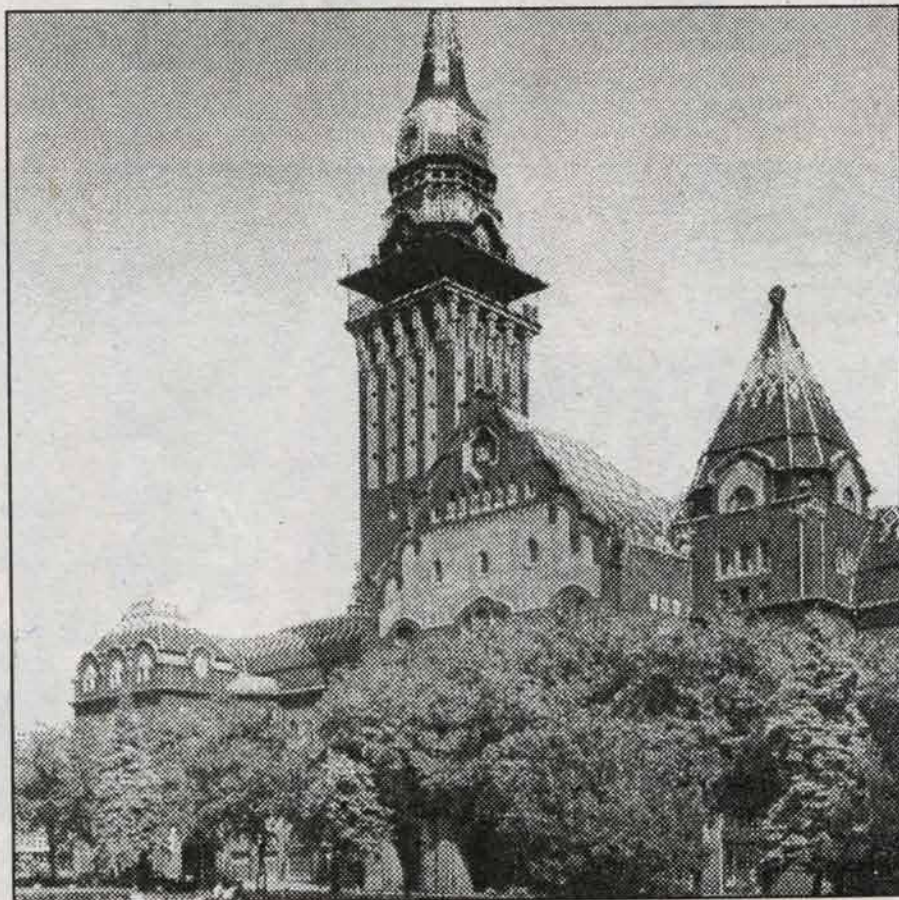
имају водовод и канализацију; сматрају ли челници СО Суботице да су суботичке улице довољно осветљене; да ли су вртићи и школе материјално опскрбљени и да ли задовољавају своју основну функцију; да ли домова здравља има довољно, а тамо где их нема када ће их бити, да ли су они који постоје технички опремљени? Да ли ова питања долазе до челника СО Суботице? Нажалост, не. Такође, не може се рећи ни када ће се стање поправити, јер добре намере код општинских челника нису уочене.

Председник Скупштине општине Суботица, Јожеф Каса, потпуно одговара модалитету личности и рада београдских коалиционих мафиоза (као и свугде где су "они" на власти). Да је то тако, сведочи и следећи пример: без јавне лицитације и конкурса, овај председник суботичке општине, распродао

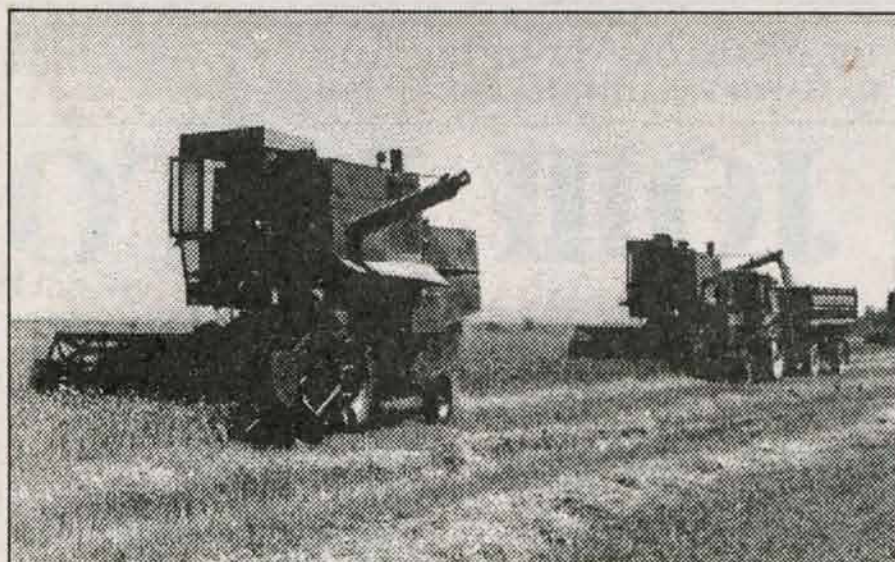
је највреднију земљу, коме другом, до својој кћерки. Ради се о 17 хектара земље, која јој је продата за 30.000 динара. А да не причамо о томе да је постојало и неколико објеката на поменутој земљи.

Приликом извођења грађевинских радова или гасификације насеља, послове првенствено добијају предузећа чији су власници или деоничари општински руководиоци, Јожеф Каса, Имре Керн, Габријела Агоштон... (Џим Гас, Стандард пројект итд). Кћерка Јожефа Касе купила је и купује на лицитацијама (којима је једина присутна) некретност и земљу поред ауто пута побагателним ценама. На ове махинације више пута је указивао и Чабалшепши, челник Демократске заједнице војвођанских Мађара.

Канализација је постала привилегија и луксуз појединих квартава. Питка вода се у појединим насељима уместо

Суботица на судбинском раскршћу

Касе "отеле" најплоднију земљу

из водовода добија из цистерне (на пример Црвено Село).

Избегла лица се намерно смештају у пренастрпане објекте, без елементарних животних услова, за њих нема довољно новца. За то време Јожеф Каса испред своје куће гради фонтану (од увозног порцелана из Печуја, са музичким механизмом).

На културном пољу је још катастрофалнија ситуација. Потпуно је обустављено финансирање међународних фестивала (дечији позоришни; филмски фестивал у предивном амбијенту Палићког језера) који су годинама афирмисали уметност, позоришне и филмске ствараоце града у целини, као и Републику Србију.

С друге стране, видно је форсирање мађарске и хрватске културе у односу на српску. Док за мађарски и хрватски

културни центар има пара, за Српски културни центар "Свети Сава" нема. СО Суботице је у целости финансирала адаптацију Непкера – мађарског културног центра, затим изградила нову зграду мађарског културног центра у насељу Бајмок. Такође, за програмску делатност СКЦ "Свети Сава" (који годишње реализује између 50 и 60 програма) одваја се месечно свега 500 динара. Часопис за културу, уметност и науку "Луча" такође добија најмањи износ, док трећеразредни билтени мађарске и хрватске националне мањине добијају десетоструке износе.

За сада мирно!

Општина Мали Иђош је севернобачка општина, мешовитог становниш-

тва, где већину становника, 60%, чини мађарска национална мањина.

Општина Мали Иђош се састоји из три месне заједнице:

1. Мали Иђош
2. Ловћенац
3. Фекетић

Локалну власт у општини врше Савез војвођанских Мађара и Демократска заједница војвођанских Мађара.

Што се тиче локалне власти у Малом Иђошу, она је склona криминалним радњама и малверзацијама, што се може закључити из неколико примера:

– Пљачка нафте намењене пољопривредницима у току агресије;

– Општина Мали Иђош тражила је у два наврата од Републике новац на рачун неразвијене општине. Добијени новац у 1999. години, у износу од 300.000,00 динара, потрошен је на набавку возила за функционере општине;

– Од убраног новца и разних такси на нивоу општине, месне заједнице нису добиле што им следује, а било је приче да је и ту било великих махинација;

– Велики број пољопривредних предузећа и фирми доведен је под стечај.

Што се саме политичке ситуације тиче у општини, стање је привидно мирно. Челници СВМ-а Малог Иђоша, за разлику од Суботице, не показују, за сада, знаке сепаратизма, а мађарска национална мањина је лојална, као и до сада.

Политичка ситуација у општини Бачка Топола је слична као и у осталим општинама Севернобачког округа. На власти је Савез војвођанских Мађара, мада народ мађарске националности у овој општини, у последње време, све више губи поверење у свог лидера (Касу).

Александар Марковић

Посланици Српске радикалне странке жестоки у борби за очување националног идентитета

МОЖДА НИСУ СРБИ КАД "ХОЋЕ СРБЕ ДА ПОКОРЕ"

Под паролем "Тачком на пљачку" дошли су на власт такозвани опозиционари, и за три године грађанима су одузели све уз непрестане покушаје ампутације духа. Чини се да је обмануто бирачко тело ипак дало мандат профитерима и издајницима

Дакле, да кренемо од почетка...

Да смо специфични као народ не треба пуно доказивати. Невероватна је способност нашег људства да се коцка са својим судбинама верујући тренутним обећањима заснованим на чистим лажима и користи појединаца – политиканта, који трају колико да задовоље своје сујете и апетите. Ни Нушић, ни Лазаревић, а посебно Домановић нису нам довољни као опомена да грешке не понављамо. И, ето нас опет заглављене у блато сопствених илузија. Толико нам пуно треба да објаснимо једноставно и, бога ми, превише речи трошимо на очигледно. Све коначно стаје у болном изразу издаје. Издали су нам дену, продали снове, украли смисао, прогнали живот... И шта још треба да се деси?! Ако претходно није ваљало, па је требало да се мења, како то да је промена гора и неподношљивија (ако је уопште промена).

Него, да будемо рационалнији и пређемо на "ствар". У земљи Србији, као један у низу "опозиционих" градова, јесте и Кикинда, која се нимало не разликује од осталих "слободних" градова. Локална власт ту функционише на следећи начин: локалну владу чине представници коалиције "Заједно" са коалицијом "Војводина" (лидер социјалдемократа Војводине и реформисти Војводине), затим Мађари из Савеза војвођанских Мађара и Грађански савез (Српски покрет обнове и Демократска странка Србије).

Такве незграпне политичке групаације одборника често су мењале своју политичку анатомску структуру, у жељи да се створи простор кроз међусобне ушене и притиске за нове трговине пред сваку седницу Скупштине општине. То би онда омогућило тим "новим" експонентима да добију "премију", и учествују у новим кадровским комбинацијама. Тако је врло често (по већ добро познатом сценарију) било "пребега" из одборничке групе једне странке у одборничку групу друге, па онда ова скупи довољан број одборника да ушени ону прву већинску, да неће бити кворума на Скупштини ако се њихове жеље и интереси не испуне. Тако се јављао политички парадокс да је Српски покрет обнове, са укупно 2-3 одборника, имао више функција преко

Др Бранислав Блажић, председник севернобанатских радикала и републички министар за екологију, успешно окончава окршаје са корумпираном влашћу

јавних предузећа општине и управних одбора, него Лига социјалдемократа као већинска политичка групација одборника. Кад то није било довољно, онда се формирао одборнички клуб састављен од дисидената и пребега из СПО-а у ДСС, и то све у варијанти Грађански савез који врши притисак на већински део локалне власти.

Томе треба додати да се у међувремену, још у почетку, од коалиције "Војводине" одвојио Банатски форум са својим интересима. Локалну власт сачињавали су независни, страначки и слободни стрелци, што је стварало још већу конфузију и кошмар како у раду, тако и у одговорности о подели надлежности.

Седнице Скупштине биле су врло ретке, увек на граници законског рока и кворума, како би се спречила принудна управа, као резултат међувременске трговине, кадровских обећања и комбинација за функције у надлежности локалне власти. Било је случајева да се кворум обезбеђивао телефонским путем сат времена пре почетка седнице. Наравно да све ово није случајно и да се по истом принципу врши локална власт где год да су они "на власти". Председник Скупштине општине Кикинда

је Паја Француски, познат по живој дипломатској активности (посебно са члановима немачке дипломатске мисије), по вођењу седница Скупштине општине без кворума, и још по много чему њему само корисном...

Трансформације по "Пајином" рецепту или већ неког другог?

Управни одбор Јавног предузећа "Енергетика" је, септембра прошле године, одлучио да се ово јавно предузеће трансформише у друштвено, тј. да општина више нема никакве ингеренције у овој фирми, и то пред сам почетак грејне сезоне, што је мотивисало многе чланове Лиге социјалдемократа Војводине (чији је господин Француски члан) да напусте странку. С друге стране, намеће се питање шта је суштина ове власничке трансформације, када се зна да су у Управном одбору Јавног предузећа "Енергетика" чланови коалиције "Војводина".

Како се раде послови и како се (не)наменски троше средства, сведочи случај грађевинског предузећа "Северни Банат", које "у дунђерском свету" има јаку репутацију свуда, само не у Кикинди. Ово грађевинско предузеће је више пута било одбијено по понудама, вероватно зато што су биле повољније од других, што је кулминирало крајем прошле године, када је ово грађевинско предузеће доставило општини понуду за радове на музичкој школи и одбијено због скупље понуде (за читавих 120.000 динара). Заправо, њихова понуда у старту је била 102.000 динара јефтинија од прихваћене, да би извођач, чија је понуда прихваћена кришом, био позван уз сугестију колико да спусти цену. Па чак и тада, по монтираној цени, грађевинско предузеће "Северни Банат" је био повољнији за 30.000 динара. Притом, ваља поменути и да је још седам фирми у старту било елиминисано како би прошао нечији фаворит (вероватно за нечији проценат). Уосталом, прича вам је већ добро позната.

Да не помињемо буџетска средства – прошле године је 2.000.000 динара издвојено за информисање. Паре су отишле:

– "Мокринским новинама",

- Приватној телевизији Б плус (власника Јаноша Бибера, иначе члана рота-ри клуба).

- "Новине Кикиндске" (издавач Дом омладине; директор Душко Француски, синовац Паје Француског),

- ВК радио - финансира се из буџета Скупштине општине и неких невладиних организација из иностранства.

Даље, само за уређење дворишта Дома омладине у Кикинди општина је прошле године издвојила 150.000 динара. Наравно, Скупштина општине, као оснивач Дома, покрива и све друге трошкове ове институције, па тако и плате запослених. Све би ово било за сваку похвалу да следећи подаци не изазивају сумњу:

Директор Дома омладине, агроном по струци, Душко Француски, синовац је Паје Француског. Он је члан Лиге социјалдемократата Војводине, а његова десна рука, уредник програма Синиша Тулаков, за време агресије НАТО-а на нашу земљу дезертирао је из резервног састава Војске Југославије и отишао у иностранство. Већину програма Дома омладине овај кадар остварује у сарадњи са Сорос фондацијом, о којој нема потребе пуно да се прича.

Афера комарци

Савезно министарство за заштиту животне средине, је на основу налаза савезних органа (који су у априлу прошле године извршили инспекцијски надзор у предузетничкој фирми "Термит", са седиштем у Банатском Карађорђеву) до даљег забранило рад власнику "Термита", Милораду Радовићу. Иначе, дотичног је Јавно предузеће за грађевинско земљиште, комуналну делатност и путеве из Кикинде ангажовало прошлог лета да, за 200.000 динара, "потампи" комарце. Радовић је током јула и августа методом "топлог задимљава-

ња" апаратима марке "Швин-фог", отровима "Нуван 1000" и "Абате 500Е", обавио тај посао. Међутим, комарцима није било ништа, али су људи у вечерњим сатима били добро запрашени (чиме им је, највероватније, било угрожено здравље. Истрага је у току).

Савезно министарство је "Термиту" забранило рад, јер власник није ускладио своје пословање са одредбама закона о производњи и промету отровних материја ("Службени лист Савезне Републике Југославије", бр. 15/95), као ни са одредбама закона о заштити становништва од заразних болести ("Службени лист СРЈ", број 48/96). Закон за обављање овакве делатности налаже да фирма има запосленог и лекара специјалисту епидемиолога или хигијене, што није случај са "Термитом". Власник је по струци лаборант, с положеним дванаестодневним курсом при Ветеринарском факултету за обављање послова дератизације, дезинсекције и дезинфекције.

Међутим, Радовић има склопљен уговор са епидемиологом др Предрагом Коном, из Београда, који, наравно, у овом случају (ипак је у питању 200.000 динара) није био уопште консултован. Уосталом, ово није за чудо, јер и иначе све остале ресоре општинске владе (која је директно одговорна за ову аферу) "покривају" нестручни људи - сектор здравства и школства покрива геометар, сектор за културу и информисање пољопривредни техничар... Влада се смењује без извештаја о раду и материјално-техничком пословању, а нова се именује без плана и програма...

"Ко вас је довео нека и брине о вама"

Ово су речи председника Скупштине општине Кикинда, упућене Дражину Дероњи, Србину са статусом избеглице са смештај у диско клубу у Руском

селу, када је у име избеглица тражио да им Скупштина општине Кикинда да дозволу за изградњу инфраструктуре, с обзиром да су ови људи паре за изградњу кућа у Руском селу добили од УНХЦР-а.

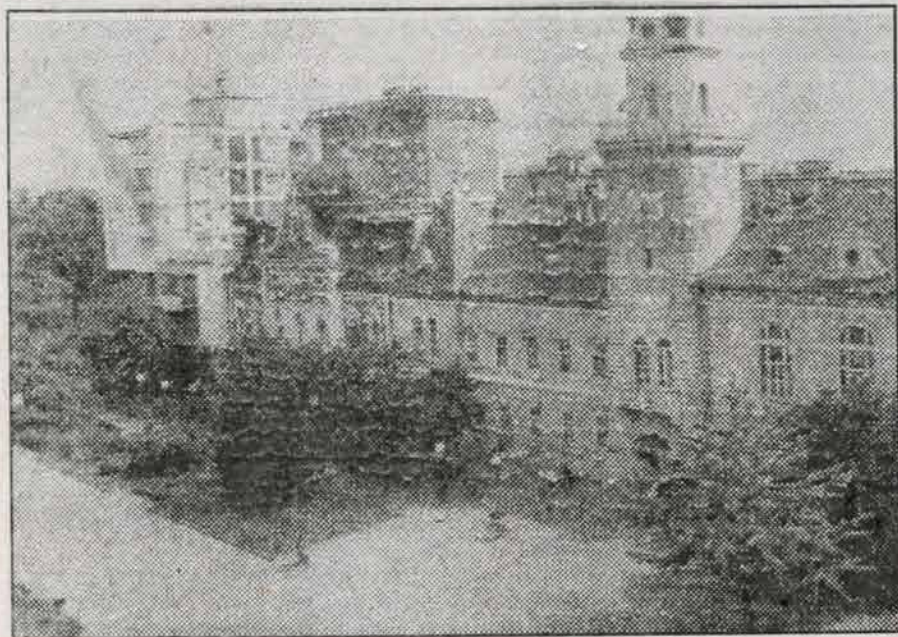
Да се потсетимо, када је УНХЦР поделио Руском селу кредит за градњу избегличког насеља, Скупштина општине није омогућила техничку и грађевинску документацију, са образложењем да ће се нарушити национална структура у Руском селу на штету Мађара, јер ће доћи да живе Срби. Ради се о понуди УНХЦР-а за изградњу десет двојних кућа, где би се сместило 18 породица (70 избеглица), које скоро три године живе у ужасним условима. Вредност инвестиције је милион марака, а обавеза општине (техничко-грађевинска документација) смешних 350.000 динара.

Притом, треба поменути да је прошле године буџетом било предвиђено 100.000 динара под ставком средства за збрињавање прогнаних и избеглих лица (које у првих шест месеци нису стигле до тих људи), а 140.000 је одвојено за репрезентацију која се уредно реализује у ресторанима и канцеларијама.

Онда је и разумљиво проглашење 12. новембра за дан града (да вас подсетимо, 12. новембра 1974. године царица Марија Терезија је повељом прогласила Кикинду варошицом), што је ништа друго до подршка некадашњем аустроугарском режиму, а исто тако и доливање уља на ватру у вишенационалној средини.

Док неколицина локалних моћника царује, мештани се исељавају из својих кућа које су поплаване због неулагања у комуналну структуру, а да не причамо да им је свакодневно угрожено здравље, јер пију бактериолошки неисправну воду.

Дакле, време је не за одлазак са власти, већ за отварање досијеа и дебелу кривичну одговорност.

Кикинда предузеће Паје Француског

"Жалите се у Београд"

Општина Кањижа има осам месних заједница, шест у насељу, у којима живи, према задњем попису, 30.000 становника, за које је живот последње три године постао прави пакао. Све је почело новембра 1996. године, када је од 23.827 уписаних бирача на изборе изашло око 7.000 бирача за избор 33 одборника. Коалиција Савез војвођанских Мађара и ВМДЗ са 25% бирачког тела преузела је власт у Кањижи. Е, управо ту почине спровођење, у ствари, сепаратистичке политике у односу на српски живаљ који се представља "као отимачки и лењ народ, који је Војводини (читај Мађарима) одузео све". Режија овог тужног омнибуса угрожавања права мањина толико дуго траје да већ постаје отужна. Поготово када се зна да је српски народ увек више признавао права другима него себи (што га је и довело до овако ниских грана).

не форме постоји процес истине која се не може сакрити, макар она била и делимична. Ваља одатле почети.

С обзиром да се већ налазимо у трећем чину балканске драме, ето расплета...

"Благословени су преминули да у своме јаду најближе не гледају"... мудра је народна изрека, поготову у Кањижи, где ни упокојени немају мира, али опет само они православне вере. Заправо, православном гробљу се у овом месту систематски умањује престој за упокој – заправо, више га и нема, а чини се смишљено од стране војвођанских Мађара, који би православно гробље најрадије да уклоне одатле. О чему се ради?

Са гробљем се граничи напуштена стамбена зграда са окућницом која заузима око 800 квадрата и продаје се дужи период за 100.000 динара, колико данашњим функционерима Скупштине општине није довољно за полугодишњу

општине. Тако су самостални произвођачи приморани да у цену робе и услуга укалкулишу пијачнину. Да слика буде јаснија, да се заправо види да паре иду у нечији џеп, сведоче уплатнице које нису нумерисане и блокови из уплатница који нису оверени у пореској управи. Кажу упућени да "постоји могућност" да се ти блокови по завршетку "пијаце" баце, а да се из њих отпешу многа мањи број потврда о плаћеној пијачној услузи. Када се на овај начин рада упуте приговори надлежнима, одговор им је: "Жалите се у Београд".

Деца трпе јер су српска

За реновирање и доградњу забавишта, локална власт је утрошила 1,2 милиона динара и проширила објекат са 120 квадрата на 240 (дакле, за 49 деце). У Кањижи је, нажалост, сваке године све мање деце, као уосталом и у другим оближњим насељеним местима. Међутим, и поред тога, одељење на српском језику је стиснуто само на 40 квадрата, где је смештено 44 деце?! Да би се овај проблем решио, родитељи су сакупљали прилоге како би се од ходника огрладио део за децу мањег узраста. Локална власт, наравно, у овом делу није учествовала, јер су то, ипак, српска деца.

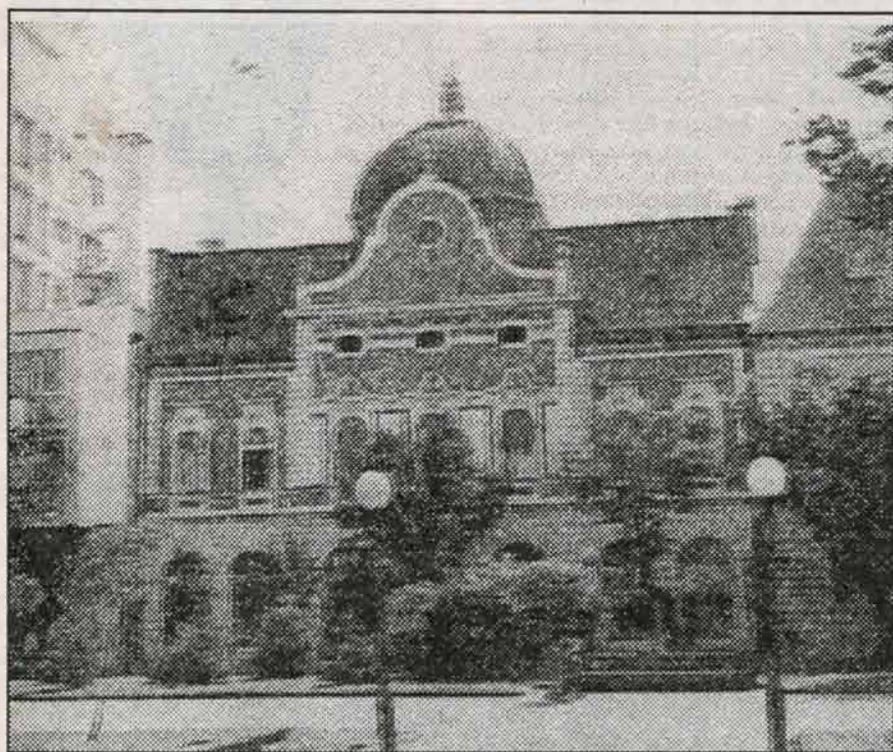
Саданњи директор предшколске установе је Режо Лошанц (иначе познат по многим аферама и радњама које су криминално блудне, захваљујући којима су његове сараднице решавале своје стамбене проблеме).

Предшколске установе су јавно предузеће у надлежности општине, тако да је локална власт директно одговорна за ове веома важне установе за живот и васпитање деце. Постоји уочљива несразмерност – одељење на српском језику броји од 35-45 деце, а на мађарском од 12-15 у одељењу. Суштина је у следећем: у закону пише да националне мањине могу да имају одељења која броје мање од 16 љака, док је за оне који се користе званичним језиком обавеза да одељење има више од 16 љака. Када се задовољи овај услов, једноставно се бране тиме да немају довољно васпитача на српском језику?!

Ја ли не знају, или се праве

Да би показали своју спремност да сервисирају потребе грађана, чему би власт и требало да служи, кањишка локална управа је кренула у асфалтирање улица, али како? У Хоргошу бетонираним улици Петефи Шандор пресвукли су танким слојем асфалта у дужини од 1.200 метара. У Кањижи две улице, Републиканску и Радничку, које су поседовале макадамски пут, такође су пресвукли танким слојем асфалта у дужини од 3.000 метара. После само годину дана, у овим улицама постављени асфалт је попуцао и почео да се одваја од подлоге. Колико је првих годину дана био користан возачима, толико ће наредних година представљати велику опасност за све учеснике у саобраћају.

Марина Рагуш

Од некадашње традиције и угледа, остали само екстеријери за подсећање

Посебно узимајући у обзир да је српски народ ван матице, дакле као мањина, или био асимилуван (Мађарска је предначила у томе), или су му права била тако минорна да је био присиљен или да оде, или да се уклони у организацију државе у којој се затекао. Дакле, чак ни начело републике у билатералним односима српски народ није користио, или му је, пак, то право било одузето (што, наравно, не значи да ће у будућности тако бити).

Мишљења смо да се сада управо разголићује сурова и скоро истребљивачка политика, која је претходних више деценија на овом простору закулисно припремала "балканску катастрофу". Међутим, ваља потсетити све који пледирају мимикрију и добро изучену игру пантомиме, да у сваком одржавању лаж-

репрезентацију. Оно чега се боји православно живаљ (а круже и гласине) да ће неко већ откупити зграду, уместо ње направити нову, и тек тада неће бити простора за проширење гробља. Други велики проблем представља дотрајала зграда на самом улазу у гробље, у којој живи породица јако лошег материјалног стања. Уз тај дотрајали објекат налазе се помоћне зграде за држање стоке, па се врло често грла могу видети по гробљу.

Јавно комунално предузеће "Комуналац"

Пијацу у Кањижи одржава и наплату врши комунално предузеће "Комуналац". На кањишкој пијаци плаћа се највећа пијачна услуга у односу на друге

КРАТАК ЗРЕЊАНИНСКИ ПУТ ЗА КОАЛИЦИЈУ „ЗАЈЕДНО“

У периоду од 1. јануара 1997. до 31. октобра 1998. године, коалиција "Заједно" је била на власти у СО Зрењанин...

Овај временски период карактеришу, између осталог, и многе неправилности и злоупотреба положаја у раду органа управе, почевши од Извршног одбора, њеног председника, потпредседника, као и председника СО Зрењанин, а огледају се у следећем:

1. Ненаменско коришћење буџетских средстава
2. Злоупотреба наменских средстава општинског буџета
3. Неажурност и алкавост општинске администрације и служби

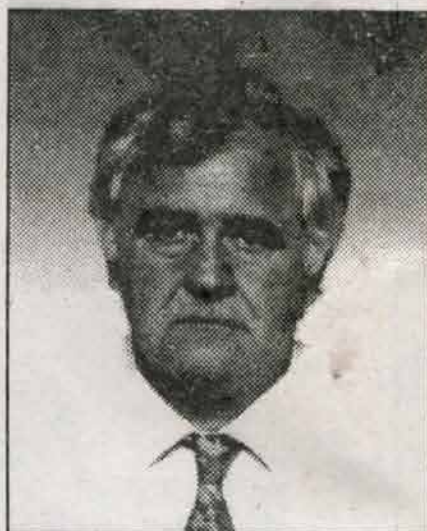
Утврђено је да су Секретаријат за финансије СО Зрењанин, с једне стране, и "Серво Михаљ" АД Банка Зрењанин, с друге стране, закључили уговор бр. 05-4159-6653-50054, од 2. 2. 1998. године, по коме "Серво Михаљ" АД Банка Зрењанин одобрава краткорочни кредит за текућу ликвидност општинској управи СО Зрењанин у износу од 14.246.034,00 динара. Даљом провером документације утврђено је да Секретаријат за финансије СО Зрењанин добијени кредит, у висини 14.246.034,00 динара, није користио за текућу ликвидност, већ за покриће ненаменски утрошених средстава из 1997. године. Поред тога, због неблаговремене отплате поменутог кре-

дита, плаћене су и затезне камате у износу од 975.449,70 динара.

Обавеза из буџета према корисницима ЈКП "Водовод и канализација" Зрењанин, која су наменског карактера, и Дирекцији за изградњу и развој у Зрењанину није у целости извршена, тако да за овај период, од 1. 1. 1998. до 31. 10. 1998. године, неизвршена обавеза износи 11.004.771,26 динара.

Утврђено је да је за посматрани период са буџета СО Зрењанин исплаћено 119.090,90 динара разним зајмотражиоцима како од друштвених организација, тако и од физичких лица. Исплате су вршене махом на основу закључака и каснијих одлука Извршног већа СО Зрењанин, што је такође мимо закона о јавним приходима и расходима.

У Закону о платама бр. 54/96, као изменама и допунама поменутог закона, основица за обрачун плата у државним органима и органима локалне самоуправе за период 1. 1. – 31. 10. 1998. године, износила је 286,00 динара, а надлежни орган СО Зрењанин примењивао је основицу за обрачун од 312,00 динара. Процентуално учешће прекорачења при исплати зарада у општинској управи СО Зрењанин за овај период износи

Лазар Маријански, председник средњебанатских радикала и народни посланик, учинио "зрењанински пут" кратким за коалицију "Заједно"

8,44%, те је тиме исплаћено противзаконито 170.297,72 динара.

Прегледом трошкова општинске управе у 1998. години, утврђено је да је Геронтолошком центру Зрењанин пре-

Зрењанин избегао судбину феникса због краткотрајне љубави коалиције "Заједно"

нето 283.472,28 динара. Прегледом одлуке о извршењу буџета СО Зрењанин за 1998. годину утврђено је да Геронтолошки центар није уврштен као корисник буџета.

Утврђено је да је за период од 1. 1. – 31. 10. 1998. године општински орган управе дао авансе у износу 104.677,79 динара приватним и друштвеним организацијама без икакве финансијске документације, а како дата средства нису у функцији буџета СО Зрењанина констатује се да се ради о ненаменски утрошеним средствима буџета СО Зрењанин.

Општински орган управе је за период 1. 1. – 31. 10. 1998. године утрошио мимо одлуке о буџету СО Зрењанин 180.063,93 динара. Средства су потрошена за трошкове мобилних телефона, поклона, фото услуга, куповину честитки, новогодишњих поклона, модне ревије, дане

– анекс 2 број АУ.202397 од 22. 9. 1997. године

– анекс 3 број АУ.201598 од 23. 9. 1998. године.

Основним уговором и анексом 1 и 2 утврђено је следеће:

1. Инвеститор за радове на одржавању школских објеката у 1997. години је СО Зрењанин–Извршни одбор.

2. Други инвеститор на одржавању школских објеката у 1997. години је "Биро 54" из Зрењанина који у име и за рачун СО Зрењанин води инвеститорске послове

3. За вођење инвеститорских послова "Биро 54" на основу уговора стиче право на 6% манипулативних трошкова у односу на вредност изведених радова

4. Финансирање радова вршиће се директно из буџета СО Зрењанин

титорске послове могло обавити без додатних трошкова који су одобрени ДД "Биро 54" (6% манипулативних трошкова), чиме је буџет општећен за 312.022,52 динара.

– Зато што је основним уговором предвидео плаћања инвеститорских послова "Бироа 54" путем фиксно утврђеног процента 6% манипулативно, мотивисао га је да прихвата повећање вредности радова због властите добити.

– Зато што основним уговором и анексима није предвиђено санкционисање пробијање трошкова извођења радова.

– Зато што основним уговорима и анексима није предвиђена методологија обрачуна раста трошкова извођења радова.

– Зато што није прихваћен став стручних служби дирекције по питању вред-

Иако су трајали од јануара 97. до краја октобра 98, оставили су прљаве трагове за собом у Зрењанину

пива, излете, концерте итд.

Пошто је законом предвиђено да се у сталну буџетску резерву општине издваја најмање 1% од укупних прихода буџета по одбитку средстава пренетих из буџета Републике, а у случају СО Зрењанин, обавеза издвајања у ту сврху за период 1. 1. – 31. 10. 1998. године износи 344.710,00 динара, није извршена.

Велике неправилности општинских органа огледају се посебно у начину вођења послова око финансирања радова у школама и објектима на терет буџета општине у току 1997. и 1998. године.

За извођење радова у 1997. години СО Зрењанин, Извршни одбор закључио је непосредно са ДД "Биро 54" из Зрењанина уговор бр. УИ.200997 од 1. 9. 1997. године, као и три анекса овом уговору:

– анекс 1 број АУ.202097 од 12. 9. 1997. године

5. Вредност радова у 1997. години

износи по уговору и анексима 1 и 2	
Анекс 1 радови	1.380.847,20 дин.
6% манипулативно	82.850,83 дин.
Анекс 2 радови	2.133.392,50 дин.
6% манипулативно	128.003,55 дин.
Укупно за 1997. год.	3.725.094,08 дин.

Са ДД "Биро 54" закључен је и анекс 3 за непредвиђене радове у износу од 1.787.303,95 дин. са 6% манипулативних трошкова. Овим је Извршни одбор овластио председника Извршног одбора да са ДД "Биро 54" потпише анекс 3 и обавезао "Дирекцију за изградњу" да исплати наведени износ. Може се утврдити да је Извршни одбор СО Зрењанин склопио штетан уговор из следећих разлога:

– За обављање инвеститорских послова од стране СО Зрењанин већ је формирано ЈП "Дирекција за изградњу и уређење града Зрењанина", које је инвес-

ности непредвиђених и додатних радова, чиме је сачињавањем анекса 3 начињена штета у износу 667.648,88 динара.

На основу до сада утврђеног, може се закључити да наручиоци посла, председник и потпредседник ИО СО Зрењанин и председник СО Зрењанин, нису били "заинтересовани" за рационално и економско пословање, већ се стиче утисак да им је било у интересу да се извођачима радова призна што више радова, а на тај начин и новца. Нису штићени интереси СО Зрењанин и ЈП "Дирекција" (осим за посао који води Дирекција). Због свега изнетог, због утврђених нереалних, подешених и површних јединичних цена и количина, можемо констатовати да има основа за сумњу да су и основни уговорени и извршени послови прецењени и преплаћени уз знање наручиоца посла.

Марина Рагуш

ТАЧКУ НА ПЉАЧКУ

Одборници СО Панчево више не могу да се сложе ни око дневног реда, чиме постаје све очигледније да више нема теме која би их могла зближити...

Седнице општинског парламента су огледало дојучерашњих политичких савезника, током којих има више нетрпељивости него борбе аргумената.

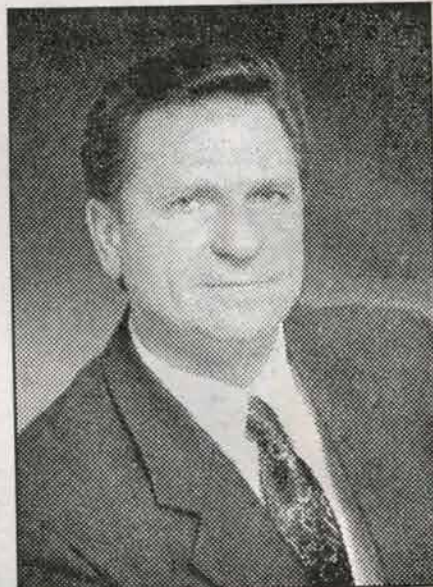
Салашња Скупштина општине Панчево конституисана је 25. 2. 1997. године, чије су скупштинске клупе попуњавала 33 одборника коалиције "Заједно", 28 из редова СПС-а, три одборника су били представници групе грађана, по два из Српске радикалне странке и Зелене странке и један из ДЗВМ-а. Односи у коалицији "Заједно" били су од почетка нарушени, огтерењени сујетом, што се негативно одразило и на рад скупштинских органа. Честа појава у политичком животу Панчева били су пребези одборника, и то по неписаном правилу, унутар коалиције "Заједно", што је крунило ионако крхку општинску власт. Коначни, показаће се, фатални ударац за даљи опстанак општинске власти, била је оставка председника општинске власти. Шта је узрок краху једне амбициозно оформљене коалиције?

Пре свега, треба истаћи да су преласци одборника из једне у другу странку требало да заташкају бројне криминалне афере које се протежу и до самог врха општинске власти. Својеврсни Гордијев чвор почео је да се одмотава, савим неочекивано, оставком Зорана Томића, председника општинске владе. Образлажући своје потез, Томић је навео да су жеље странака према Скупштини општине биле превелике, као и да је општинска влада требало за појединце да буде полигон за испуњавање њихових жеља и интереса. Покушавајући да својом оставком пребаци лоптицу владајућој коалицији "Заједно", да тобоже његов чин представи као покушај повезивања покиданих нити унутар коалиције, на крају ће се показати као димна завеса која је требало да потисне у други план прави разлог подношења оставке. Како се дим веома брзо повукао, а до јавности су почели стидљиво да допиру конкретни случајеви злоупотребе службеног положаја, Томић је напрасно "освежио памћење", тврдећи да је намеравао да поднесе оставку и пре свог хапшења, јер више није могао да чека исход истраге.

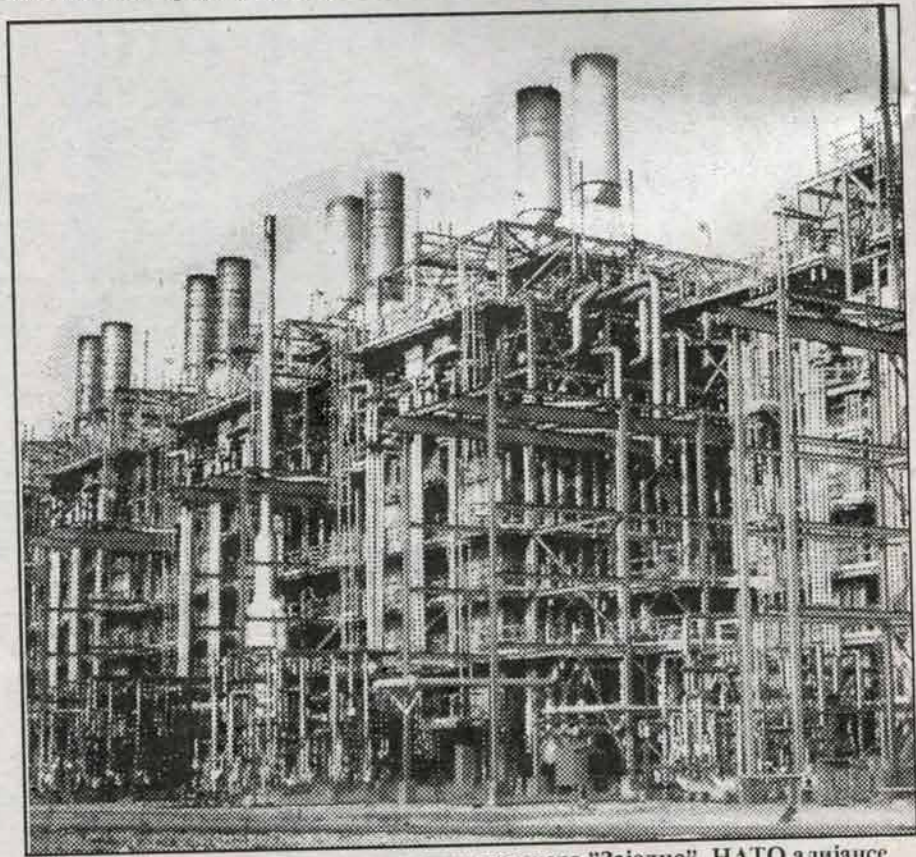
Праву пометњу међу носиоцима општинске власти у Панчеву изазвала је вест о подизању оптужнице против Зорана Томића, због тога што је, како стоји у оптужници, злоупотребио службени положај и прибавио себи и другима имовинску корист. Томић је, иначе, због

сумње да је починио кривично дело, био у притвору од 16. до 26. новембра прошле године. Поред њега, по истом основу, оптужени су Радослав Шљиванчанин, технички директор РК "Раднички" из Београда и Мица Батаковић из Београда, сувласник и директор ПП "Балкан". Томићу се ставља на терет да је посредовао код стечајног управника грађевинског предузећа "Конструктор" из Панчева да за потребе станове, који се граде из општинског фонда, купи 200 тона гвожђа код фирме "Балкан". Предузеће "Конструктор" је под стечајем, те је за њих свака наруџбина кроз авансно плаћање преко потребна да би се радницима обезбедиле плате.

Из фонда је за наведене намене пребачено више од милион динара, а сама трансакција је требало да донесе велику зарату за актере ове афере. Фирма "Балкан" је испоручила део бетонског гвожђа, а део је продат. Од продатог остатка гвожђа, плаћеног средствима за изградњу станова солидарности општине Панчево, Томићу је припала зарада од 80 хиљада динара, у виду грађевинског

Петар Јојић, председник јужнобанатских радикала и савезни министар правде, препознатљив по општрини без премца када је реч о корупцији

Панчево прво на мети коалиционих партнера "Заједно", НАТО алијансе

материјала којим је реновирао кућу. Шљиванчанин је остварио добит од 75, а Батаковићева од 15 хиљада динара. Овим се Томићево учешће у криминалним аферама не завршава, јер га тужилац терети да је, 30. децембра 1998. године, злоупотребио службени положај дајући налог за издавање урбанистичке и грађевинске дозволе, све истог дана, за потребе изградње бензинске пумпе ДОО "Гас-петрол". Томић је обе дозволе неовлашћено потписао, а такође, потписао је и спонзорски уговор са Станком Шарцем, директором "Гас-петрола", на основу кога се та фирма обавезала да исплати у месечним траншама 75.000 динара женском рукометном клубу "Динамо" из Панчева. Да би било јасније, ваља истаћи да је Томић био председник, а Шљиванчанин директор клуба, а обојица су недавно дали оставке на те функције.

Мито и корупција на демократски начин

Стање у комуналним службама је алармантно, што је резултирало остављањем више од 7.000 домаћинстава без грејања и топле воде, од стране ЈКП "Трејање", иако су цене грејања константно веће него у осталим градовима Србије.

Што се тиче пословања Дирекције за изградњу и уређење Панчева, треба напоменути да за све године колико је на власти, коалиција "Заједно" није успела да постави директора Дирекције, јер су се страначки лидери бесрамно борили да приграбе ово место, чиме би им постала доступна огромна средства која су се у ту касу сливала из наплате комуналија и др. Републичка финансијска инспекција извршила је преглед пословања јавних комуналних предузећа и контролу утрошка новчаних средстава из општинског буџета, па је утврдила бројне неправилности и незаконитости.

У прилог томе, ваља напоменути да је из Фонда за изградњу станова солидарности дато авансно 36.000.000 динара разним извођачима, а да од те суме постоји покриће само за око четири милиона. У току је други преглед контроле рада општинских служби, о чему ће јавност благовремено бити обавештена.

Односи међу бившим партнерима коалиције "Заједно" у Панчеву, пуни су напетости и размимоилажења између чланова ДС и СПО. Ако погледамо панчевачку владу, видимо да броји 13 чланова, више него икада, само да би се задовољиле сујете свих странака заступљених у власти. Парадоксално звучи да председник општинске владе не може, и са подршком већине, да смени ниједног члана свог тела. Тако је већина чланова Извршног одбора Панчево гласала за смену Бориславе Крушке, задужене за културу, али је смена изостала због страха да ће се тиме изгубити комплетна општинска власт. Борислава Крушка је члан ДСС, која броји пет одборника у Скупштини општине, и ко-

ја је, бојећи се изненађења коалиционих "партнера", формирала сопствену одборничку групу, чиме су јасно ставили до знања да ће, уколико њихов човек оде из владе, престати да подржавају предлоге коалиционих партнера.

До јавности је допрла и информација да је Боривоје Ђурчић, шеф одборничке групе коалиције "Заједно" у Панчеву, поднео оставку јер не може да опрости партнерима из СПО што су га жртвовали гласавши да буде смењен са места председника Управног одбора Дирекције за изградњу града, што је изричито тражио Зоран Томић, председник општинске владе (ДС). То је продубило јаз између чланова ДС и СПО, што се манифестовало и на потписивању уговора о отварању радова на новом градском изворишту, чему нису присуствовали руководиоци из СПО-а.

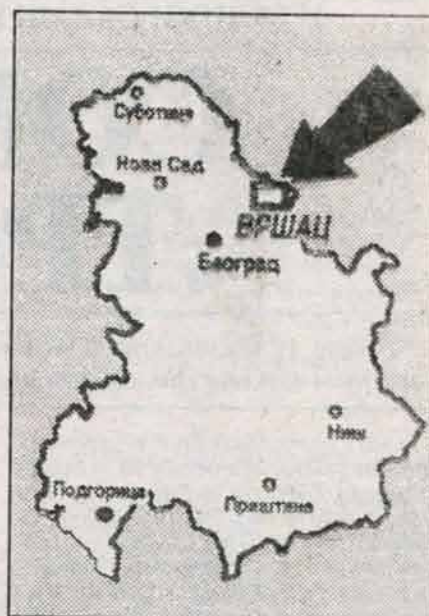
Из шупљег у празно

На претходним локалним изборима, одржаним 1996. године, коалиција "Заједно" је добила већину одборничких места у Скупштини општине Вршац. Практично, то изгледа овако: од 45 места, коалиција је заузела 23 одборничка места, чиме је самостално могла да формира локалну власт. Није прошло много времена, а локална власт је показала своје право лице, усмеравајући сву енергију на преузимање места директора јавних предузећа и установа.

Међутим, у бестијалној грамзивости ради остварења личних интереса, догоди се крах коалиције, која се просто повијала под притисцима појединца или интересних група. Своје мандате и власт уступају СПС-у, који вешто користи ситуацију и уз давање маргиналних функција СПО-у, формира комплетну власт у општини. Наизглед прокламована партијска нетрпељивост није представљала препреку, тако да данас имамо ирационалну кохезију оних партија чији су интереси дубоко поларизо-

Срђан Микић, председник СО Панчево: "Како тата каже"

вани, и што је најинтересантније, новопечена коалиција (СПС, СПО и остали) одлично функционише.

Као генерални закључак неминовно се провлачи паралела са Панчевом, да су пример Вршца следили и њихови коалициони партнери из Панчева, чији смо неславни крај већ представили. Наставак обрачуна дојучерашњих партнера следи, остаје да сачекамо развој, тј. интензитет рушена последњих "тековица" њихове владавине.

Локална власт у Вршцу, одишена у коалицији "Заједно", врло брзо је истакла свој примарни политички циљ – радити на штету грађана и, по могућству, мимо закона. На седнице СО Вршац не позивају се одборници СПС и ЈУЛ, да би се донеле одлуке које њима иду у прилог. На пример, оснивање ЈП "Варош" пратила је непрописна шифра за просторно планирање. Дискутабилно је што приход буџета општине може својеволно да користи један човек без одлуке Скупштине општине. Ради се о председнику ИО СО Вршац, Слободану Гојкову, који сам одлучује шта ће се плаћати, па чак и стопа започету изградњу, иако у финансирању учествују делом и сами грађани.

Рачун општине располаже са 800.000 динара, међутим, и поред тога, путна мрежа је у јако лошем стању, што угрожава безбедност људи. На челне функције долазе људи без потребног искуства, што илуструје случај Зорана Петрова, који је постављен за директора новинске куће "Вршачка кула", иако је по професији доктор традиционалне кинеске медицине. Претходно поменути Гојков, без дозволе надлежног министарства, прима данску делегацију, која је наводно обећала помоћ граду, чиме Гојков преузима ингеренције Владе Србије.

Иван Николић

СОМБОРСКА „ТРОЧИШКА“

Како је неспособна власт коалиције „Заједно“ уништила град, који својим географским положајем има могућност привредног развоја

Свако ко погледа у било који речник српског језика, прочитаће да је салаш стамбени објекат са окућницом до кога воде пољски путеви. Иако има добар географски положај, град Сомбор има веома слабо развијену саобраћајну инфраструктуру. Самим тим, он подсећа на један велики салаш на северу Бачке. Град Сомбор и његова колнина су велика инвестиција, јер имају војни аеродром, поред којег би требао да има и цивилни, плодно земљиште, ловна подручја, термалне воде. Влада Републике Србије је издвојила средства за изградњу цивилног аеродрома. Та средства су материјализована, али су, нажалост, уништена током НАТО агресије јер су била у једном од хангара.

Чим су дошли на власт, људи из коалиције „Заједно“ одбили су иницијативу изградње цивилног аеродрома коју су покренули Савезна држава и Република Србија. Они су одмах сменили директора аеродрома, који је изузетан стручњак, и на његово место поставили „свог“ човека. Пошто су ипак схватили да аеродром није лоша ствар, почели су да раде нову документацију. Према Просторном плану, који је израдила Република Србија, поред аеродрома предвиђена је и изградња пута, који би повезивао Врбас и Сомбор, а преко Риђице и Растине укључивао се на аутопут у Мађарској, а пут до западне Европе скраћивао за читавих 120 километара.

Градови Кула, Озаци и Апатин су покретали иницијативу да и град Сомбор уради пројектну документацију. Свака иницијатива одборника који нису у власти у Сакупштини Сомбор, остала је без одговора. Док се други градови боре да остваре што више, овде се не остварује ни оно што је планирано.

Поред ових проблема, житељи Сомбора имају проблема и око гасификације. Основано је предузеће „Гас Сомбор“, чији је председник градоначелник Горан Булајић, који ништа није учинио да се кроз град проведе гасификација, укинуо је туристичку агенцију и уселио се у њене просторије.

Градска власт у Сомбору умешана је и у малверзације са хлебом. Приватни пекари су најавили штрајк и тражили повећање цена хлеба. Градска власт их је у томе свестрано подржала и оптужила Републичку владу да не шаље брашно. Градски властодршци су из својих резерви дали пекарима 100.000 тона брашна, што је довољно за пет-шест дана. За

осталих три стотине шездесет дана, грађанима су брашно дали „дежурни кривци“, односно Републичка влада. Градска власт у Сомбору је тако покушала да докаже у јавности да је пет веће од триста шездесет.

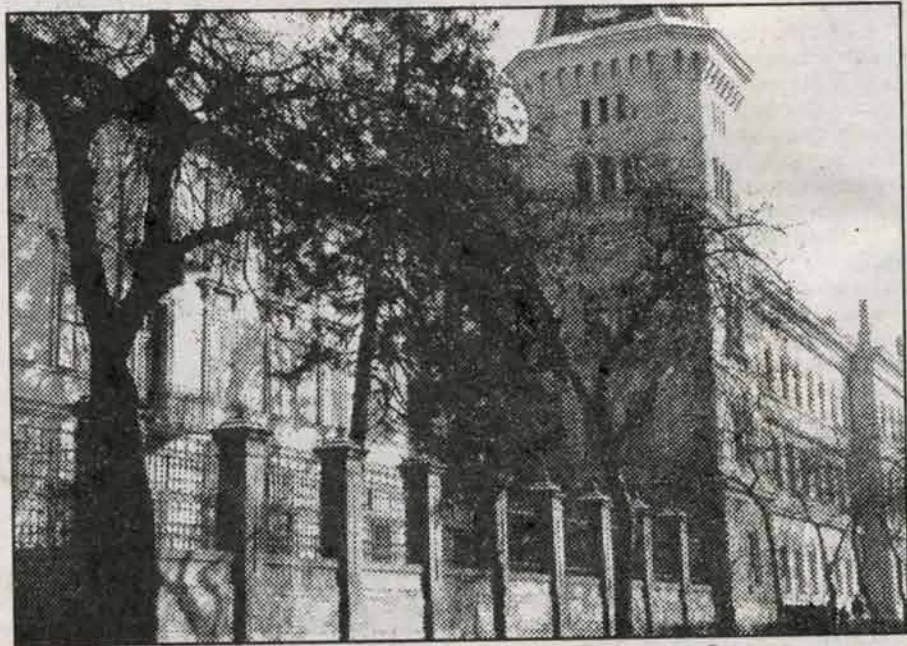
Колико воле западне „демократе“, градске власти у Сомбору показале су и одабирањем датума као најважнијег обележја Сомбора. Коалициони партнери су се определили за датум када је Сомбор добио статус слободног краљевског града у Аустроугарској. Ови из коалиције „Заједно“ свесно су заборавили српску муку у Аустроугарској, а што је најважније, заборавили су да се о томе изјашњавају грађани на референдуму. Зар поново под Аустроугарску заставу, господо? Нисмо наивни да верујемо у случајност, у Deutsche Wele. Ово што раде није пука симболика, то је постао тренд у градовима српске Војводине. Ипак, добро је што то раде, јер свака звер треба да остави свој траг.

Лажно су обећавали да ће, када дођу на власт, изместити тезге са пијаци изнад које се налази далековод са високим напоном, где долази до варничења због влаге, а и опасно је по живот грађана. Не само да нису укљонили тезге, него су поставили нове и издала доста дозвола. Ништа нису учинили да спрече покрет-

не тезге пред црквом. Када дођу кишни дани, поједини делови града изгледају као Венеција.

Школе су као и све школе у Србији где је на власти коалиција „Заједно“. Нема грејања, деца се смрзавају, а средства из општине усмеравају се у приватне цепове. Градска сомборска власт не мари ни за екологију, па је тако у многим улицама посечена живица. Наравно, за то нико не одговара.

Ево још једног примера како се градска власт поиграла са својим грађанима. Мештани села Кљајићева сами су издвојили средства за изградњу капализационе мреже. Издвојено је 600.000 динара, и тај износ је орочен код „Карић банке“. Управа месне заједнице, чији је рад у надлежности Градске владе, није учинила ништа од онога што је обећала. Добили су камату у износу од 217.866,50 динара. Према закону, тај новац треба да припоје главници, јер су то наменска средства. Међутим, ова средства су пренета на жиро-рачун МЗ, „без претходно утврђене намене утрошка ових средстава“. Нису вршена никаква авансирана извођачких радова, набавка материјала, израда пројеката, тако да средства током целе године представљају мртав капитал. Ово је написано у извештају Општинске управе, који су

Сомбор: мали салаш у рукама великих лопова у Западнобачком округу

Стеван Кесејић, председник западнобачких радикала и заменик савезног министра за спољну трговину, аргументима износи махинације "Заједно" пред лице праме

потписале Весна Ковач и Маргита Терзић, а овај извештај никада није пренет скупштини. Мештани су преварени, они и даље имају 600.000 динара, али зато немају канализацију и када падне киша, због велике воде, морају да иду у чизмама.

Месна заједница је "поправила" пут Мали Стапар, а за његову санацију издвојила је 150.000 динара. Због необично високих појединих ставки, извештај Општинске управе изгледа овако: Одељење за финансије и привредне послове – "Суштинску контролу, односно да ли су послови извршени онако како је приказано документом, ова комисија не може извршити". Сваки коментар је сувишан.

Градску сомборску власт карактеришу и малверзације око сумњиве трговине. Тако је начелник Одељења за друштвене делатности општине Сомбор, Милан Алексић, потписао уговор о куповини угља за ПП "Пламен", чији је власник Јосип Мишковић. Мишковићева радња је регистрована под бројем 330-257/99-11/01, а њена делатност је "трговина на мало на тезгама и пијацама", а седиште јој је пијаца Вашириште. Између Алексића и Мишковића закључена су два уговора, један 30. 7, а други 6. 10. 1999. године. Занимљив је први члан овог уговора, у коме се први пут (у првом уговору) продаје угља по цени од 1.450 динара, а други пут (у другом уговору) по цени од 2.050 динара.

У првом уговору продавац има један жиро-рачун, а у другом други жиро-рачун, оба отворена у "Сомбор банци". Ова "купопродаја" би се вероватно извршила према плану да тржишна инспекција није запленила камион са угљем поменутог власника, јер није имао ваљану документацију. Угља је набављен у Босни, а инспекција наводи да радња нема статус правног лица, па, према томе, није ни могла да набави угља у Босни. Готово је невероватно да општинска управа није знала какав ста-

тус има продавац. Саобраћајна полиција је констатовала да је угља испоручен преко увозника "Савакс" из Ваљева, са отпремницом 36/00, од 31. 1. 2000. године. У извештају се јасно види да Јосип Мишковић уопште не зна за ваљевску фирму. У извештају тржишне инспекције из Сомбора види се да Јосип Мишковић не поседује никакву документацију за угља, односно да не води трговачке књиге. Угља је одузет 31. 1. 2000. године, а наводно је испоручен школама 1. 2. 2000. године. На пријемници, као документу, стоји печат радње "Пламен", али не и печат примаоца. У Сомбору има неколико приватних предузећа за промет огрева који имају складишта. Занимљиво је зашто се градска управа определила за оног који продаје на мало на тезгама и пијацама?

Крађа манастира

Манастир "Свети Архиафон Стефан" је најсевернији манастир у Србији, са великим културно-историјским и политичким значајем. Ово културно здање је било пропало и руинирано. Пре две године почела је његова обнова, захваљујући председнику ОО Српске радикалне странке, Стевану Кесејићу, старешини манастира Миливоју Недељковићу, Црквеном одбору и људима добре воље. Старешине манастира тражили су помоћ и од владајуће коалиције, али нису наишли на разумевање. Градски челници су тражили "милион" потврда за земљу око манастира, а драгоцено време је изгубљено за увођење воде у манастир.

Када је коначно почела обнова манастира, секретар општине, Петар Релић, обећао је да ће платити струју и узео рачуне из манастира. Он је своје обећање заборавио, а струја је искључена. Међутим, захваљујући хуманим људима, проблем је решен, а манастир је добио струју и радови су настављени. Обновљен је параклис манастира, засађен виноград, обновљени дрвореди, сређен простор око манастира, а сликар Сава Стојков живописао је иконостас.

Покренута је иницијатива да се на видовдан оснује сликарска колонија. Идеја је реализована, прикупљена су скромна средства, а начелник Одељења за друштвене делатности, Милан Алексић, рекао је да ће слике остати у депозу, али ће се продавати 30% скупље. Организатори ове аукције били су општина, МЗ "Млаке" и наставник ликовног из ОШ "Аврам Мразовић", Милош Пејовић. Новац од аукције није уплаћен манастиру, "појеле га маце", а нестале су и преостале слике, да не кажемо да су покрадене. Владајућој коалицији ни светиње нису свете.

Прикривање истине

"Сомборске новине", некада угледан и врло читан лист, сада су постале привезак владајуће олигархије. Оснивач листа је Градска влада Сомбора. Доласком коалиције "Заједно" на власт, лист је затворен за српске радикале. Они су започели и трансформацију предузећа, за то време радници штрајкују због неисплаћених плата, воде се судски спорови. Из промашене уређивачке политике градска власт жели што јефтинију приватизацију.

Да би се прикрили прави догађаји и реалне чињенице, створи се случај. Тако у три броја заредом, медијска личност "Сомборских новина" постаје радикал Стеван Кесејић. Њему се пресуда доноси унапред, а питања су политичке природе, док за комуналне теме нико не мари. Док они измишљају случајеве, тираж опада, повећава се цена листа, штрајк радника се наставља.

Радио Сомбор је иста прича. Њега је основала градска влада, а овај радио је члан "Анема" и "Бете" и он је "независни медиј". Два пута дневно Радио Сомбор емитује програме страних емисија, које дижу хајку на Србију. У време најжешће агресије, Радио Сомбор је емитовао вести Студија Б који је аплаудирао онима који нас туку. Данас, он само наставља такву кампању.

Александар Радоњић

Миран и хармоничан живот нарушен издајничким интригама

ШУМАДИЈСКИ ОКРУГ,
НЕКАДАШЊА ПЕРЈАНИЦА СРПСТВА, У КАНЦАМА ПРОФИТЕРА

КРАГУЈЕВАЧКИ ЕПИЗОДИСТИ

Сиромашан репертоар аматерског друштва коалиција "Заједно", какав смо гледали више пута (а сваки пут са све мање аплауза до мука тишине), за ове три године доживљава врхунац тачком "Лабудова песма"

Да сценарио и режија филма "Три године којекаквих опозиционих коалиција" припада црном таласу, више нема никакве сумње. Ова драматургија са постављеном сценом критике комунизма, уз осионе ветрове Запада (са главним глумцима у Београду), увела је епизодисте такозване демократије у црну хронику дела историје српског народа, а где друго, до у његовом срцу – Шумадији, и њеној престоници – Крагујевцу.

Поцрнела је зелена Шумадија одбахатости западних зулумћара доживљавајући најсрамније дане, месеце и године. Надамо се да се неће поновити...

Управо из разлога исправљана грешке подсећамо вас (јер сећање је, знамо, индивидуална особина, где се, по правилу, потискује лоше а памти добро из чисто одбрамбеног разлога сваког организма да се не би скренуло у шизофрено понашање) на потезе хајкача из 1996. изборне године, који су освајањем позиција локалне самоуправе почели, у ствари, са реализовањем идеје налогодавца "преко гране" (ово јако подсећа на "рад" С. Месића, сећате се: "Ја сам свој посао завршио, Југославија не постоји").

Дакле, основни задатак је био "углавити" рођаке и пријатеље на кључне позиције (што су очас посла урадили како би концентрисали сву локалну моћ у своје руке), како би без потешкоћа радили шта им је воља.

Тако су своју вољу за моћ показали у првих 100 дана владавине. Примера ради, почетком априла 1997. године, новоформиран Управни одбор Јавног стамбеног предузећа сменио је тадашњег директора, Миломира Јововића, на крајње безобразан, да не кажемо невешт, начин: заправо, директор крагујевачког Јавног стамбеног предузећа (као тек један од многих са листе непожељних) смењен је пре истека мандатног рока и пре доношења завршног рачуна. На првој конститутивној седници Управног одбора овог предузећа тражена је анализа рада Јавног предузећа, да би СЕ већ на другој седници Управног одбора, пре усвајања записника, а на инсистирање председника Управног одбора, ана-

лиза назвала извештајем, како би се на самом крају седнице рекло да директор Јавног стамбеног предузећа није испоштовао договор, тј. одлуку Управног одбора, те се због тога распоређује на место организатора у електрообradi података?

У истом периоду (дакле, март-април 1997. године), решењем секретара Градске скупштине Крагујевца, Милана Петковића, престао је радни однос секретарима у двадесет месних заједница због неположеног стручног испита за рад у органима државне управе?! Одлука о пријему нових радника званично још није била донета, решења о отказу су стигла месец дана касније. Званични разлог за двадесет секретара месних заједница брише се новом допуном конку-

рса (све у циљу постављена лојалних, а такође нестручних људи).

Следећи потез је био очекиван – најава трансформације и приватизације комуналних предузећа. Програмом Извршног одбора Скупштине општине Крагујевац (који је 30. јануара 1997. године Скупштина општине и усвојила), предвиђало се преиспитивање рада свих комуналних предузећа. Укупно их има седам, чији је оснивач Скупштина града: "Водовод и канализација", "Стамбено предузеће", "Чистоћа", "Зеленило", "Нискоградња", "Градска гробља" и "Хемије". Ту су и она којима су поверени послови у области неких виталних градских делатности: ТП "Србија", "Градске тржнице", "Аутосаобраћај – град-

Крагујевац престоница Шумадије

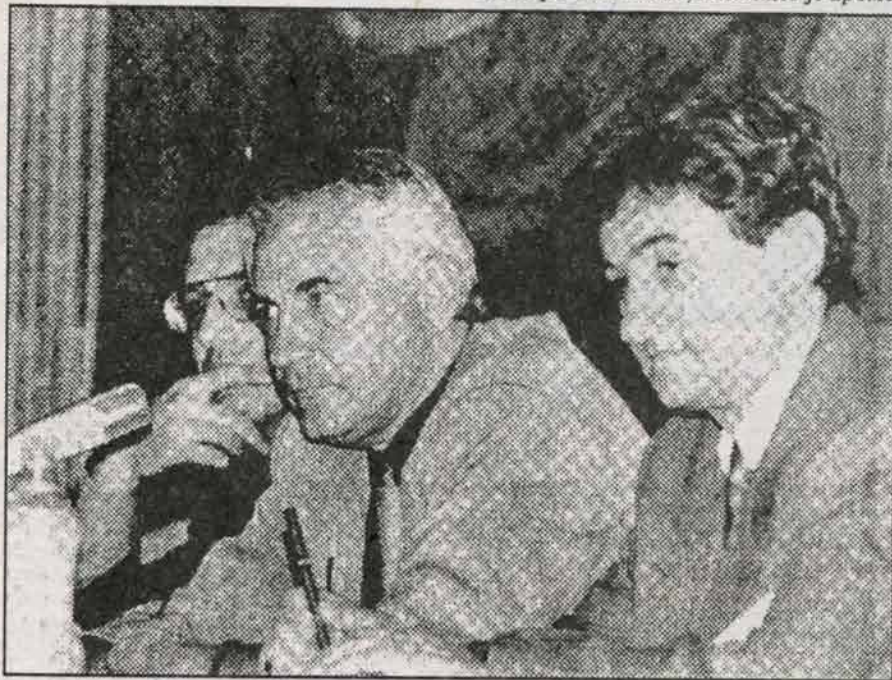
ски превоз", "Застава енергетика колективно грејање".

Знало се већ у старту да ће се рад ових предузећа (без икаквих анализа и извештаја) оценити као лош и незадовољавајући у сваком погледу, јер се већ мирисала трансформација и приватизација с добро потпомогнуте стране. Домаћи и страни инвеститори су чекали на отворена врата. Тако Скупштина града, програмом рада своје владе у периоду 1997-2000. године, почиње с највама нове организације комуналне привреде у граду, којом би се елиминисали беспотребни трошкови, од којих се посебно истичу они који су резултат одвојених возних паркова, обрачуна напла-

тане велика канта за отпатке (уосталом, добро је познато да је складиштење отпада уносан посао). Толика се прашина дигла да коначно од посла није било ништа...

"Мат продукција" у шах мат позицији

После неуспелог покушаја с "Албом", очекивало се да ће дипломатска активност Верољуба Стевановића бити обуздана. Међутим, то свакако није био део плана. Пропутовао је тај са својим сарадницима, а на рачун грађана, тамо где му је прст на мапи стао. Да ли из плезира или посла, показало је време.

Верољуб Стевановић, председник СО Крагујевац, са својом камарилом хара Шумадијом

те услуга, функција, економије и финансија, комерцијале и набавке, као и улагање у опрему и кадрове.

Крагујевачка "Алба"

Први ефекти ове најаве били су потписивање меморандума о намерама за оснивање мешовитог предузећа за уклањање и рециклажу отпада и чишћење града између Извршног одбора града и немачке фирме "Алба" (из Берлина), по коме би учешће капитала инопартнера у пословању комуналног предузећа "Чистоћа" износило најмање 51%. Ова одлука Владе изазвала је бурну реакцију Крагујевчана, а посебно оних запослених у "Чистоћи". Уследило је талас збора запослених, посебно из разлога сумње да ће се у Крагујевцу преко "Албе" ипак складиштити нуклеарни отпад.

Запослени у "Чистоћи" тражили су од самозваног градоначелника, Верољуба Стевановића, и председника Владе, Боривоја Радића, одговоре и одговорност. Ти људи су, заправо, били о свему обавештени преко медија, а посебно су били забринути да Шумадија не пос-

С обзиром да су у победу опозиције биле уложене велике паре (финансијери – стране владе, невладине организације, фондације), то је требало оправдати спровођењем раније договореног посла у смислу предфазе или припреме агресије НАТО-а на Савезну Републику Југославију (уосталом, сада је потврђено да је то, ипак, био важећи сценарио). Свакако да се то рефлектовало кроз медијску структуру Шумадије (ипак информације имају највећу моћ), па је тако трајала тромесечна борба између Крагујевца и Београда око Телевизије Крагујевца:

– 11. 12. 1996. Привредни суд регистровао је Радио телевизију Крагујевац као део Радио телевизије Србије;

– 9. 1. 1997. Управни одбор Радио телевизије Крагујевац поништио је одлуку о припајању, а Верољуб Стевановић, в.д. директора Телевизије Крагујевац, поднео је кривичне пријаве против Нале Поповић-Перишић, председника Управног одбора Радио телевизије Србије, Драгољуба Милановића, директора Радио телевизије Србије, Миодрага Милићевића, бившег генералног ди-

ректора Радио телевизије Крагујевац и његовог заменика Зорана Прокина;

– 14. 1. 1997. Привредни суд је одбио да региструје припајање Радио телевизије Крагујевац Радио телевизији Србије;

– 21. 1. 1997. Радио телевизија Србије уложила је жалбу Вишем привредном суду на одлуку Привредног суда у Београду;

– 22. 1. 1997. Полиција је заузела зграду Радио телевизије Крагујевац и око зграде се окупиле неколико десетина хиљада Крагујевчана;

– 23. 1. 1997. Дошло је до обрачуна полиције и грађана;

– 24. 1. 1997. На састанку Драгољуба Милановића са градоначелником Крагујевца, Верољубом Стевановићем, председником крагујевачке владе, Боривојем Владићем, одлучено је: полиција се повлачи из зграде, телевизија престаје да емитује програм, а радио информативна емисија "Светлост" не излази до окончања судског спора, а рок је 3. фебруар;

– 4. 2. 1997. Верољуб Стевановић обраћа се Крагујевчанима речима: "Крагујевац од данас опет гледа слободну телевизију".

Та "слободна" телевизија наставља са емитањем "Дојче веле", "Гласа Америке", ХТВ-а... уз редовно извињене градоначелника што се на радијским фреквенцијама емитују по преузимању "Новости дана". После ове борбе, Верољуб Стевановић излази са идејом о пролази Телевизије Крагујевац уз образложење да буџет града не може да издржи телевизијску станицу, јер поред буџетских средстава недостају још четири милиона динара годишње. Тада је Наташа Јовановић, савезни посланик и председник Окружног одбора Српске радикалне странке, у јавност изнела следеће: "То за нас није ништа ново, јер информације које Српска радикална странка има, показују да су у питању велике новчане махинације иза којих стоји градска власт. Те су се трансакције спроводиле преко бившег главног и одговорног уредника Телевизије Крагујевац, Милана Јовановића, који је сада власник фирме "Мат продукција". Велики део маркетиншког програма, нарочито када се ради о телешоу, није наплаћивала Радио Крагујевац већ "Мат продукција", а у "игри" су били Верољуб Стевановић и Иван Ђурић... Радило се о цифри од око 20-30.000 динара дневно..."

("Дневни телеграф", 8. 7. 1997.)

Њен навод је дан касније потврдио в.д. заменика директора Радио телевизије Крагујевац, Предраг Петаковић, када је "Дневном телеграфу" изјавио да је истина да "Мат продукција", чији је власник Милан Јовановић, Радио телевизији Крагујевац није уплатила новац од реклама. Такође, навео је да "Мат продукција" није била обавезана прецизним роком за плаћање, а притом је још установљено да је Милан Јовановић, као власник "Мат продукције", пружао услуге Радио телевизији Крагујевац као

стручни консултат у профилисању програма. Чини се да је профилисањем програма дотични обогатио рачуне сопствене фирме. Тако је окончан јул 1997. године. Месец дана касније, мотивисан инцидентом крагујевачких властодржаца, заменик председника Српске радикалне странке, Томислав Николић, упућује отворено писмо председнику Скупштине града, Верољубу Стевановићу, из којег преносимо следеће:

"Шта је Крагујевац добио тиме што сте ви и ваши ортаци преузели локалну самоуправу?"

Довели сте на власт екипу апсолутно неспособних људи, који никада нису учествовали у локалној власти, и који о тој не знају готово ништа, али их то није спречавало да се одазову вашем позиву и да у власти учествују. Чини ми се, да сте позвали било ког од неуспешних инжењера из "Заставе", који припада коалицији "Заједно", и да сте му предложили да вози авион, он би тај авион и возио. Истина, авион би пао, као што се и Крагујевац срозавио и тоне све дубље под вашом влашћу, али вама нису важни ефекти, важно вам је само да вас називају пилотима.

Тако ће и садашњи властодршци, од којих неки још увек не схватају у шта сте их увалили, моћи, кроз неколико месеци, да кажу својој родбини, комшијама и пријатељима, да су обављали локалну власт у Крагујевцу. Да су имали службене аутомобиле, секретарице и власт, да су се сликали до миле воље на локалној телевизији. Шта би још могли да кажу, чиме да се похвале? Да није у Крагујевцу дошло до смене, тако што су дошли способни и поштени, да није случајно у Крагујевцу нешто боље?

Сменили сте све директоре, управне и надзорне одборе јавних предузећа, и поставили, једноумно, само своје људе. Догорабили сте Радио телевизију Крагујевац, коју финансира сиротиња овог града, као што дете дохвати скупу играчку и почне да је баца, растура, ломи на најситније делове. Огорчени на државну телевизију, која је апсолутно у рукама социјалиста, ЈУЛ-а и Нове демократије, светите се свима који у Крагујевцу живе, а не навијају за коалицију "Заједно". Локалну телевизију у судском спору вратили сте, али не грађанима Крагујевца, него коалицији "Заједно". Смењујете сваког месеца директора, управни одбор, постављате све неспособније, али послушније људе. Свега на тој телевизији има, афера, емисија које праве светски центри за шпијунажу и деловање против српског народа, само нема српских радикала, само нема српства.

Упозоравао сам вас и у Скупштини Крагујевца, и у Народној скупштини Републике Србије, да та телевизија не постоји само због вас. Шаљиво вас опомињао да ће вас озрачити камере. Да би требало, понекад, и за појас да заденете. Да дозволите српским радикалима и осталим припадницима парламентарних странака, који мисле другачије од

Томислав Николић, заменик председника Српске радикалне странке и потпредседник Савезне владе, ноћна морча членика Крагујевца

вас, да се понекад појаве на локалној телевизији. Упорно то избегавате. Божите се свакога ко би вам рекао истину о ономе што се дешава у Крагујевцу, Србији, Југославији, у свим српским земљама.

Председнику Српске радикалне странке, др Војиславу Шешељу, не дате термин да се појави на крагујевачкој телевизији, а чак и кафе куварице у странкама из коалиције "Заједно" имају термине да пропагирају политичаре који су у Крагујевцу, или у неком другом "вашем, слободном" граду у Србији на власти. Два пута сте заказивали округле столове на које сте ме позивали. Прихватао сам сваки позив и, мислећи да се ради о озбиљним људима, долазио у дуговорено време, да бих сазнао да је емисија отказана и да ће бити у неком другом термину. Наравно, тог другог термина никада није било.

У петак, 1. августа, пред светог Илију, потпуно сте разоткрили своје лице и ви, лично, господине Стевановићу, и банда којом сте окружени. Сценарио је, рекло би се, био добро сачињен. Округли сто на телевизији Крагујевац, са темом "Фашизам у Србији", гости представници Српског покрета обнове, Демократске странке и Српске радикалне странке. Позвали сте господина Александра Вучића, и Александар Вучић је дошао у емисију. Емисија није текла како сте то ви желели, емисија није послужила да се још једном облате српски радикали. Зато што блаћење српских радикала може да буде могуће само ако нико од радикала није присутан, и ако нико од нас не може да проговори коју реч у своју одбрану.

Како сте то мислили да једна телевизијска емисија, у којој учествује Александар Вучић, докаже да су српски радикали фашисти. Да српски радикали не поштују законе, да прогањају народ по Србији. Где вам је аргументација за то. Да ли су ту аргументацију изнели ваши представници из коалиције "Заједно" који су учествовали у емисији? Нису. Аргументацију је те вечери поседовао искључиво Александар Вучић, и изложио је тако добро програм наше странке, да нисте успевали ни да селекционишете позиве, већ сте морали да дозволите да се јављају гледаоци који су хвалили и Српску радикалну странку и генералног секретара Александра Вучића.

Занемели сте пред таквим поразом и одлучили да урадите оно што ја од вас, и оних којима сте окружени у Крагујевцу, одавно очекујем. Одлучили сте да се физички обрачунате са Српском радикалном странком. И поново план, најпре провокације у самој згради у којој се налази телевизија, а када то није успело, и када су српски радикали отишли у просторије странке непрекидно праћени и шпијунирани, чак и од вас господине Стевановићу, и када је један од радикала отишао до продавнице да донесе сок и кока-колу, више од 15 ваших бандита га је сачекало на улици, и у неравноправном окршају нанели су му телесне повреде. Наравно, када су радикали чули да неко туче радикала, и када су истрчали на улицу, ваши су људи побегли у ваше просторије. Тамо их је милиција пронашла и привела. А онда их је наш члан и препознао.

Знате ко је те вечери био у разбојничкој групи?

Ваши најближи сарадници, господине Стевановићу. А добре сараднике сте изабрали, робиташе, фино чланство способно да се аргументима бори са онима који другачије мисле.

Нажалост, те вечери нисам био у Крагујевцу, господине Стевановићу. Или је, можда, боље што нисам био. Те вечери било би много разлупаних глава. Нисте ви шериф гангстерског града, господине Стевановићу, да ваши најближи сарадници, који премлаћују ливне, честите људе, домаћине по крагујевачким улицама. Знате ви добро какви су српски радикали. Можете да нас вређате до миле воље, то говори више о вама него о нама, али физички немојте да крећете на нас. Много тога смо претурили преко главе за ових пет година, ратујући против усташа и у Хрватској и овде у Србији, ратујући против оних које сте ви непрекидно подржавали, да бисмо сада могли да дозволимо да нам овде лупате главе. На физички терор одговоримо како најбоље умемо, а ја вам тврдим, после тога неће вам пасти напамет да овако нешто још једном наредите.

Наредили сте бандитима да претуку једног домаћина, радника, породичног човека који има децу.

Ви сте наредили господине Стевановићу.

А ко се мача лаћа, од мача и погине. И нико није најјачи на свету. И сваког човека петнаесторица могу да премлаће на улици. Па и вас.

Зар смо вам ми криви, господине Стевановићу, што сте се прихватили посла који нисте способни да обавите. Како каже наш народ, дала баба банку да се ухвати у коло, а дала би пет да из кола изађе. А ви сте се ухватили у коло са Демократском странком, са Немцима, са Ватиканом, са Американцима, и понестаје вам даха.

Тако лоше водите крагујевачку општину, да су социјалисти од разбијене војске сада постали једна хомогена опозициона странка која се припрема најозбиљније да учествује на изборима на којима ћете бити катастрофално поражени. Па зар смо вам ми, радикали, криви што вам ствари не иду како сте замислили. Зар смо вам ми највећи противници? Зар ми, који немамо ни пројекте странке у Крагујевцу, зар ми који се никада нисмо појављивали у емисијама Радио и телевизије Крагујевац, зар ми који са 20% бирачког тела у Крагујевцу имамо само једног одборника, зар смо вам ми кост у грлу? Зар немате преча посла, да чувате ову своју коалицију, и да се борите против социјалиста.

Господине Стевановићу, ви знате да сам човек који увек воли да да добар савет, чак и бандоглавима, не инсистирајући да буде прихваћен. Ево, и вама ћу дати савет, искрен и пријатељски. Немојте да посежете за туђом слободом, за туђим животом. Лакше ћете да живите. И да вас опоменем. Немојте да вам се случајно деси напад на још једног радикала. Оно што се њему буде десило, десиће се лично вама. А за то ћу ја да одговорам. Па одлучите, или ћете да се бавите политиком, или ћете са својим криминалцима руку под руку. А ви знате где су највећи део живота провели ваши сарадници. По затворима, оптужени за разна криминална дела, чак и за силовање девојчица. Наравно, ви нисте имали прилике да вас социјалисти шаљу у затвор. Никада им нисте много сметали. Ја сам имао прилике, хоћу да вам кажем једно искуство из затвора. Са људима осуђеним због силовања ни најкорелији криминалци у затвору не желе да разговарају. Онима који су силовали, као што су ваши сарадници, нико у затвору не пружа руку, нико се са њима не дружи. Чак ни убице. Шутирају их као бесне псе. И окрећу главу од њих као од шугавих, као од творава.

На вама је да одлучите. Тиме што сте потпурили Демократску странку да напише лажно саопштење, у коме наводи да је до обрачуна дошло у згради телевизије, а не 500 м даље на улици, и у коме, чак, помињу присуство савезног посланика Наташе Јовановић, која је тог дана била у Подгорици, тиме не скидате са себе одговорност. Пребацујете мало на Боривоја Радића, који је, истина, те вечери био у студију, али потпуно изгубљен због победе коју је Александар Вучић, коју је програм Српске радикалне странке извојевао над осталима и над програмима других странака. Али, ви сте најодговорнији, господине Стевановићу. Када сте претили милицији, па вам се ништа није десило, помислили сте да можете не само да претите, већ и да чините злочине према свакоме. Српски радикали никоме не остају дужни.

Ви, већ сада, улазите као најпрљавији у историју Крагујевца. Ми јесмо имали лопове на власти у Крагујевцу, али та власт није ангажовала криминалце да туку народ по улицама. Ја вам гарантујем да ће после септембра, и после избора на републичком нивоу, многе ствари у Србији изгледати другачије. Посебно безбедност грађана. Вама то неће много одговорати. Остаћете без великог броја ваших најближих сарадника. Али, боље ви без сарадника, него Крагујевац без грађана.

Ја вам не нудим никакав двобој, иако сам спреман, у свако доба, и физички

са вама да решавам наше спорове. Ја вам нудим један телевизијски дуел на вашој телевизији, са вашим водитељима које доводите из Београда, на тему коју ви одредите. А знам да од тога нема ништа. Ви сте далеко од помисли да неком другом дозволите да нешто каже. Ви сте далеко од помисли да Крагујевац буде један демократски град.

Ви сте се високо узнели, дувајући у пиштаљке и носећи немачке заставе улицама Крагујевца. А пословица каже да није опасно попети се на висину, него је опасно са висине пасти. И још каже да, миш ако се и набрдо попне, остаје миш. Мали и ситан. Отприлике је тако нешто са вама и са новом влашћу у Крагујевцу. А ни то није задуго. До следећих избора.

Власт која је донела 144 неуставне одлуке, решења или закључка.

Власт која од свега што ради, најбоље уме да путује у иностранство.

Власт која је већ три пута пекла вола да нешто у Крагујевцу прослави.

„ЗАЈЕДНО“ КАО СКАКАВЦИ

ПОЛИТИКА

ИНФОРМАТИВНИ ДНЕВНИК

ЛМД

ГОДИНА II • БРОЈ 2 • КРАГУЈЕВАЦ • 8. АПРИЛ 1997.

Ни својим знањем ни својим ауторитетом Коалиција „Заједно“ не заслужује да се задржи на власти у Крагујевцу, па је сасвим извесно да ће ускоро брзо изгубити „мандат“ који јој дају грађани. Она је наступила воком згорисмено и без икакве одлуке Скупштини оправдала се да приступи каквајд заједници слободних градова Србије а тиме и изолацију града од Републике, као Томислав Николић, потпредседник Српске радикалне странке

ВЛАДА КРАГУЈЕВЦА О ПОТПИСИВАЊУ УГОВОРА СА НЕМАЧКОМ

СТРАНА 3

БИЗНИС ИЛИ ОТРОВ ИЗ КОНТЕЈНЕРА

Према једном изјави доноси новинар „Луби“ у Крагујевцу, потпуно је неопределено и формирану министарског предлога, одлучио су да додому одржати неколико зборова и затражиле обавештавају да још увек није плати у Шумадији ни новинара да „рекламира“ и сарадницима извршавају влада.

Како се ствари сада одвијају за пређење програма Радио телевизије Крагујевац ускоро ће бити потребно знање немачког или енглеског језика. Наиме, све чешће се преузимају емисије страних радио и ТВ станица, а свакодневно се програм завршава емисијама вести са „Гласа Америке“.

ШТА СВЕ МОЖЕ ДА СЕ ЧУЈЕ И ВИДИ НА ПРОГРАМИМА РТК

„ДОЈЧЕ ВЕЛЕ“ ИЗ ШУМАРИЦА

Власт која је одустала од великог школског часа, па онда под притиском паметних људи, којих има у свим странкама, променила одлуку уз безочне тврдње да јој то никада није била намера.

Власт која се обрачунава са младим Србима изгинулим за време Другог светског рата.

Власт која је деци отела одмаралиште, а сељацима задружне домове.

Власт која је блокирала Крагујевац да нико у њега не може да уђе или да изађе, а жали се да нема сарадње са републичком влашћу.

Таква власт мора да оде и било би добро да оде што пре.

Уосталом, несхватљиво је да Ђинђић и Драшковић не говоре, а Радић и Стевановић се, као две љубавнице, не раздвајају. Па се, понекад, питам, ко је председник СПО-а, ко је председник Демократске странке. Слушате ли ви њих. И када ћете решити да их слушате. Или сте у свом секташењу отишли тако далеко да једни без других више не можете, или вас на окупу држи страх од оних који су се зимус смрзавали, не знајући да пружају подршку посвађанима, жељним власти, апсолутно неспособнима да обаве посао који их чека.

Господине Стевановићу, Срби имају мука са усташама, познатим као огорченим непријатељима српства. Срби су против њих ратовали у Српској Крајини и Републици Српској. Србија има проблема са усташама који живе на територији Србије, и све чине да се и у Србији осети дубина једног пораза, и издаје кога га је проузроковала. Ми, српски радикали, ушли смо у окршај са усташама далеке 1991. године, а ви се крили и гасили светло да вам случајно не дође позивар. Тај сукоб још траје. Али, Срби у Србији коначно подижу главе, осврћу се око себе. И у све већем броју одлучују да нам помогну да направимо српску државу. Ви сте се ставили у службу усташког лобија, одавно, па ћете доживети и њихову судбину. А шта бисте друго и могли да доживите?

Имали сте прилику и нисте је искористили, односно, потпуно сте је упропастили. И прилику да будете прави Србин и прилику да будете права власт. Немојте само да грешкама, које у последње време чините, угрозите и своју личну слободу. Не служите се оним што вам не служи на част.

Крагујевац не може да живи ако су у њему Немци на власти. А ви сте, господине Стевановићу, наследник Љотићеваца и Марисава Петровића, показујете прстом на људе које треба стрелјати, на људе које треба пустити и сарађујете са Немцима и свим осталим који су супротстављени српству. Како радите, тако ће вам и бити. Тако како је прошао Марисав, тако ће проћи сви непријатељи српства, па чак ако су и Срби.

Ја вам ово писмо пишем добронамерно. Да вас посаветујем. И до сада сам вас често саветовао. А никада ме нисте слушали. Ваљда сте имали боље саве-

тодавце. Ово моје писмо вам је последњи савет.

Још нешто, зашто сам 2. августа добио позив за седницу Скупштине града која ће се одржати 1. августа? Шта вас то плаши, зашто вам не одговара моје присуство на седницама Скупштине града? Ви знате да то и не личи на седнице, уколико им ја не присуствује. Вероватно ћете председавати још малом броју седница Скупштине града. Гледајте да ме на време позовете на те седнице, како бих вам ово, и још понешто, рекао у очи. Ја другу прилику, да банди на власти кажем нешто у очи, немам".

Да не помињемо веома омиљену игру опозиционара – градска влада једним потезом је окончала сарадњу крагујевачких јавних предузећа са "Југобанком" у корист приватне "Делта банке", и то, наравно, без објашњења, чак и без обзира што сељењем депозита највећих депонената штете, пре свега, има привреда града, јер је то, ипак, био једини извор финансирања фирми у Крагујевцу. Уосталом, шта очекивати од градс-

ких моћника када је самозвани градоначелник Крагујевца, по устоличењу, заштитио шверцере и препродавце паролем: "Вас нико не сме да дира", а грађане позивао на непослушност када је требало да испуне обавезе према Електропривреди Србије.

Случај "Топић"

Свакако је обележио први квартал 1998. године. Праву пљачку на крагујевачки начин (а према београдском рецепту), обелоданили су "истомисљеници". Заправо, на 15. редовној седници Скупштине града, одржаној 10. фебруара 1998. године, почела је прича о директору дечје установе "Нала Наумовић", Драгану Топићу, али ту, свакако, није завршено, јер је дотични имао жестоку одбрану председника Скупштине општине Крагујевац, што је умногоме подрејало сумњу о умешаности у корупцију самозваног градоначелника Крагујевца. Епилог ове приче десило се на суду.

ИНСТИТУТ ЗА ЗАШТИТУ ЗДРАВЉА, КРАГУЈЕВАЦ

Служба хигијене и медицинске екологије

Телефон: (04/331) 342, 335-248

Број: _____

ИЗВЕШТАЈ О КВАЛИТЕТУ ПИЈАЊЕ ВОДЕ КОЈУ ДИСТРИБУИРА ЈКП "ВОДОВОД И КАНАЛИЗАЦИЈА", КРАГУЈЕВАЦ, ЗА 1999. ГОДИНУ

Контролу квалитета пијаће воде коју дистрибуира ЈКП "Водовод и канализација" на подручју града Крагујевца врши Институт за заштиту здравља у Крагујевцу редовно, 3 пута недељно на 17. пунктова. Ови пунктови су тако одабрани, да се на тај начин у потпуности покрије свих делова града.

У току 1999. године је узето укупно 2547 узорак пијаћих вода за хемијску и 2548 за бактериолошку анализу.

Ако посматрамо хемијску исправност испитиваних узорака, видимо да је најчешћи узрок неисправности воде на појединим тачкама велики садржај органских материја, мутноћа, манган, нитрат, нитрити, амонијак, мирис и боја.

Дистрибуција тачака са којих су узимани узорци воде у којима су у великом броју случајева детектоване поменуте појаве показује да су то тачке у деловима града који се снабдевају претежно са Гужанског водоводног система: резервоар Р - 14, Млекара, Звезда, Болница, Заслава, ош Ш Крагујевачки батаљон" и "Милутић Тодоровић" и Нептун.

Бактериолошке неисправности, у току 1999. године су регистроване најчешће у тачкама где је узрок неисправности је било присуство колиформних бактерија, ентерокока, стрептокока фекалног порекла и E.coli.

У закључку можемо да кажемо да је, у целини посматрано, хемијска неисправност постојала у 46,99%, док је бактериолошка неисправност регистрована у 1,92% испитиваних узорака.

Начелник службе хигијене

Мр. сци. мед. М. Милошевић

M. M. M. M.

Дакле, Драгану Топићу на душу се ставило да је са рачуна де чје установе пребацио 150.000 динара фудбалском клубу "Раднички", затим дао налог за уступање бакарног лима крагујевачкој прквеној општини и самовољно увећао радове на објекту на Копаннику, а новац уплатио лицу које није било извођач. Тиме је он оштетио де чју установу за 352.000 динара, злоупотребивши службени положај. У самом истражном поступку, дотични је инкриминисао Ве рољуба Стевановића изјавом да је овај у његовом одсуству искористио бланко вирман и пребацио 150.000 динара на рачун фудбалског клуба "Раднички". Као епилог овог случаја "оддетела" су три члана Српског покрета обнове, два одборника и члан Управног одбора де чје установе "Нада Наумовић". Свима је већ тада било јасно да се власт нашла у агонији.

Овај случај покренуо је низ истина посвађаних чланова породице Српског покрета обнове. Врло брзо светлост дана угледали су рачуни за репрезентацију, са укупним износом, за десет месеци, 72.000 динара; да су пијаце праве паринарице – привредници месечно уплаћују 2.500 динара, притом накнада за пијачне услуге плаћа се унапред, а закуп простора за бувљак сваког месеца се исплаћује приватнику у износу од 16.500 немачких марака на простору на којем је сада шарена пијаца.

Тако смо и дошли на полигон комуналне проблематике.

Ново лице комуналаца

Уколико је суштина власти да сервира потребе грађана, локална власт у Крагујевцу је, свакако, сервисирала само своје потребе, што је, наравно, као последицу имало огроман пад обима пружана услуга настањеним лицима на територији крагујевачке општине. Енормно повећање цена накнаде коришћења грађевинског земљишта, воде и одвоза смећа правним и физичким лицима, као и престанак свих видова инвестиционих улагања и одржавања објеката неопходних за функционисање комуналне структуре у граду и селу, већ је виђена прича. Прецизности ради, слика јавних и комуналних предузећа изгледа, отприлике, овако:

Челници Скупштине града, као и органи управљања и руковођења у ЈКП "Водовод и канализације" уопште не воде рачуна о уредном снабдевању грађана и осталих корисника водом. У висинским зонама насељених места: Станова, Угљешнице, Аеродрома, Пиваре, Бреснице и Винограда, воде у летњим периодима нема. Преузимајући ово предузеће локална врхушка СПО-а, од 1997. године до данас, није изградилa нити реконструисала ни метар водоводне мреже.

Законска обавеза је да ово предузеће пере магистралне цевоводе у граду, а ни до данас овај посао није започет. Поред лоше дистрибуције воде корисницима, ово предузеће не врши на прави начин

Наташа Јовановић, председник шумадијских радикала, увек спремна на двобоје у крагујевачком парламенту

одвод и пречишћавање отпадних вода. При јакој киши и наглом топљењу снега долази до изливања фекалне канализације, што грађанима ствара многобројне проблеме.

Разлог изливања је тај што је кишна канализација прикључена на фекално. У другој половини прошле године започета је изградња неколико фекалних колектора, која је убрзо обустављена због махинација и неправилности у раду, које невестито прикривају членици ЈКП "Водовод и канализација". У периоду владавине давно распаднуће коалиције "Заједно" челници овог предузећа неколико пута су повећали цену воде немајући за то разлог. Честа економски неоправдана поскупљења воде, знатно су утицала на смањење куповне моћи грађана.

ЈКП "Градске тржнице", новоосновано јавно комунално предузеће, бави се издавањем места и тезги и угоститељством под сумњивим околностима. Цену закупа тезги одређују "Градске тржнице" без сагласности Скупштине града која је и оснивач овог предузећа.

Дословно речено, о висини закупа тезги ни закупци не говоре, а већина њих су припадници СПО-а, иначе познати лупачи у шерпе и лонце, крајем 1996. и почетком 1997. године.

ЈКП "Градско зеленило" би требало да врши уређење зелених површина, производњу садног материјала и цвећа. Зелене површине у нашем граду су неуређене, што представља крајњу неодговорност и нерад овог јавног комуналног предузећа. Уместо да се бави производњом садног материјала и цвећа, што

би требало да представља основну делатност, ЈКП "Градско зеленило" се бави пословима за које нема одговарајућу дозволу.

ЈКП "Градска гробља" у својој делатности требало би да се бави производњом и продајом погребне опреме, као превозом и сахраном умрлих лица, обрадом камена и изградњом надгробних споменика.

ЈКП "Градска гробља" доноси ценовник својих услуга без сагласности Скупштине града, која је и оснивач. У другој половини 1997. године проста већина Скупштине града донела је одлуку да цене својих услуга одређује предузеће уз сагласност Управног одбора.

Таква одлука Скупштине града даје могућност овом предузећу да цене својих услуга формира према својим потребама, без могућности контроле. Овакву неодговорност распаднуће коалиције и Скупштине града плаћају грађани који имају потребу за коришћењем услуга овог јавног комуналног предузећа.

ЈКП "Хемија" требало би да се бави уништавањем отпадног материјала органског и неорганског порекла, као и чишћењем димњака на стамбеним и индустријским објектима.

Честа је појава да димњаци на стамбеним и индустријским објектима лоше функционишу због неодговорности и нерада у овом предузећу.

Као последица нестручних и неодговорних руководилаца у овом предузећу, припадника СПО-а и ДС, загађеност ваздуха је већа него што прописи из те области дозвољавају.

ЈКП "Нискоградња" је одговорно за нестручну уградњу, као и нередовно одржавање светлосних сигналних знакова на раскрсницама и путевима у нашем граду, као и за нередовно чишћење путева од снежних и водених наноса. Уместо да очисти снег са градских саобраћајница, преко неочишћеног снега посипају индустријску со и ситан камен, тзв. ризлу.

За расипничко понашање према овом материјалу, као и неуклањање снега са коловоза и раскрсница, одговорност сносе неспособни, нестручни руководиоци овог јавног комуналног предузећа, припадници распаднуће коалиције "Заједно", а сада НАТО послушници.

Фонд за уређење грађевинског земљишта остварује приход по основу накнаде за коришћење грађевинског земљишта од правних и физичких лица. Рад фонда у периоду јануар 1997-2000. године карактерише:

– Одбијање плаћања свих обавеза насталих пре јануара 1997. године, а доспелих после тог периода и

– Самовољно вишеструко повећање цена за коришћење и накнаду грађевинског земљишта правним и физичким лицима.

Још увек актуелни директор овог фонда, иначе припадник ДС, доноси одлуку: "Да дугове бившег директора фонда не признаје и да ће преиспитати сва давања Београду и Републици".

Вилосав Стевановић, директор локалне телевизије и Зоран Ђинђић на почетку похода на локални медијски простор

Последња такве руспилачке одлуке је престанак готово свих инвестиционих активности на започетим објектима пре јануара 1997. године, значајним не само за град, већ и за Републику.

Надвожњак јужне обилазнице, у завршној фази, у кога је до сада уложено неколико милиона динара, дословно се препушта зубу времена и вандалима који ломе елементе надвожњака, банајући их поред железничке пруге која се налази у непосредној близини.

Директор Фонда за уређење грађевинског земљишта, иначе припадник ДС, за пропалање овог објекта окривљује Републику Србију, што је гнусна лаж. Да му је стало до тог објекта Фонд, на чијем се челу он налази, издвојио би 30.000 динара, колико је потребно да се надвожњак јужне обилазнице сачува од даљег пропалања.

Од инвестиционих активности, Фонд изграђује, поред постојећег моста, још један у дужини од 21 метра. Половина средстава за изградњу моста обезбеђена је од самодоприноса, а другу половину обезбедио је Фонд. У периоду јануар 1997-2000. године Фонд за уређење грађевинског земљишта вишеструко повећава накнаду за коришћење грађевинског земљишта свим корисницима.

Сагласност на повећање цена даје Управни одбор Фонда који је донео одлуку: "Да се цене накнаде за коришћење грађевинског земљишта увећавају за месечни проценат раста цена на мало".

Намерно донешена погрешна одлука Скупштине града и Управног одбора Фонда, даје могућност Фонду да примењујући проценат раста цена на мало стално повећавајући основицу за обрачун накнаде.

Ако је цена накнаде 31. 12. 1998. године износила 100 динара, а обрачун се врши тромесечно, Фонд би за прва три месеца са накнадом требало да обрачуна

308,85 динара, а обрачунава за исти период 321,27 динара.

Руководеће послове у Фонду за уређење грађевинског земљишта обављају припадници ДС. Да би послушне припаднике СПО-а финансијски обезбедили, Скупштина града, на једној од својих седница, доноси одлуку о оснивању Фонда за локалне и некатегорисане путеве и комуналну делатност на селу општине Крагујевац.

Управни одбор Фонда сачињава пет чланова, који су заједно са директором, припадници покрета за НАТО. Овај Фонд у свом називу има више речи него што има запослених.

Фонд је, наводно, основан за изградњу и реконструкцију локалних и некатегорисаних путева, као и мостава на селу општине Крагујевац. Оно мало путева што је изграђено у селима која припадају Крагујевцу, а инвеститори су сами житељи, локална врхушка СПО-а, заједно са директором овог Фонда, поткрадала је неколико сантиметра по ширини и по дебљини асфалта на сваком метру изграђеног пута.

Поред ова два фонда, крајем 1997. године Скупштина града основала је и Фонд за пречишћавање отпадних вода.

Пречишћавање отпадних вода је у надлежности ЈКП "Водовод и канализација". Не постоји разлог за оснивање и постојање овог Фонда. Једино због чега је основан Фонд је због накнада Управном одбору овог Фонда и плата директора, иначе припадника СПО-а и ДС.

Искривљено огледало

Како у комуналној делатности, тако и у осталим областима, не мање важним за живот људи, власт је смишљено бирачком телу презентovala портрет "Доријана Греја".

Супротно Закону о спорту и Закону о локалној самоуправи, кршећи правне

норме, локални моћници у Крагујевцу су злоупотребљавали милионске износе из општинског буџета, потпуно ненаменск их користећи за финансирање професионалног спорта, преусмеравајући знатна материјална средства у касу фудбалског клуба "Раднички", чиме су многобројне спортске објекте изложили пропалању, а ништа нису учинили да се најзначајнији међу њима — градски стадион и хала "Језеро", оспособе за нормално функционисање и такмичења, чиме су својом небригом и немаром довели у питање одржавање бројних спортских такмичења и рекреативних садржаја.

Однос челних људи у општинским структурама и спортском центру "Младост", који су под контролом општинске скупштине, често је према клубовима, корисницима њихових услуга, био више него махехински, а самодовољни припадници владајуће коалиције "Заједно" разним одлукама и мерама, упорним против спорта у целини, онемогућавали су и отежавали нормалне услове за рад, тренинг и рекреацију спортиста и наших суграђана. За све време владавине неспособне коалиције "Заједно" у Крагујевцу је одржано само једно спортско такмичење од значаја за општину, и то у организацији органа Владе Републике Србије. Учесће општинске власти је било симболично, јер њој спорт и спортски клубови у Крагујевцу служе за лично богаћење, злоупотребе и политичко промовисање. Променом локалне власти то се у наредном периоду мора законским средствима енергично спречити, како би се зауставиле негативне тенденције у области спорта и физичке културе.

Установе културе и сама културна политика у Крагујевцу је нешто што локална власт стално заборавља, и што општинским моћницима служи само за задовољавање њихових потреба и ам-

бишња, при чему показују апсолутну непажњу и небригу за развијање и усавршавање свих тековина људског духа.

Установе културе у Крагујевцу су небригом постојеће олигархије доведене у једно стање. Постојећи простор за те намене потпуно се погрешно користи, а локална власт издваја минимална средства за унапређење културних садржаја. Културне установе, које су под интвенцијом локалне власти, се злоупотребују, а очит пример је инфилтрирање такозваног Фонда за отворено друштво (Сорош фонд) у крагујевачки Дом омладине, што негативно утиче на нашоу децу и омладину, као и на целокупно српско културно наслеђе.

Захваљујући бахатом и неодговорном односу општинских челника, потпуно је замро културни живот града, знатно су смањене могућности за организовање хронично недостајућих културних садржаја. Приметан је недостатак концертних, изложбених и пројекционих простора.

Културна традиција нашег народа, који живи на овим просторима и која представља јединствену цивилизацијску основу, на којој се формира свест о нашем националном идентитету, апсолутно је занемарена од стране неспособне локалне врхушке, која сноси највећу одговорност за пропадање јединог театра у Крагујевцу, "Јоаким Вујић", који је нестручношћу и несангажованомшћу локалне власти доведен до руба опстанка. Осим честих промена органа управљања и руковођења у театру, власти у граду су врло мало урадиле да створе услове за рад ове институције културе, најстаријег позоришта у Србији, које своју годишњицу чека у још незавршеној згради театра.

Осиони, бахати и острашћени челници Скупштине града остали су глуви на позив да помогну изузетним талентима крагујевачке музичке школе, која је прошле године прославила 50 година постојања. Прави виртуози на виолини, клавиру, хармоници, врсни диригенти, као и другогодишњи професори-композитори, на свим домаћим и међународним такмичењима освојили су највеће и највредније награде. Компонујући музику, у којој је саткано наше вековно етно наслеђе, професори ове школе су српском музиком, свуда где је извођена, говорили о нашој отаџбини, херојству, родољубљу. Ниједан од тих пројеката није помогао пропасти локална власт. Они су на десетине хиљада долара из општинске касе немилнице трошили на авионске карте, у међународној тарифи најскупље тзв. бизнис класе.

Ти несрећници из распаднутог СПО-ДС коалиције, аутентични представници НАТО снага су, путујући код белосветских хошпаћера, љубећи скуте својим западним налогодавцима, показали да им општински буџет, пре свега, користи за те сврхе и да њихово слуганство плаћају из свог џепа грађани Крагујевца. Узимајући астрономске суме из градске касе они су, по ко зна који пут, потврдили вазалски и капитулантски однос према нашим непријатељима, колики је степен њихове издаје и да им је до грађана Крагујевца стало као до лањског снега.

Лаповска зона "коалиционих" слободних игара

У Шумадијском округу и у Скупштини општине Лапово, коалиција "Заједно" води главну реч, са којекаким кадровским комбинацијама истим прин-

ципом вођена, ево, већ три године. Да не би причали исту причу о нестручним кадровима, седницама без кворума, можда би било најбоље салдирати учињак локалне власти.

Од укупно 20 милиона динара остварених локалних и јавних прихода, све стале у 20 канџија за смеће, неколико окречених дрвореда, нацртане две слике и иселење споменика српског ратника из центра на периферију Лапова. Све што се раније почело, 1997. године је обустављено. Тако је и гасификација Лапова прекинута, без обзира што су многи грађани уплатили "Енергогасу" – одељење Лапово, целокупан износ. Неиздавањем употребне дозволе 3.500 домаћинстава и даље има велики "гасни" проблем; радови на изградњи кишне и фекалне канализације у ужем центру Лапова, такође су обустављени, као и све друге инвестиције које би (премда сада то не можемо да знамо) требало да унапреде живот становника Лапова.

Али, зато су сва предузећа која је требало довести до пропадања како би ушао страни капитал, била приоритет активности партнера. Тако је прошао "Привредни колектив" ГИК "Први мај", Дом културе, железничко спортско друштво "Локомотива", а обећања, уз издвајање средстава, за отварање Телевизије "Кактус" нису дошла ни до експерименталног програма. Све то је њих, углавном, довело до београдских медија, где се у последње време препуцају и прљави веш износе доскорашњи пријатељи, смењени директор ЈКП "Морава" и председник Скупштине општине Лапово. Тако се сазнало да су средства из буџета Скупштине општине Лапово пренета из "Југобанке" у приватну банку "Шумадија" у Крагујевцу. По трансферу средстава из Скупштине општине Лапово, трансферише се и секретар општине лично.

Коментар на вршљање власти у Шумадијском округу је сувишан. Лапово, као и сва остала мања места у Србији, где такозвана коалиција има све коноше и коноше у рукама је, нажалост, рефлексија само онога што се дешава у великим градским центрима. Тако би сваком ко једном види, сваки следећи био потпуно јасан као пример који грчи утробу и доводи до несносне мучнине. Да ли смо томе помало криви ми и да ли се треба задржати само на јавној, критички упућеној речи. Човек просто није више паметан шта би ту још требало да се употреби и искористи да људи који су три године свесно уништавали нацију, за та злодела и одговарају. Наравно да све ово није крајње једноставна прича, премда је слика отимачине доста симплификована, јер се нико одактера не крије. Није једноставно из разлога што је решиво, али постоје оне, за сада, невидљиве нити које је тешко покидати. Али, надамо се да ће ускоро и те невидљиве нити, после три године прикривања, попустити и пустити народу да суди криминалцима, јер боље је уживијег израза за такав хошпаћерај у српском језику нема.

Урушена традиција Крагујевца

Марина Рагуш

"ЦРНИ ТАЛАС" ОД ПОДУНАВЉА
ДО ЗАЈЕЧАРСКОГ ОКРУГА У РЕЖИЈИ "ЗАЈЕДНО"

ОБЕЋАЊА БЕЗ ГРАНИЦА

Смедеревска Паланка, Јагодина и Соко Бања су Скупштина општине Подунавског, Поморавског и Зајечарског округа, где причом о једном граду причате све остале приче где су они на власти

Међу општинама у којима је коалиција "Заједно" освојила власт на локалним изборима 1996. године, наша се и Смедеревска паланка. У овој општини је, као и у другим које је водила ова коалиција, од 1996. године све кренуло напред.

Од почетка њихове власти уочљива је нетрпељивост према припадницима других странака према свима онима који нису чланови странака из владајуће коалиције. Многим странкама се онемогућава нормалан рад, ометају се њихова заседања или им се одузимају просторије. Уочљиве су биле, од првога дана, супротности унутар саме коалиције. Наслућивао се распад коалиције, јер су чланови Демократске странке постали нетрпељиви према припадницима СДП-а. Одмах су се јавиле две струје: прва предвођена председником СО, др Душаном Наринем, и опозициона струја са Предрагом Кузмановићем, који је био претендент на место председника општине.

Брзо се показало да они који су се слаборечиво обраћали на митинзима то

ком предизборне кампање, нису ниједног тренутка мислили на житеље својих градова, већ само на себе. Као доказ за то служи пример секретара општине, Драгана Благојевића.

Благојевић је, на месту где је сада тржни центар, поставио киоск са привременом дозволом, као и још 15-ак власника. По уговору са надлежним органом, сви објекти су уклоњени, али је само Благојевић добио надокнаду. По уклањању киоска, он тужи општину и, у међувремену, постаје секретар. Општина тада уважава одлуку донету раније, на коју је већ била уложила тужбу, и исплаћује Благојевићу 500 динара месечно, од 1. 8. 1995. године, на име одштете. Општина је била дужна и да му исплати све трошкове поступка.

Случај Благојевић је класичан случај злоупотребе локалне власти, када одлуке које је Скупштина општине у претходном сазиву поништила, нова Скупштина враћа на снагу, јер јој омогућавају материјалну корист.

Године суноврата

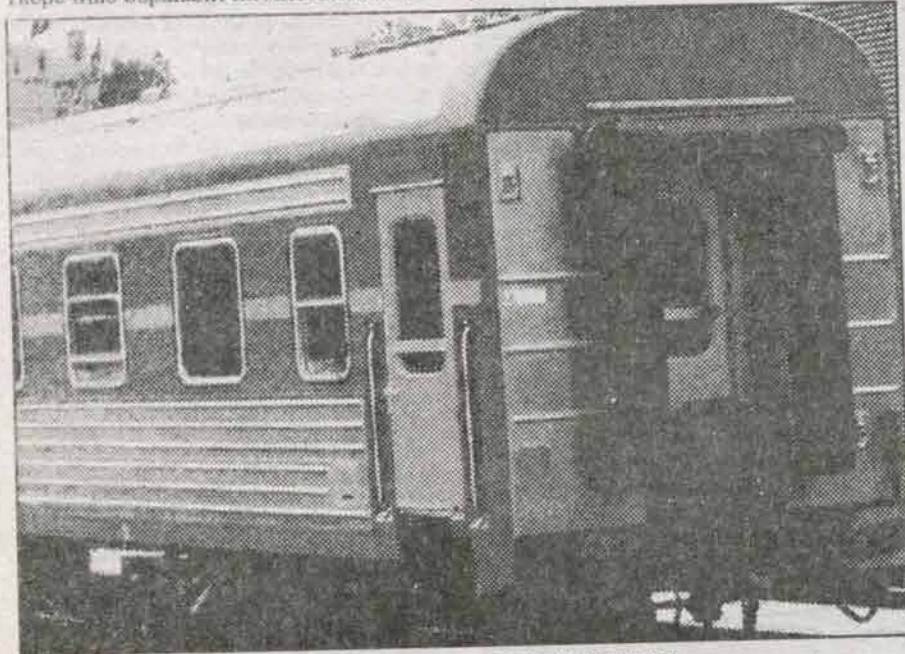
Одмах по доласку на власт у Сокобањи, коалиција "Заједно" кренула је својим циљем. Обећани швајцарски стандард и живот у Сокобањи личе на швајцарски сир, руна до рупе. У приградским улицама блата има до колена, а до појединих села могуће је стићи само теренским возилом. Иако грађани плаћају комуналне таксе, општина се жали на недостатак средстава. Ипак, новца је било за прескупу инвестицију постављања мермера у центру Сокобање и изградњу амфитеатра поред Турког купатила, иако сличан амфитеатар већ постоји испред музеја у центру Сокобање. Јавно комунално предузеће "Напредак" као да не ради ништа. Град је прљавији него икад, а гомиле смећа расуте на све стране.

Што се тиче воде, проблем је још већи. Поједини делови града у летњим месецима воду за пиће добијају само по неколико часова дневно, и то најчешће после поноћи. Реклама за Сокобању, као туристичко место, изванредна. Кварови на водоводној мрежи су стални и споро се отклањају, а грађани се застрашују да ће остати без воде уколико случајно закасне са уплатом за коришћење воде.

Скупштина града се не бави градским и комуналним темама, већ некаквом "вишом" политиком и тражи смену легално изабраних републичких и савезних органа и функционера. Прва ствар коју је владајућа општинска власт коалиције "Заједно" урадила, јесте оснивање општинске телевизије "Соко". Уместо да буде у служби грађана, ова телевизија је стављена у службу коалиције "Заједно". Телевизија се користи за напаѓање државних органа и функционера. Екипа ове телевизије путовала је у Мађарску да сними интервју са Степаном Месићем, што је за највећу осулу.

Локална власт коалиције "Заједно" показала је да није способна да влада Сокобањом.

Александар Радонић
Катарина Грујовић

Коалиција хвата задњи паланачки воз

ОДБОРОЈАВАЊЕ ДО ИЗБОРА

Три "године скакаваца" од Ужица до Сјенице, направиле пустош. Питање је да ли би "опустошени" опет у исто коло

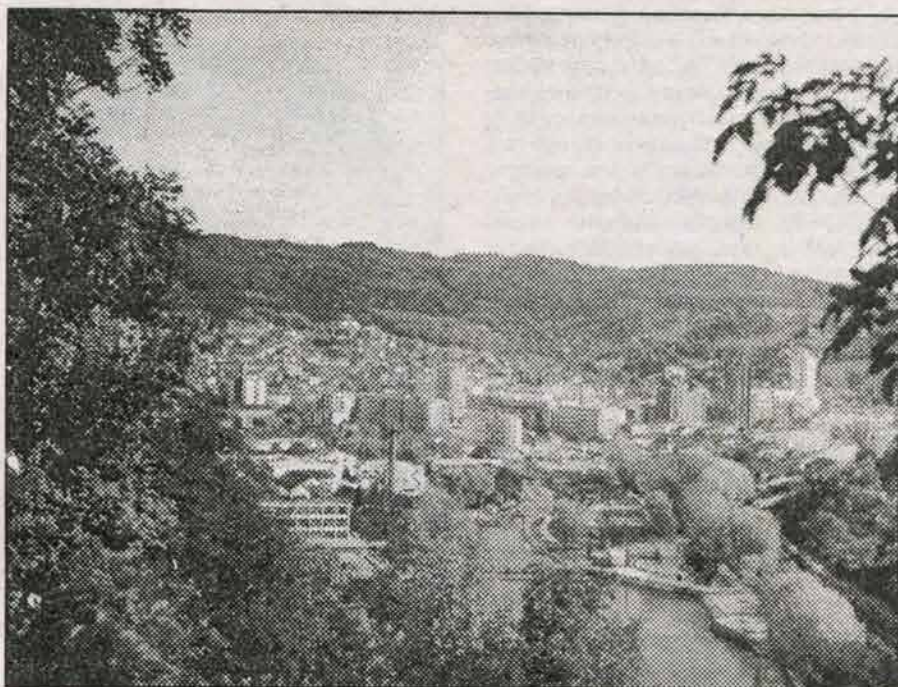
У општини Ужице коалиција "Заједно" победила је и формирана је Скупштина од 38 одборника коалиције и 29 одборника СПС-а. Још у почетку су смењени директори, председници и чланови УО свих јавних предузећа која је основала Скупштина општине, и постављени су припадници коалиције "Заједно". Примери оваквих неправилности су смене у спортском центру "Велики парк", у УО Градске галерије, у дечјем вртићу и на градском гробљу Доварије, где је претходни директор смењен само зато што је припадао странци која није у коалицији "Заједно".

За грађане ако остане

Од многобројних пропуста локалне власти у Ужицу, треба навести нелегалност избора у месним заједницама, на којима је учествовало много више присталица коалиције "Заједно", јер су избори одржани у време протеста и "шетњи". Однос општинских службеника према грађанима који им се обраћају је "некултуран и некоректан". У Ужицу се препричава случај да је начелник одељења за комунално-стамбене послове и урбанизам претукао странку у згради СО.

Цветање бесправне градње је карактеристично за све општине у којима локалну власт врши бивша коалиција "Заједно", па тако и за Ужице. Међу првим бесправним градитељима били су чланови СО. Потпредседник СО, Мирослав Мартић, прави кућу без дозволе. Председник ИО, Александар Ђировић, алаптира и ограђује објекат у центру града, који је заштићен као зграда старог градитељства, а члан ИО, Зоран Поповић, подигао је спрат на пословној згради "Агроиндустрије", без икакве дозволе.

За носиоце локалне власти у Ужицу везане су многобројне махинације и злоупотребе власти. Општински челници су, по добијању функција, прво радно збринули чланове својих породица. Председник СО, Милан Никитовић, запослио је своју супругу у позоришту, где је он члан УО. Мирослав Мартић, потпредседник СО, запослио је супругу у Центру за социјални рад, у

Ужице: почетак хаварије коалиције Заједно

коме је председник УО. Потпредседник СО, Ђорђе Мијушковић, који је председник Дирекције за изградњу града, искористио је то да асфалтира све површине око своје куће, као и прилазе кућама других функционера, без учешћа грађана, како је то уобичајено.

Нова општинска власт је знатно повећала број запослених у јавним предузећима, а основни критеријум за запошљавање је била страначка припадност. На зеленој пијаци закупнина је повећана за 50%, па се сада пијана третира као Тржни центар.

Када се постави питање буџета општине од претходних година, нису правдана средства од комуналног доприноса од 4%, која се издвајају за регулацију корита реке Ђетиње, депонију и заобилазницу пута за Бајину Башту. Пошто се депонија не прави, смеће се нередовно односи, што представља опасност од заразе, нарочито у летњим месецима. Опасност од заразе прети и месној заједници Турица, где се већ више година излива фекална канализација.

Саобраћајнице у општини Ужице су знатно оштећене, а рупе се нередовно крпе. И зимска служба лоше ради, посебно када је у питању чишћење споредних улица од снежних падавина.

Још једна неправилност је издвајање средстава из буџета општине, за финансирање "ТВ 5" и "Ужичке недеље", које објављују репортаже и чланке о коалицији "Заједно". У последње време изводе се активности на претварању друштвених предузећа "Радио Ужице" и "Вести" у јавна предузећа под надзором СО Ужице.

Највише за пропаганду

И у СО Пожега, сва средства одлазе на финансирање локалног радија и телевизије, јер су то средства преко којих се остварује пропаганда и најлакше и најјефтиније долази до гласова бирача.

Финансијске малверзације су најочигледније у додељивању средстава из буџета за финансирање Културног центра "Пожега", у који улазе сала биоскопа,

галерија, радио и телевизија. Средства се усмеравају и Дирекцији за изградњу општине Пожега, која Скупштини подноси план и програм свог деловања. Међутим, Дирекција је преусмеравала средства на другу страну, тако да послови прихваћени на Скупштини, ни су извршени.

Најзначајнија места у органима управе, Дирекцији за изградњу Општине Пожега, Културном центру, ЈКП "Наш дом", заузимају чланови коалиције "Заједно", који по својим стручним квалитетима никако не заслужују такве позиције.

Обећања у празно

Убрзо након освајања локалне власти у општини Ариље, већ током 1997. године, чланови различитих странака унутар коалиције "Заједно" су се посвађали, а то су најбоље искористили чланови Демократске странке, који су придобили и неке одборнике из других странака. Председник СО је и председник ОО ДС, Зоран Мићовић.

Током предизборне кампање у општини Ариље, дата су многа обећања која ни дан данас нису испуњена. Обећање које је коалицији "Заједно" донело највећи број гласова, јесте опоравак текстилне индустрије. Обећавана је помоћ у материјалима и новцу са Запада, за две фирме које су већ биле под стечајем. Помоћ са Запада још није стигла, а у међувремену је под стечај отишла и фирма "Фротекс", бивша радна заједница "Цвете Дабић" из Ужица.

Побољшање путне мреже, најављивано у предизборној кампањи, није испуњено, али је то случај у коме локална власт сву одговорност пребацује на Републику и њене органе, оптужујући их да неће да сарађују са опозиционим општинама. На водоводној и канализационој мрежи је, такође, мало урађено, а и то су грађани финансирали. Водоводне цеви су од азбеста, старе преко 40 година, и неопходна је хитна замена. Главни вод канализације поред реке Рзав до ушћа у Моравицу, направљен је, а финансира га је општина. Међутим, у неким насељима (Пискавица, Вране и Церова) фекалије се и даље изливају и представљају опасност од заразе.

По обећањима челника општине, могло се закључити да је приоритетан посао изградња депоније, али се касније није тако показало.

У општини Ариље сада се води централистичка политика, јер су у месним заједницама општински функционери поставили своје људе. Месне заједнице су толико назадавале да служе само за обезбеђење додатних новчаних средстава општинској власти.

За све што није урађено у овој општини, главни кривци су, не општинска власт, већ Влада Србије и Југославије. Често се у Ариљу појављују леци са увредама упућеним високим републичким функционерима, а потписник је ДС.

Примаран попис имовине

У Скупштини општине Бајина Башта већину, тачније 22 одборничка мандата од укупно 41, освојила је коалиција "Заједно". Већ на првој седници, СО је именovala комисију за анализу пописа имовине и финансијског пословања СО у претходном периоду. За рад основане комисије исплаћено је, почетком 1997. године, 16.500 динара.

Општински одбор Српске радикалне странке је, 7. 5. 1997. године, покренуо иницијативу за изгласавање неповерења председнику СО, али та иницијатива није прошла, јер није било подршке.

Многобројни су пропусти општинске власти, али се неки могу издвојити као кључни и највећи. Поставља се питање какву је корист имала општина од пописа имовине и финансијског

Лука Митровић, председник златиборских радикала и републички министар за индустрију, истрајан у борби против криминала

посло вања СО, када комисија није била експертска, већ једностраначка (СПО). По Статуту и Пословнику о раду СО, никада нису именовани сви одбори, а и они именовани нису радили.

Председник СО Бајина Башта је, без сагласности Скупштине, извршио пренос средстава буџета из Инвестбанке, ПП Бајина Башта, у Југобанку, ПП Ваљево, тако да средства из буџета користи ваљевска привреда. Разматрање и расподела средстава из буџета увек се врши без претходних разматрања планова рада корисника буџета. Издвајају се и средства за асоцијацију "слободних" градова.

Скупштина општине је прихватила измену процента накнаде за коришћење комуналних услуга. Уместо ранијег 1%, сада се издваја 4%, мада се не зна за које сврхе се та средства користе. У Бајиној Башти не постоји јавно комунално предузеће за обављање комуналних послова. Сви послови се слободно уговарају.

Уместо рационализације предвиђене Законом о локалној самоуправи, примљено је седам нових радника, чланова СПО. Дирекција за изградњу и друга јавна предузећа на локалном нивоу, формирана су од кадрова из владајуће коалиције, који су у управним и надзорним одборима. Лицитације за послове које финансирају јавна предузећа су незаконите, понуде се у реализацији прекорачују и по 100%, без образложења. Председник ИО донео је наређење да се на локалној телевизији, чији је оснивач Скупштина општине, емитује дневник ТВ Црна Гора.

Ово су само неки од примера неуспешног обављања локалне власти, оних који су те позиције освајали, не легално на изборима, већ на улицама, шетњама и пиштаљкама.

Протеривање Срба

Поред коалиције "Заједно", која доминира у Златиборском округу, присутна је и Странка демократске акције која је освојила власт у Сјеници. Локална власт је етнички једнонационална, састављена од муслимана, непријатељски настројених према Србима, што је очигледно од тренутка формирања Скупштине општине.

Активност локалне власти је усмерена на протеривање Срба са ових простора. Од првог дана владавине, Срби се уклањају са радних места која су у надлежности општине, а на њихова места долазе муслимани.

Општинска власт у Сјеници се побринула да спречи бесправну градњу када су инвеститори Срби, као у случају локала чији је власник био Миломир Ивковић, али на истим локацијама дозвољава градњу муслиманима.

Комунална служба је својим (не)радом од Сјенице направила сметлиште. Сметхе месецима стоји по парковима, улицама и у контејнерима. Тако се ствара велики контраст између града затрпаног смећем и околне нетакнуте природе. На обали реке Увац формирана је депонија, из које, свакодневно, смеће одлази реком у Сјеничко језеро, веома популарно купалиште.

Прилив средстава у општинску касу је велики, јер је Сјеница општина богатих пољопривредника и власника приватних предузећа, који редовно плаћају порез. Али, и чланови локалне самоуправе и СО су незадовољни, што су недавно и јавно испољили, јер су им лични доходи нередовни. После овога, постоји сумња да се део општинског новца употребљава за страначке активности СДА.

Лоше функционисање локалне самоуправе изазива незадовољство, револт и несигурност грађана Сјенице, а као последица таквог пословања је и оставка председника општине, Деманла Суљевића. После ове смене, грађанима остаје нада да ће се на наредним локалним изборима променити читава структура власти и да ће се на ове просторе Србима вратити сигурност и нормалан живот.

Катарина Грујовић

ПРИВАТНА „ДРЖАВА“ ЈЕДНОГ ЧОВЕКА

Међустраначки сукоби, махинације и физички обрачуни су карактеристика локалне власти

Руководећа гарнитура општине Чачак дошла је на власт као коалиција "Заједно". Одмах по ступању на власт, председник СО Чачак, Велимир Илић, са својим истомишљеницима, изазива неспоразуме, јер напушта СПО и оснива нову политичку партију. Доданас, његова партија је променила више имена.

За четири године власти, владајућа гарнитура са Велимиром Илићем на челу, направила је велику штету граду Чачку, како у материјалном тако и у моралном погледу. Овакву власт карактеришу бројне финансијске малверзације. Из буџета општине Чачак Велимир Илић финансира своју странку и заједничка путовања са Зораном Ђинђићем по Западу.

Стање у чачанским школама је очајно, а још није обезбеђен неопходан инвентар за Гимназију и Економску школу. У основној школи у Пријевору, која је нов објекат, све до фебруара није изграђена котларница. У фебруару је општинска власт изградила импровизовани котлао у преграђеном делу школског ходника. Овакав начин градње котла у школском објекту је недозвољен и опасан по безбедност деце и целог објекта. Поставља се питање где су завршила средства за котларницу и ко је инвеститор ове "инвестиције". Грађани су се жалили Илићу, а он је рекао да је он председник и да о свему сам одлучује.

У самом граду Чачку, локална власт није обезбедила прописну сигнализацију. МУП је упозоравао општинске органе, али су они остали незаинтересовани. Пешачки прелази су сасвим избледели и необезбеђени, застарела је и искварена семафорска сигнализација, по тротоарима се паркирају аутомобили. Где је завршио новац за ове сврхе, зна само локална власт.

Пре доласка на власт, Велимир Илић је критиковао локацију на којој би се одлагало смеће, али доласком на власт, ову локацију је предвидео за депонију смећа, што је огорчило грађане и надлежне институције.

Енергетика и топлфикација града Чачка искоришћена је за све могуће финансијске малверзације. Још пре доласка Илића на власт, гас је доведен до периферије Чачка. Велимир Илић је довео мањи крак гасовода од магистралног вода до Фабрике слада, уместо да гас доведе у енергану у Фабрици хартије у

Чачку. Он је све то игнорисао, нису могла никаква стручна тумачења, одлучио се за нову инвестицију и занемарио већ постојећу енергану. Разлог за овај нови пројекат биле су финансијске манипулације са пројектантима и извођачима радова. А требало је само поправити постојећи котлао и генератор и уградити ложиште на гас у Фабрици хартије, што би изискивало много мање новца. Цео посао је предат фирми "Енергогас" из Београда, која је подгела Илићевим захтевима и тако оштетила град Чачак. Само у овим пословима град је платио три пута више новца од онога који би био уложен у адаптацију постојеће топлане.

Овome треба додати и махинације око уградње горјоника у 16-тонски котлао у Фабрици слада, где су хтели да прошверцују стари котлао и да га на-

плате као нови. Велимир Илић је покушао да врши малверзације у индустрији Чачка, али га је већина директора прозрела и онемогућила "његову идеју приватизације".

Неколико улица у граду је асфалтирано, али су већ након две године у таквом стању да се морају поправљати. Не врши се санација угрожених објеката, као, на пример, зграде Архива града, већ се фарбају и луксузирају фасаде општине. Уређење фасада није занемарив посао, али у овим тешким временима није приоритет.

Градско зеленило, као комунално предузеће, претворено је из друштвеног у јавно предузеће, да би се запослили људи по фамилијарним и другим линијама. Синовац Велимира Илића ради у својој штампарији "Слово" и обавља све послове за Скупштину општине

Чачак највећи центар коалиционих махинација Моравичког, Рашког и Расинског округа

Чачак. Пут Пстница-Премећа-Слатина присут је шљунком у више слојева, без надзора стручних органа и без неопходне документације. Након ове инвестиције нетачно је калкулисан утрошак материјала, превоза и радне снаге.

Најпрометнија у лица у граду, Ломина, дуго је била сва раскопана због полагања инсталација топлфикације. Приватна фирма "Велимировић инжењеринг" послује са општином на недозвољен начин, има велике дугове који се не ликвидирају, чак добија новац из фонда солидарности и нове послове. Предузеће "Исхрана" није добило брашно из општинских резерви (јануар-фебруар 2000. године), дошло је до поремећаја на тржишту пшеница, а надлежни у општини су све игнорисали и бахато се понашали.

Председник општине, Велимир Илић, отворено је подржавао НАТО агресију, а по њеном окончању организовао митинге по Чачку против своје државе. Све је то наш народ запамтио и прозreo намере домаћих издајника.

Између истока и запада

После вишемесечног протеста, израженог у свакодневним окупљањима и шетњама, на власт је у Краљево дошла коалиција "Заједно". Становници ове општине преварени су многобројним обећањима, која су, по завршетку протеста, заувек заборављена.

Неслога и лоша организованост унутар коалиције "Заједно", испољиле су се од самог почетка на седницама Скупштине општине Краљево. Ниједна од заказаних седница није прошла без међусобних расправа припадника СПО-а и ДС-а, а веома често су седнице прекидане.

Уочљиви су критеријуми којима су се општински челници руководили приликом доношења инвестиционих планова и постављања челних људи у појединим предузећима. Потребне и интереси грађана увек су били у другом плану, док су приоритетни били лични интереси и страначка припадност.

Лични интереси на првом месту

Новопостављени директори ЈП су се такође руководили личним интересима у пословању, па су и ту видљиве махинације и малверзације. Познато је да је нови директор Јавног стамбеног предузећа, након преузимања управе, променио правилник о додели станова. Као последица оваквог његовог поступка, уследиле су оставке чланова Управног одбора, који су из СПО-а, јер је измена омогућила злоупотребе у том предузећу. Прича се да се директор одмах уселио у нови стан, чак и пре него што је донето решење о додели стана.

Локални порези и таксе, као и комуналне и друге услуге, непрестано су увећавани, тако да су достигли цене које су процентуално много веће него на

нивоу републике. На тај начин су привреда и приватни предузетници стално оптерећивани, а све у циљу добити локалних челника.

Најпознатија и најсрамнија афера локалне краљевачке власти везана је за хуманитарну помоћ из Немачке. Председник СО Краљево, др Предраг Стојановић, дуго је најављивао ову помоћ у вредности од пола милиона немачких марака. Када се хуманитарна пошиљка коначно нашла у Краљево, њена вредност је процењена на "читавих" 11 хиљада марака, а за транспорт је потрошено око 50 хиљада марака.

Политички маркетинг

Велику пажњу општински функционери поклањају политичком маркетингу. По броју сусрета са службеницима страних амбасада убедљиво предњачи председник ИО СО, Звонко Обрадовић. Многе од ових сусрета грађани могу да виде на локалној телевизији, као и посете страним "пријатељским" земљама, које су учествовале у агресији НАТО-а на нашу земљу. Од свих тих посета и разговора, из којих извиру велико узајамно разумевање и незадовољство политиком републичких власти, грађани немају никакве користи.

Поред активности функционера, локална ТВ Краљево је реemitовала програм "Гласа Америке" дуже него остале телевизије у Србији, и афирмисала борбу за рушење режима и отварање према свету. Уз телевизију и радио, и новине су претворене у пропагандно-политички сервис. На челу ЈП "Ибарске новости" нису доведени стручњаци који би афирмисали новинарску делатност, већ људи који су задовољили страначке критеријуме.

Након хиљаду дана одласка коалиције "Заједно" на власт у краљевачкој општини, ова коалиција није ништа

Чачански "дон" Велибор Илић са перфективом главног субјекта будућих истражних радњи

урадила што се тиче изградње, одржавања и коришћења локалних добара и инфраструктуре. Средства која се убиру од грађана, општина је дужна да им врати кроз задовољавање општих и заједничких потреба. Локалне власти су се бавиле личним интересима, а не интересима грађана. Коалиција се распала, основане су нове партије, а челници су се бавили личним и неморалним радњама. Приликом доношења инвестиционих одлука, локални челници се руководе симпатијама и личним интересима.

Локална власт у Краљево није ништа учинила на побољшању комуналних услуга, изградњу мреже локалних путева, побољшању водоснаблевања, развоју културе, спорта и информативне делатности. Они су се међусобно свађали, а чак је председник СО Краљево, др Радослав Јовић, за скупштинском говорницом изнео да је више од две године покривао неморал, махинације и незаконите радње својих коалиционих партнера. Локална ТВ Краљево се афирмисала као борац за рушење "режима", залагала се за Запад као да ће они донети "мед и млеко". Сва јавна предузећа потресале су махинације и малверзације, највише око доделе станова.

Нису се бавили комуналним проблемима, већ су посећивали стране амбасаде, а хуманитарна помоћ из Немачке остала је позната по срамоти, јер је та "помоћ" највероватније сакупљена на немачким отпадима. Грађани су стално оптерећивани сталним увећањем локалних пореза и намета, локалних такси, комуналних и других услуга. Локалне власти су у Јавно предузеће "Ибарске новости" довеле неспособне људе који са новинарском професијом немају додирних тачака. Најбољи новинари гурнути су у страну, а предност су добили политички комесари.

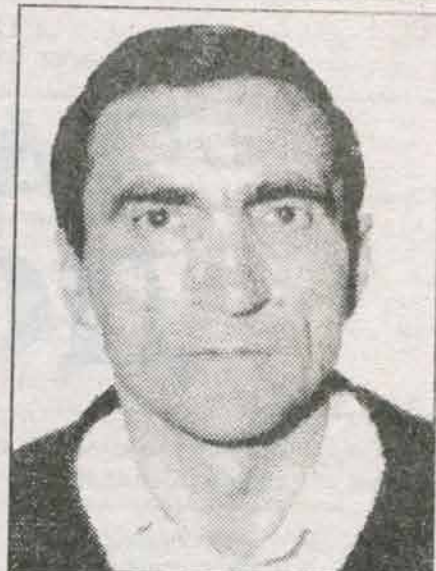
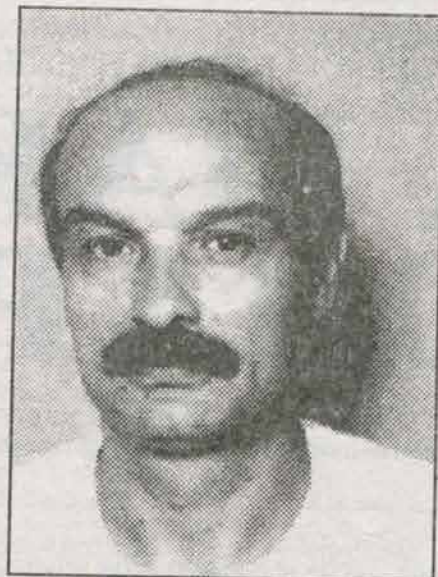
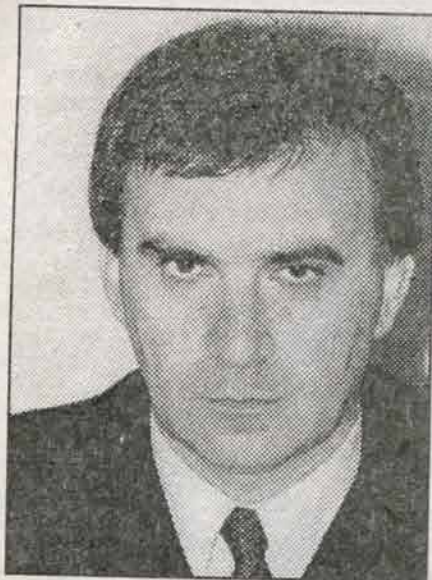
Локална ТВ Краљево постала је политички сервис, где локални догађаји имају другоразредно место. Преносе се изјаве западних новинских агенција и званичника који су нас бомбардовали. Пљује се по патриотским опцијама, а велича се западна "демократија".

Највише повика било је на постављање академског сликара ненада Стефановића на место вршиоца дужности директора "Ибарских новости", јер он нема искуства у раду на овим пословима. Стефановић је за уреднике радио и телевизијске станице поставио Мирослава Качаревића и Драгана Бојовића.

Верски фанатици

У општинама Нови Пазар и Тутин на локалним изборима, у новембру 1996. године, победила је коалиција "За Сачувај", чији је главни представник била Странка демократске акције са својим лидером Сулејманом Угљанином.

Ветину одборника у СО Нови Пазар добила је СДА, која је одмах по преузимању власти почела да спроводи сепаратистичку политику. Први су се на удару нашли српски кадрови у општи-

Председници моравичких, рашких и расипских радикала, др Мирослав Недељковић, републички министар за бригу о породици, др Милац Бачевић, заменик републичког министра за науку и технологију и Милић Димитријевић, народни посланик, истрајни на путу до истине

ни, као и муслимански кадрови лојални власти у Србији. На ова радна места доведени су чланови СДА, верски фанатици и "србомрзци", а смењеним кадровима су додељена места која их деградирaju.

Основни задатак општинских функционера представљао је ширење исламске вере. Отваране су верске школе које је омладина морала да посећује, жене су забрањиване, а студентима који упишу верске факултете у исламским земљама обезбеђивани су високи кредити. Општински чиновници, скоро свакодневно, напуштали су радна места у 12 часова, одлазећи у памију на клањање.

Општинска имовина је распродавана на велико, а средства од продаје су улагана у изградњу инфраструктуре у муслиманским насељима. Непоштовање обавеза према Републици Србији и њено игнорисање, били су очигледни. Кулминацију је представљало истицање страначких симбола на зграду општине, као и симбола Федерације Босне и Херцеговине. Због оваквог организовања локалне власти и непоштовања Републике, Влада Србије је увела принудну управу у општини Нови Пазар, 10. јула 1997. године. Формирано је Општинско веће од чланова СПС-а и ЈУЛ-а, који и данас владају.

Цвета сива економија

Слично стање запажа се и у општини Тутин. Чланице СДА не признају власт Србије и користе свако путовање у иностранство, или сусрет са страним државницима, да благе углед своје земље.

Као што се не признаје републичка власт, тако се не признају ни државна обележја, која су замењена страначким, муслиманским обележјима. На руководећа места су, уместо Срба, доведени следбеници политике СДА, заштитници интереса муслимана.

Услед близине границе са Црном Гором, као и са Косовом, у општини Тутин

цвета илегалан превоз робе. Прича се да се инспектори ОУП-а и милиционери утркују око дежурстава на "Меховом кршу", на граници са Црном Гором, јер даноноћно дежурство доноси приход довољан за читав живот. Монопол над илегалним превозом стоке и прехранбених производа за Црну Гору имају Видоје Поповић, инспектор ОУП-а, браћа Зечевић и начелник Авдо Пепић, чији су рођаци најјачи шверцери стоком и најјачи продајци беле технике, набављене на илегалном тржишту.

Забележени су случајеви нестанка два пленера са цигаретама из Црне Горе, из круга ОУП-а Тутин. Прича се и да је тарифа за цистерне са горивом 10.000 ДМ. Уколико се неко осмели да поднесе пријаву због овога, општински тужилац нађе разлоге да шверцере заштити.

Исто се дешава и са млеком, које у Тутин стиже из млекарне у Краљеву. Количине продате у тутинским продавницама су симболичне, а све остало је продато по знатно већим ценама, на Косову и у Црној Гори.

Општина Тутин је богата четинарском шумом која се немилосрдно сече, а грађа се шверцује на Косово. Да би се извоз "легалнизовао", возила предузећа "Далас" регистрована су у Црној Гори и њима се извози на Косово.

Мрачне и прљаве улице

У општини Трстеник, у Расинском округу, на власт је, после избора у новембру 1996. године, дошла коалиција "Заједно". Од тада до данас, коалиција није урадила ништа од онога што би локална самоуправа требало да уради.

Од најављене, у изборној кампањи, електрификације и топлификације многих улица, још увек нема ништа. Ни са водоводним инсталацијама ништа није урађено, иако су цеви старе и оштећене, па грађани пију воду сумњивог квалитета. Воде нема у довољним количинама, а овај проблем је нарочито изра-

жен у летњим месецима. Издвајање месног самодоприноса повлачи питање где су та средства, када оно што је планирано није урађено.

Заразне болести прете Трстенику, јер се смеће не односи редовно на депоније, а градске улице се готово уопште не перу. Оно за собом повлачи велики број паса дугашица, који уточиште налазе у напуштеним објектима и мрачним улицама.

Саобраћајнице у општини Трстеник су пуне рупа, а локална власт не предузима ништа. Ништа мањи проблем није ни јавни превоз. Једно предузеће има монопол, а приватним предузећима се не даје шанса.

Пијаца је посебна прича, јер на њој више не постоје услови за продају, а тај проблем се не решава. Локална власт сваке суботе затвара главну улицу, поред пијаце, и ту наплаћује простор за постављену тезгу. О градњи нове пијаце за сада нема наговештаја.

Ако би се оцетињавала власт бивше коалиције "Заједно" у Трстенику, не би се могло оцењивати по делима, јер коалиција нема дела.

За разлику од изгледа града пре десетак година, сада су многе локалне преплављене објектима "дивље" градње. Објекти од цигли и блокова, који су реметили урбанистички план, постоје су ругло града. Локална власт није желела, или није смела, да стане на пут изградњи дивљих објеката, па су и у овом случају заказали у служби житељима свог града.

Локална ТВ Трстеник је, сменом локалне власти, постала садржајно бојатнија и интересантнија. Али, када је политички програм у питању, може се уочити да је он једностраначки. Пружа се могућност оглашавања онима који говоре у интересу локалне власти, као да ТВ Трстеник гледају само симпатизери коалиције на власти, а не сви грађани.

Катарина Грујовић
Александар Радоњић

ЗА ШАКУ ДОЛАРА

"У почетку се све то могло назвати конфузијом, потом се претворило у ирационалност, а сада је то чисто стање имбецилности"

Такозвани Савез слободних градова Србије, настао је преузимањем локалне власти од опозиционих странака, врло брзо је показао своје право лице и налицје.

У име наводне демократије и децентрализације, челни људи градова у Србији, у којима је опозиција на власти, отворено су затражили помоћ и подршку међународне заједнице ради рушења легално изабране власти у земљи. Иза бројних међународних институција, поменућемо само неке, немачка фондација "Фридрих Нојман", мађарски институт "Отворено друштво", крију се организације за вођење специјалног рата против наше земље. Улогу координатора свих активности Савеза слободних активности преузела је званична Мађарска, оличена у влади премијера Виктора Орбана, која се отворено меша у унутрашња питања Савезне Републике Југославије. Ништа случајно, јер Будимпешта је само пуки извршилац деструктивних тежњи Вашингтона да по сваку цену обори на колена непокорну Србију, одлучну у намери да се одупре трговини националним интересима и достојанству.

У светлу нових дешавања, Будимпешта је постала центар окупљања представника опозиције, зашто не поменути неке од њих – Војислав Михајловић, Стеван Врбашки, Зоран Живковић, Јожеф Каса, Томислав Панајотовић. Група која себе воли да назива "демократском опозицијом" ужива симпатије иностраних ментора, чији ангажман би коначно подарио власт по мери Вашингтона. Међутим, изгледа да су се прерачунали, јер им брак са српском опозицијом није донео никакве конкретне и опипљиве резултате. Америка још не губи наду, јер је службено обелоданила да ће субверзивне активности опозиције подупрети са сумом од сто милиона долара. У те сврхе требало је да послужи и пројекат "енергија за демократију", наводна хуманитарна помоћ "слободним" градовима, међу којима се истичу Ниш и Пирот, који су до краја демаскирали суштину ове фарсе.

Наводна хуманитарна помоћ у мазу је класичан трговачки посао, што потврђује и податак да је мазут купљен

у фирми "Окта" у Скопљу, а као увозник је регистрована приватна фирма "Нив комерц" из Ниша, власника Миролуба Тошића. Одмах треба нагласити да је Тошић за време агресије на нашу земљу незаконито прикривао нафтне деривате и другу стратешки важну робу, због чега је био осуђен. Читав посао је договорен уз увозничку провизију од три посто, а као доказ да је реч о трговачком послу, речито говори и изјава финског званичника на граничном прелазу у Прешево, коју су медији исцрпно пренели.

Такође, отправник послова делегације Европске комисије у Београду, Мајкл Грем, категорички је потврдио да општине којима је гориво намењено, морају да плате трошкове у виду пореза и царине, и да то касније наплате од грађана. Шта су грађани фактички добили од ове "хуманитарне" помоћи? Чињенице неумољиво указују да је Ниш у више наврата остајао без грејања, иако је количина горива у резервоарима била знатно већа него што садржи овај хуманитарни контингент. Евидентно је да су градски они свесно планирали

да игра са мазутом послужи за буђење незадовољства промрзлих грађана, чиме би се додатно дезавуисала актуелна власт.

Како су се сви планови Америке и ЕУ о брзометном преузимању власти њихових пулена изјаловили, поставља се питање до када ће се финансирати сличне акције ради свргавања легалне власти. До када ће светски моћници имати стрпљења за опозиционе лидере, чији је једини циљ да прикупе што више новца за властиту промоцију, у чије сврхе може да послужи и избијање грађанског рата, све зарад остварења болесних тежњи опозиционе елите за преузимање власти на уштрб грађанског поверења. На срећу, наши грађани су одавно прозрели шта у ствари опозиција жели, о чему најексплицитније говоре све досадашње претње које нису имале никаквог реалног упоришта у стварности.

Већ дуже време постављам себи питање – има ли смисла уопште говорити и коментарисати махнитост и демогогију легалних органа власти, оличе-

Ниш нафтна мрља демократије

них у лику и делу тзв. "демократских снага"?

Потрошене су речи да изразе болно гађење и очајање које сваки слободоумни грађанин осећа ужаснут због тренутне немоћи да се делотворно супростави јавним и масовним примерима урбаног терора оних који уживају покровитељство некадашње коалиције "Заједно". У низу ритуала убијања, сведоци смо својеврсног ритуалног убијања градова, јер се градови не руше само споља, већ се могу разарати изнутра и духовно. Гледамо гралорупшителије у свакодневном бестијалном распарчавању и последњих тековина урбаног живота.

Зоран Живковић, "шеик" СО Ниш, са константим падом имунитета

Београд, Крагујевац, Нови Сад, Ниш... представљају карике у ланцу злосудне судбине, или боље формулисано, пошасте, која је захватила многе градске центре у Србији. Како сачувати оно мало претеклог урбанитета? Подсетићу да реч урбанитет, почев од XIV века, на већини европских језика означава увек исто: артикулисаност и усаглашеност речи и осећања. У недостатку могућности да се подреде законима урбанитета, "демократска" локална власт посеже за једноставним елиминисањем урбанитета. Још давно је неко рекао: "У почетку се све то могло назвати конфузијом, потом се претворило у ирационалност, а сада је то чисто стање имбецилности".

Према Александру Фелдману, "глупост је у суштини страх, и то страх од излагања критици, страх од других људи, страх од самог себе". Откад постоји људска врста, постоји и симбиоза глупости и тираније, које се међусобно подупиру и потхрањују. Потврду тога налазимо у бројним, флагрантним случајевима злоупотребе положаја и криминалним аферама у које су се укључили општински функционери Ниша. Симптоматично је да су поверење грађана прокоцкали баш они који су управо супротно обећавали, пудећи другачији концепт власти и, пре свега, јавност рада.

Уместо свега тога, грађани Ниша су "добили" хладне станове, намете у виду разних такси, као и ореол предводника пројекта "енергија за демократију", који им је силном наметнут, да послуже као живи узорак утеривања "демократије" типа евроамеричког хегемонизма. О чему је заправо реч?

Нишки колатерали

Локална власт је од момента преузимања власти у Нишу прибегавала ненаменском коришћењу средстава из буџета града. Незаконито коришћење средстава буџета града Ниша у области комуналне потрошње за 1997. годину, огледа се у томе да је остварен укупан наменски приход од 72.851.574,53 динара; да је корисницима средстава пренето 45.472.752,16 динара, а у буџету града је остало 27.378.821,37 динара. Од тог износа, за потребе исплате вредности експроприсане непокретности, издвојено је 8.362.619,71 динара. Разлика од 19.016.201,66 динара задржана је противзаконито у буџету града и ненаменски утрошена у друге сврхе.

Вреди напоменути да су у периоду од 1. 1. до 10. 10. 1997. године остварена средства од накнаде за коришћење комуналних добара од општег интереса по стопи од 5%, иако је Републичка влада дала сагласност на примену стопе од 4%. Убирањем средстава за 1% више од одобрене, оштетило је привреду Ниша за 7.500.000 динара, јер је та средства незаконито користио буџет града на уштрб привреде.

За потребе реализације капиталних објеката у области водоснабдевања, буџет града је остварио додатна наменска средства од 29.134.044,25 динара. Наменски је искоришћено 4.837.956 динара, а ненаменски 24.296.088,25 динара. Даљи пут којим се преноси овај новац само је делимично познат. Наиме, за исплату накнада за експропријацију непокретности утрошено је 3.271.700 динара, а износ од 4.962.900 динара ненаменски је пренет Јавном предузећу "Медијана". Преосталом износу од 16.516.793,66 динара губи се сваки траг.

Током 1998. године у буџету града остварен је приход на основу коришћења комуналних добара од општег интереса од 74.732.927 динара. Већ наведене махинације понављају се по истом сценарију – износ од 63.280.299,17 динара стигао је до Дирекције за изградњу града, које је она ненаменски утрошила.

Градска власт је без пардона ненаменски користила средства самодоприноса, што је посебно озлоједило осиромашене грађане Ниша. Уместо да буду коришћена за изградњу објеката планираних програмом солидарности, велика новчана средства су, по правилу, трошена у сасвим друге сврхе. Тако је, у периоду јануар-јун 1997. године, од оствареног прихода у износу 5.345.911 динара, Дирекција остала без иједног динара. Први пренос средстава те године остварен је тек 20. јула.

Исте године, самовољно и противзаконито проширен је већ усвојени програм самодоприноса за 16 нових објеката.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ
ГРАДА НИША

Број: 01/1-302/2000
У Нишу, 22.2.2000. године

Повтовани,

У складу са вршењем овлашћења прописаних законом у области послова локалне самоуправе, као и на основу исказањих стварних потреба и устаљене потрошње нафтних деривата од стране Градске управе града Ниша, молимо Вас да нам изађете у сусрет, те дате одговарајући предлог Мин. за енергетику односно у даљем поступку "Југопетролу" односно "Беопетролу".

Те количине износе 5000 литара супер-бензина и 1000 литара дизела.

У нади да ћете нам изаћи у сусрет, унапред захваљујући.

ПРЕДСЕДНИК,
Бранислав Јовановић

Мало им нафте "од демократије" на траже још од Владе народног јединства која им је крива за "све"

ката, вољом општинских моћника. У ове мутне, закулисане радње утрошено је 3.300.300 динара. Да је програм солидарности област која је до краја демаскирала лице и налицје "демократске власти" постало је јасно, увидом у износе који су током 1997. и 1998. године ненаменски утрошени. У 1997. години ради се о износу од 10.364.814 динара, а у наредној 12.800.000 динара.

Посебан вид незаконитог деловања представља обрачунавање и наплата комуналне таксе по стопи од 5%, уместо 4%, колико је одобрила Влада. Најкраћи пут до остваривања огромне материјалне користи јесте незаконито коришћење средстава обавезне буџетске резерве, која су орочена код "Карић банке", те ненаменско коришћење камате од орочених средстава, која су усмеравана у "Аик-банку", и то као средства "Фонда за узајамну помоћ". Само појединци из олигархизоване општинске власти могли су рачунати на доделу кредита на основу средстава из поменутог Фонда.

Лов у мутном

Да би корен бројних незаконитих радњи читаоцима био јаснији и потпунији, послужиће лик и дело главних протагониста нишке драме. Бранислав Јовановић, председник ИО Скупштине града, остаће упамћен по бројним злоупотребима положаја и бахатом, осином односу према одборницима градског парламента. Прве године по преузимању власти, Јовановић је незаконито, без сагласности Скупштине, самoinицијативно потписао преговор са компанијом "Алба". Годину дана касније, тачније 14.9.1998. године, Јовановић противправно, не консултујући парламент, закључује уговор о сарадњи са Агенцијом Владе САД за међународни развој (УСАИД), да би тек два месеца касније одборници градске скупштине овластили Јовановића да потпише већ закључени споразум са Агенцијом. Пре-

дседник Скупштине града истицао се и у веома живој дипломатској активности – уприличио је пријеме за више амбасадора, конзула, дипломатских представника, инкогнито, без сагласности надлежних органа.

Током НАТО агресије, Јовановић је самовољно суспендовао рад Скупштине града, незаконито доносио одлуке о располагању средствима ратног буџета. За време трајања ратног стања више пута се оглушио о одлуку о раду, што се огледало кроз незаконито повећање плата, именовање директора...

Енормно велики рачуни, у милионским износима, за мобилне телефоне функционерима локалне власти у Нишу, пренети су на терет јавних предузећа – Водовод "Наисус", Дирекција за изградњу града, Завод за урбанизам. Тако је председник ИО Скупштине града направио рачун од 3.703,43 динара, а следећи 7.779,28 динара, које је платила Дирекција за изградњу града.

Телефонски рачуни руководећих људи Ниша залавали су доста мука грађанима, који су се често сваливали на њихова плећа. Познат је случај када је цело насеље Дуваниште морало да измири рачуне за земљарину и воду одговарајућим јавним предузећима (Дирекција за изградњу града и "Наисус"), да би се измирили телефонски рачуни Бранислава Јовановића и Зорана Живковића.

Ко је Зоран Живковић?

Нови градоначелник Ниша, Зоран Живковић, самоуверен и препотентан, претвара се брзо у своју супротност, чим га аргументи притерају уза зид. Пре доласка на челну функцију града, практиковао је да обећава куле и градове, изражавајући јавно презир према реваншизму, протекцији приликом запошљавања, чиме је у доброј мери обмануо грађане Ниша. Одмах по преузимању локалне власти, Живковић показује своје

право лице, газећи нетремице сва обећања која је давао грађанима. Наједном, постао је само обичан градоначелник-приправник, који не разуме баш најбоље шта је у његовој компетенцији или у компетенцији градске владе.

Истовремено, покренуто је бескрупулозни ланац смењивања неистомисљеника, отпуштањем запослених у градској управи, запошљавање по партијској припадности, злоупотребом положаја "Градоначелник" је презентовао своје виђење сарадње са коалиционим партнерима речима да их је "ућуткао тако што их је све редом запослио". Једном покренуто лавину тешко је зауставити, па је убрзо кренуло масовно отпуштање људи из градске управе. Живковић је имао унапред смишљено образложење, тврдећи да су, тобоже, социјалисти запослили нелегитимно велики број људи у моменту одласка са власти и да неће бити милости, јер је то превелико оптерећење за градску касу. Није прошло много времена, "градоначелник" је демантовао самог себе, дајући контрадикторну изјаву да отпуштања неће бити и да је то, заправо, ујдурма социјалиста. Напрасно је пронађено решење за вишкове запослених тако што ће се запошљавати у привредним организацијама. Несрећни људи, жртве политичких смишлица Зорана Живковића, убрзо схватају да су "угурани" у предузећа која су на ивици стечаја, где су плате мислена именица.

Зоран Живковић је паралелно са руинирањем Ниша водио "успешно" своју приватну фирму "Техномединг". Да инспектор службе за платни промет није случајно пронашао да картица Техномединга, иначе извозничке фирме, није затворена, Живковићев лов у мутном би се наставио. Овако, до јавности су допрли досадашњи резултати истраге, а овом приликом пренећемо само чињенице које експлицитно огољују вешто скројену маску борна за продор демократије. Проблем је настао због

Драгољуб Стаменковић, потпредседник Скупштине Србије, Војин Вељковић, народни посланик и Јовица Стојменовић, народни посланик председници нишких, пиротских и пчинских радикала успешни у коначном истеривању пред лице правде (про)актера "Заједно"

Лице и наличје Прешева

дуга Техномединга према ЕИ Ниш, који је износио читавих 70.364,46 долара. Уговором је било перфектуирано да је Техномединг за ЕИ требао да изврши извоз за неко предузеће на Кипру, али је извоз обављен у Софији. Испорука робе је требало да се изврши по пријему девизне дознаке, авансно, пре презузимања робе, код пословне банке коју би одредио произвођач. Извозник се обавезао да обави услугу извоза на рачун произвођача, за шта би наплатио провизију од 2% од фактурисане вредности. Иако је роба извезена за 199.696,00 долара, девизна дознака никада није стигла. ЕИ је успео да наплати 118.099,00 долара, на осигурања је утрошено 7.272,00 долара, а ненаплаћено потраживање је износило 70.364,46 долара.

Против Техномединга је подигнута тужба, али се на томе стало. Жртве пословне "довитљивости" Зорана Живковића су радници ЕИ, чије су породице остале ускраћене за ионако мале плате, док је Живковић и даље свесно обмањивао грађане који су му указали поверење. Фамозни Техномединг се помиње и као један од дилера детерџента за прање "Персил". Међутим, скандал је избио сазнањем да се "детерџент" састојао од 90% кухињске соли (да би се постигла одговарајућа тежина), 9% соде и 1% плавог сапуна за прање, веома сумњивог квалитета. Живковић је овим

чином послао јасну поруку да за њега не постоје границе, да нема моралног скрупула на путу присвајања што веће личне користи. Уосталом, Живковићу се и не може много шта приговорити, човек се понаша у складу са политичком оријентацијом, коју је прокламовао његов председник речима: "Коме је до поштења нека иде у цркву".

Фрагменти бесчашћа које смо представили, могу донекле да пруже одговор на питање с почетка текста. Али, ту се мрља за портрет Зорана Живковића не завршава. Члан "Ротар иклуба", потпредседник Демократске странке, председник удружења "слободних градова Србије"..., списак без краја, чији ће детаљи, надамо се, ускоро испливати на површину.

Поменути Живковић "заслужује" да се посебно помене, тј. (не)дела по којима ће га памтити грађани Ниша. Његове телефонске рачуне измирује "Наисус", који достижу и невероватних 11.814,16 динара. Шири јавност упознала се са Зораном Живковићем као "успешним привредником" када је довео своју приватну фирму "Техномединг" под стечај, што је угрозило пословање многих нишких предузећа.

Да је непотизам веома раширена појава, потврђују случајеви да актуелни функционери и чланови њихових по ролища добијају станове солидарности

без прописаног учешћа. Примере запошљавања рођака или именовања за чланове управних одбора, немогуће је евидентирати због бројности. У ЈКП "Тржница", доласком коалиције "Заједно" на власт, отпуштено је више радника, иначе политичких неистомишљеника, који су касније, судском пресудом, враћени на посао. И поред тога што су морали да обештете раднике за све време које нису радили, спомиње се око милион динара, нико за све то није одговарао.

Запошљавани су искључиво чланови СД и СПО, или рођаци градских функционера. Навешћемо само нека имена која су на такав начин запослена: Бисерка Живковић, супруга Зорана Живковића, градоначелника Ниша, на место помоћника генералног директора за опште и правне послове; Милутин Ђиновић, кум потпредседника ИО Скупштине града Ниша Александра Крстића, на место помоћника генералног директора за пијаце; Бојан Илић, рођени брат секретара ГО СПО Ниша Радана Илића, на место управника свих пијаца у граду; Петар Тепавац, кум потпредседника Скупштине града Ниша и члана ГО СПО Животе Милосављевића, на место генералног директора ЈКП "Тржница"; супруг Невенке Стојковић, иначе потпредседника ГО ДС у Нишу и секретара Скупштине града Ниша, задужен за градске робне резерве, одакле је нестала роба у вредности од милион динара.

Касно, можда не и прекасно

Систем информисања у граду је важна потпора (не)демократској градској власти, у служби тенденциозног информисања грађана. Локална средства информисања су у већој мери потчињена СПО, а нешто мање ДС. Потврду тога налазимо у податку да је током прошле године било могуће видети представнике Српске радикалне странке у само три емисије на Нишкој телевизији: 3. 8. "Отворени студио" – Давид Гејговски (90 мин.); 4. 8. "Гост дана" – Зоран Красић (60 мин.); 23. 10. "Специјална емисија" – Александар Вучић (120 мин.).

Ситуација се ништа није поправила ни почетком 2000. године. Тако је у периоду од 1. до 31. јануара ове године, у информативним емисијама СПО био заступљен 137 минута, ДС 39 минута, СЗП 16 минута, а Српска радикална странка само 4 минута. Изнесени подаци добијају на тежини ако се зна да се из градског буџета финансирају дневни лист Народне новине и Нишка телевизија, што пружа неограничене могућности манипулације грађанима Ниша.

Иако је закључак опомињући, није и песимистичан. Наиме, док постоји макар иједно разумно биће, глупост ће бити спречена да коначно тријумфује. У то име ваља очекивати да ће грађани, хранени мржњом и обманама, пружити отпор безумљу, што је најмање што мо-

ра учинити сваки моралан и частан човек.

Игре без граница

На последњим локалним изборима, коалиција "Заједно" је, на основу лекс специјалиста, стекла право на четири одборничка места у Скупштини града Пирота, иако су пресуде Општинског суда недвосмислено утврдиле да спорни мандати припадају социјалистима. Свесни да имају лабаву већину, одмах по конституисању скупштине почињу са незаконитим радњама и кршењем предизборних обећања о контроли и јавности рада. Имена особа које су се упустиле у својеврсни "лов у мутном", директно апострофирају умешаност чедних људи СО Пирот у бројним манахијацијама које су потресале овај град.

Председник општине, Томислав Панајотовић, ступањем на челну функцију, прво је запослио своју кћерку у Јавном правобранилаштву, чије се финансирање врши из буџета града, стављајући до знања да од независног рада правобранилаштва неће бити ништа. Пример председника општине почињу да следе и други. Тако је председник Извршног одбора запослио своје рођаке за комуналне инспекторе, а своју супругу у "Таково" осигурању и Шумадија банци (две плате), а заузврат пребације средства Скупштине општине на рачуне поменутих фирми. Подршку добија од Маријана Ристића, одборника из редова ДС, који постаје директор Шумадија банке, иако је већ био запослен у топлани.

Шеф одборничке групе коалиције "Заједно", Момчило Ђурђић, свесрдно се "потрудио" да се уклопи у својеврсни тренд незаконитог запошљавања, које су прокламовали одмах по преузимању власти. Постаје уредник Радио Пирота и директор ТВ Пирот, која иначе ради без дозволе, иако нема потребну високу стручну спрему. Ђурђићеве аспирације се тиме не завршавају, јер је, према незваничним информацијама, виђен на новом радном месту, а то је радио "Слободна Европа", што је награда за његов неизмерни труд у пропагирању идеја америчке демократије. У међувремену, потрудио се да запосли своју супругу у библиотеци.

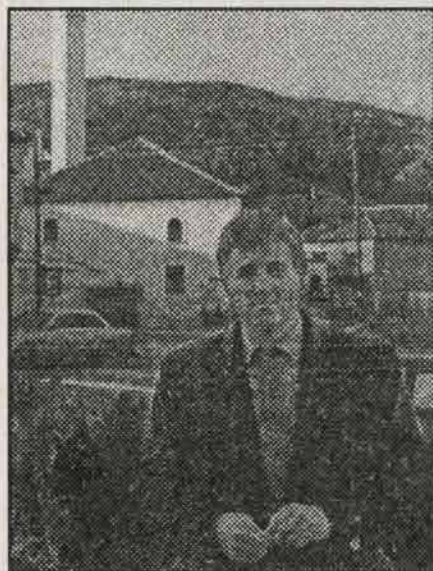
Одборник ДС, Бобан Николић, постаје директор Новинско-издавачке куће "Слобода", која је на терету буџета Скупштине града. Функционисање спреге општине и појединих институција, Николић потврђује тиме што запошљава своју супругу у општину, на фиктивно место саветника у одељењу ванпривреде, која је радила као учитељица.

Посебно поглавље мрачне странице злоупотреба положаја заузима случај одборника СПО-а, Милета Ђирића-Штрапаљ. Он добија кноск на најбољој локацији у граду, притом ескивира плаћање таксе за градско-грађевинско земљиште (дуг према граду се, заједно са каматама, мери на више од 10.000 ДМ). Алетити му расту, постаје председник Управног одбора ЈП "Водовод и канализација", директор измишљене функ-

ције управника месних заједница, као и директор градског купалишта. Треба ли уопште рећи да је запослио кћерке у општини, а рођаке у ТВ Пирот. Занимљив је пример одборника Ишића, који од продавца новина постаје директор Дома културе.

Видели смо на примеру Ниша да су станови солидарности језгро бројних криминалних радњи, што се пренело и на суседни Пирот. За одборника ДСС, Данијелу Тошић, није било препрека да, иако је стамбено обезбеђена, добије стан солидарности. Примера је много и требало би посветити знатно више простора него што је то могуће овом приликом.

Колико су комуналне службе у Пироту на услузи грађанима, речито показује пример одељења за стамбено-комуналну делатност, које, по правилу, захтеве грађана пролонгира за дужи период, али су зато били врло равносни када су затворили Цин Цин Кладенац. То је био традиционални пролаз, чиме су нанели велику штету грађанима, натеравши их да обилазе више од једног километра. Комунална инспекција испуњава своју обавезу једино у наплати таксе са бувљака, чији износ, као и сврха у коју се троши, остаје јавности непозната.

Риза Халими,
председник СО Прешево

Неоправдано би било заобићи ситуацију са информисањем у Пироту. ОDMA треба рећи да се трећина буџетских средстава користи за развој тзв. "независног радија и телевизије", што је нонсенс сам по себи, јер независно не може бити ништа ако се финансира из буџета. Према тврдњама надлежних, опрема за ТВ и радио добијена је на поклон од западних "пријатеља", што неминуовно намеће питање у које сврхе су искоришћена средства из буџета, која су планирана за потребе радија и телевизије. Одговор се може пронаћи у фирми "Погледи", коју заступа син одборника Светислава Нешића, а која је, наводно, главни испоручилац поклоњене опреме. Сваки даљи коментар изреченом био би излишан.

На крају долазимо до тзв. програма "енергија за демократију", који је, уз громогласну медијску кампању, требало да представља наводну хуманитарну помоћ тзв. "слободним" градовима Србије, и да буде бесплатна. Истина је поразнија по "демократску" опозицију, јер се разоткривају комерцијални аспекти ове "помоћи", а грађани плаћају све скупље грејање, уз све теже одржавање грејних система у функцији. Треба ли коментарисати овакво виђење демократије.

Прешево

Мултиетничност у магли

У општини Прешево, на последњим локалним изборима 1996. године, на власти су албанске политичке партије, од којих је Партија за демократски просперитет најзаступљенија у парламенту, и из чијих редова је и председник општине Риза Халими. Од 38 изборних јединица у општини Прешево, у шест изборних јединица већину чине грађани српске националности. У локалним органима челне функције заузимају Шиптари, док су Срби могли да рачунају једино на рад у матичном одељењу; као записничари и архивари или комунални инспектори (само један Србин).

Најексплицитнији примери злоупотребе Устава и закона Савезне Републике Југославије су у примени шиптарског писма и језика од стране службених лица. У погледу даљег развоја општине, председник општине и одборници скупштине града спречили су да се производни погон "Кристала" из Зајечара, у Прешево, споји са холдинг компанијом "Симпо" из Врана, из само њима знаних разлога. Такође, постарали су се да спрече реконструкцију зграде Тржишта рада у Прешево, након што су изгубили имовински спор са републичким органима.

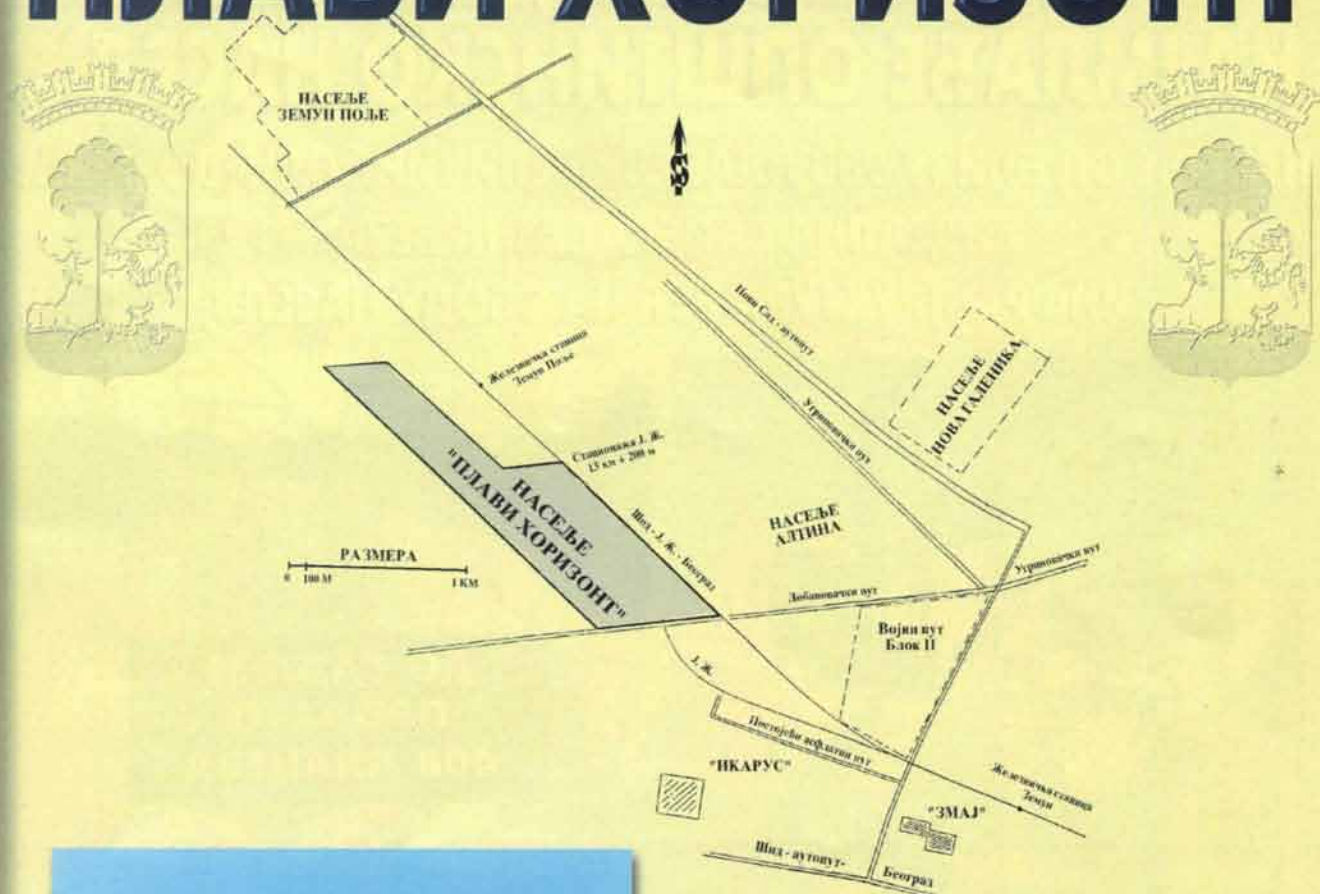
Председник општине, Риза Халими, свесрдно се ангажује на рушењу и последњих темеља заједничког живота у национално мешовитој средини, каква је Прешево. Непощтовање државних празника, неистичање државних симбола, константне притужбе својим западним менторима о наводној угрожености Шиптара од стране наших органа безбедности, само су неки одеклатантни примера перманентног деловања на дестабилизацији вишенационалног Прешева. Чињенице уверљиво демантују инсинуације Халимија и његових истомишљеника, јер није евидентан ниједан случај, појединца или породице, да су Шиптари напустили Прешево због несигурности или репресије од стране српске власти.

Сценарио је добро познат и већ виђен широм бивше СФРЈ. Циљ је да се кроз медијски агресивну кампању представи угроженост Шиптара, да се за то оптужи држава Србија и да онда актуелни светски арбитар, САД, спасава Шиптаре.

Иван Николић

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ
КОНКУРС
ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА У НАСЕЉУ
ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

- Парцеле се налазе у продужетку насеља Алтина, са леве стране пруге Београд-Батајница, од Добановачког пута до насеља Земун Поље.
- Право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица.
- Парцеле се додељују уз надокнаду од 300 динара/м².
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова уплати износ од 300 динара на жиро рачун бр. 40805-601-1-178255 "Земунске новине".
- Пријаве се подnose у Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба 65, а информације на телефон: 198-323-локал 36.

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

**У НАЈСУНЧАНИЈЕМ ДЕЛУ ЗЕМУНА
НАЈМЛАЂЕ ОПШТИНСКО НАСЕЉЕ**

НАСЕЉЕ ОД БЛИЗУ 900 ПЛАЦЕВА ВЕЛИЧИНЕ ОД 5 ДО 8 АРИ

ИДЕАЛНА САОБРАЋАЈНА ВЕЗА

ИНФРАСТРУКТУРА ВЕЋ НА ОБОДУ НАСЕЉА

**ДО САДА ЈЕ
ПРОДАТО
408 ПЛАЦЕВА**

**ЦЕНА ПЛАЦЕВА:
300 ДИН/М²**

